മരണാനന്തര ജീവിതം

വേദപുസ്തക – സാക്ഷ്യങ്ങൾ

മരണാനന്തര ജീവിതം

വേദപുസ്തക – സാക്ഷ്യങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

പ. ഔഗേൻ (പ്രഥമൻ) കാതോലിക്കാ

എഡിറ്റർ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പ്രസാധനം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്ത

എം. ജെ. ഡി. പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കുന്നംകുളം

ഫോൺ : 9495603174

Maranananthara Jeevitham (Malayalam)
Vedapusthaka Sakshyangal
Life After Death
Biblical Analysis
H.H. Basselius Augen I Catholicos

First Published	: 1952
M.J.D.Publication	: 2014-April
Copies	: 1000
Published by	: H.G. Dr. Geevarghese Mar Yulios
Editor	: Fr. Dr. Joseph Cheeran
	Rights Reserved with the Editor
Sponsored by	: K.V. Aliamma. Retd H.M.
	Veerolipadam
Cover Design	: Marumakans - Pazhanji
Type Setting	: Agni IT Solution,
	1st Floor City Center Kunnamkulam
Printing	: Ebenezer Print Pack Pvt. Limited.
	Thrissur, Kerala.

Rs. **100/-**

അവതാരിക (ആദ്യപതിപ്പ്)

മിശിഹായുടെ ശരീരത്തിലെ സജീവാവയവങ്ങളെന്ന നിലയിൽ വിശുദ്ധ സഭയിലെ അവിഭാജ്യഘടകമായി കൂട്ടായ്മയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശ്വാസികളായ പരേതരെ സംബന്ധിച്ച് ശരിയായ വിശ്വാസവും, അവരും ജീവനുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള സജീവബന്ധവും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിയ്ക്ക് വിധേയമല്ലാത്ത ആഴമേറിയ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ മർമ്മങ്ങൾ യഥായോഗ്യം ആത്മീയ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് വീക്ഷിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകുറവുകൊണ്ടും വേദവാക്യങ്ങളുടെ സ്വാഭിപ്രായാനുസൃതമായ ദുർവ്യാഖ്യാനംകൊണ്ടും മനഃപൂർവ്വമായ ദുശ്ശാഠ്യംകൊണ്ടും മറ്റും ഇന്നു വളരെ കൂടുതൽ വിമർശന വിഷയമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതും പരമാവധി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു വിഷയവുമാണിത്. ആകയാൽ ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവവും ഇതു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലായ പ്രമാണങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യവും വിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ സൗകര്യക്കുറവുകാരണം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുപോലെ വിശദമായി എഴുതുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും ദുശ്ശാഠ്യമില്ലാത്തവർക്കു വേദന്യായങ്ങൾകൊണ്ടും മറ്റും പരേതരും സജീവരുമായ സഭാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം അഭേദ്യമാണെന്നും കർത്താവിന്റെ ശാശ്വത പൗരോഹിത്യ ബന്ധത്തിലും തന്മൂലമുള്ള കർത്തവ്യകർമ്മ ബന്ധത്തിലും ആണ് അവർ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇതു പര്യാപ്തമാകുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. മനഃപൂർവ്വം നിർബന്ധബുദ്ധി പ്രദർശിപ്പിക്കാത്തവർ ഈ തത്വം അർത്ഥവത്താക്കുമെങ്കിൽ നാം കൃതാർത്ഥനായി.

പത്തനംതിട്ട ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തേയോസ്

22.05.52 മെത്രാപ്പോലീത്താ.

സമർപ്പണം

മലങ്കരസഭയുടെ ആധുനിക ചരിത്രത്തിലെ സൂര്യോദയത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന 'സഭാജ്യോതിസ്' പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനാരോഹണ ദ്വിശതാബ്ദി വർഷ സ്മാരകമായി ഈ കൃതിയെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(1811 ലെ പ്രഥമ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ പരിഭാഷ, മാർതോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ പുനർനിർമ്മാണം, ആർത്താറ്റ് പടിയോല, കണ്ടനാട് പടിയോല, കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആണ് മലങ്കര സഭയെ സൂര്യോദയത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ പ്രതിഭാവാൻ ആയ ഈ യുഗസംക്രമണപുരുഷൻ സംഘടിപ്പിച്ചത്. മലങ്കരസഭയും കേരളസംസ്കാരവും ഈ പരിശുദ്ധപിതാവിനെ നമ്രശിരസ്കരായി ആദരിക്കുന്നു.)

ഫാദർ ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ ചീരൻ വർഗ്ഗീസ് കശീശായുടെ പൗത്രനായി 1945 ചിങ്ങം 1 ന് ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ മാത്തപ്പൻ - കുഞ്ഞാത്തിരി. അവിഭക്ത കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ ഒന്നാംറാങ്കോടുകൂടി മലയാളം ഭാഷയിൽ വിദ്വാൻ ബിരുദം നേടി. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന് ''ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം'' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പിഎച്ച്ഡി ബിരുദം ലഭിച്ചു. തൃശ്ശൂർ സിഎംഎസ് ഹൈസ്കൂളിലും ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലും അദ്ധ്യാപകൻ. 2000 ജൂണിൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

വൈദിക ഗുരു യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് വൈദികസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. 1972 മുതൽ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലും 1985 മുതൽ കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലും വിവിധ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു. 2004 ജൂലായ് 1 മുതൽ തൃശ്ശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ ആലായ്ക്കൽക്കുളമ്പ്, കാക്കിനിക്കാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു.

യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രം, കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ, എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക ചെയർമാൻ, സിയോൻ സന്ദേശം ഇടവകപത്രിക എന്നി സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാപക ചീഫ് എഡിറ്റർ, മൂന്നു ഡസനിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും 250 തിലേറെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയിൽ റിസർച്ച് ഗൈഡ് ആയും ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി ബൈബിളിന്റെ മലയാളം പരിശോധകൻ ആയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ടായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് ബോർഡ് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ ഹയർ എജ്യുക്കേഷന്റെ ധനസഹായത്തോടെ കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആർക്കൈവ്സുകളിൽ ഗവേഷണപര്യടനം നടത്തി. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദുൾ ജലീൽ (1665), മാർ ഈവാനിയോസ് (1748) എന്നിവരുടെ സുസ്താത്തിക്കോനുകൾ, മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ കാതോലിക്കായുടെ (1685) പള്ളിക്രമ പുസ്തകങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന സെന്റ് തോമസ് ബൈബിൾ, തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ (ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ) വത്തിക്കാനിലേക്കയച്ച കത്ത്, മാർ അഹത്തള്ളാ (1653) ഗോവയിൽനിന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ വശം കൊടുത്തയച്ച കത്ത്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ കുർബ്ബാനതക്സ, ഹൂദായ കാനോൻ 18 അക്കം കാനോൻ ആയി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ റഫ് വർക്ക് ചെയ്ത കാനോൻ, ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് (പടിയോല) എന്നിങ്ങനെ പൗരസ്ത്യ - പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലും വട്ടെഴുത്തിലും എഴുതിയ ഒട്ടധികം സഭാ ചരിത്രരേഖകൾ കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഭാര്യ: കെ. വി. ഏലിയാമ്മ (റിട്ട. ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്) മകൻ: ഡോ. പ്രസാദ് ചീരൻ, സ്നുഷ: ദീപ പ്രസാദ്. പൗത്രിമാർ: എൽസാ പ്രസാദ്, ടെസ്സാ പ്രസാദ്, ലിസാ പ്രസാദ്. മകൾ: മേഴ്സി ജോർജ്ജ്. ജാമാതാവ്: ഡോ. പി.ഐ. ജോർജ്ജ് ദൗഹിത്രർ: ഹിമാ ജോർജ്ജ്, റാണാ പി ജോർജ്ജ്

വിലാസം: ചീരൻ ഹൗസ്, കിഴക്കേ അങ്ങാടി, പഴഞ്ഞി
തൃശ്ശൂർ - 680542
ഫോൺ: 9495603174

പ്രസാധക കുറിപ്പ്

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

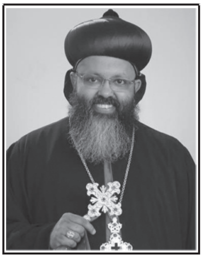

ப. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1940 കളിൽ രചിക്കുകയും 1952 ൽ ആദ്യ മുദ്രണം നടത്തുകയും ചെയ്ത "മരണാനന്തരാവസ്ഥ വി. വേദപുസ്തക വീക്ഷണത്തിൽ" എന്ന ഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യാന സഹിതം പുന:പ്രകാശനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായി നാം കാണുന്നു.

സാത്വികനും സൂക്ഷ്മ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആത്മീക-സാഹിത്യ സപര്യയിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്ന അമൃതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എന്ന് സംശയലേശമെന്യേ പറയാം.

ഓരോ യാത്രയും അറിവിന്റെയും അനുഭവങ്ങളുടെയും പുതിയ അദ്ധ്യായങ്ങളും അയനങ്ങളുമാണെന്നാണല്ലോ പറയപ്പെടുന്നത്. പ. ഔഗേൻ ബാവയ്ക്ക് കൗമാരത്തിൽ തന്നെ രാജ്യാന്തര യാത്രകൾ നടത്തുവാനും അവയിലൂടെ പൗരസ്ത്യ- പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പഠിക്കുവാനും ദൈവദത്തമായ രചനാ ശൈലിയിൽ അവയെ അടുത്ത തലമുറകളിലേക്കായി കരുതുവാനും കഴിഞ്ഞു എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് പ്രൗഢമായ ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥം.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനുവരിയിൽ എത്യോപ്യൻ സഭയിലെ വിവിധ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നമുക്ക് അവസരമുണ്ടായി. അവിടെയുള്ള നിരവധി ആശ്രമങ്ങളിൽ സന്യാസിമാർ വ്യത്യസ്ത ഡിസൈനുകളിൽ സ്ലീബ കൊത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന വിസ്മയകരമായ കാഴ്ച നാം കണ്ടു. എത്യോപ്യൻ സഭയിലെ എല്ലാ വൈദികരും സ്ലീബാ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കൈത്തൊഴിൽ ആശ്രമങ്ങളുടെ പ്രധാന വരുമാന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കി. സിറിയൻ ദയറാകളിലെ സന്യാസിമാർ അമൂല്യങ്ങളായ പ്രാചീന സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകർത്തി എഴുതുകയും വിവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്ത് സമയം പ്രയോജനകരമായി ചിലവഴിക്കുന്നതായി അറിയാം ആ മഹനീയ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമാർജ്ജിച്ച് ചിന്തയിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സന്യാസിയായി ജീവിച്ച പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവ നിർവ്വഹിച്ച സേവനങ്ങൾ നാമിനിയും വേണ്ടത്ര യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പകർത്തിയെഴുതിയ സുറിയാനി കൈയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വിവർത്തനം ചെയ്ത ആരാധന ക്രമങ്ങൾ, സ്വതന്ത്രമായി സുറിയാനിയിലും, മലയാളത്തിലുമായി രചിച്ച ശുശ്രൂഷക്രമങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ആഴവും പരപ്പും അമ്പരപ്പിക്കുന്നവയാണ്. പള്ളികൂദാശകൾ, പട്ടംകൊട ക്രമങ്ങൾ, മൂറോൻ-സൈത്ത് കൂദാശ, പെങ്കീസാ, ഹാശാ, നോമ്പ് തുടങ്ങിയ നമസ്കാരങ്ങളുടെ പ്രുമിയോൻ-സെദ്റാകൾ, തുടങ്ങിയവയുടെ മലയാള വിവർത്തനങ്ങൾ, സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും രചിച്ച ആണ്ടടക്കമുള്ള ഹൂത്തോമ്മോഗാനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ- ആ പിതാവിന്റെ രചനകൾ ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ മറ്റേതൊരു സമുദായാചാര്യന്മാരും നടത്തിയ സാഹിത്യ സപര്യയെ ബഹുദൂരം പിന്നിലാക്കുന്നു. ശ്രീ നാരായണഗുരുവും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും തനത് സമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിർവ്വഹിച്ച സാഹിത്യസപര്യ ഈ മഹാസന്യാസിയുടെ പാരാവാരസമാനമായ രചനകളോട് തുലനം ചെയ്യാവുന്നവയല്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം ആ അധ്വാനത്തെ തിരിച്ചറിയുകയോ അക്കാര്യം വേണ്ടത്ര സ്മരിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് സാഹിത്യവിഷയങ്ങളിൽ നാം പുലർത്തുന്ന കുറ്റകരമായ അജ്ഞതകൊണ്ടോ അനാസ്ഥകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം.

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭമിടുകയും പിന്നീട് പടർന്നു പന്തലിക്കുകയും ചെയ്ത ഒട്ടനവധി പാശ്ചാത്യ വേദവിപരീത പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ "മരണാനന്തരാവസ്ഥ" വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത് പ. സഭയുടെ ഒരു ആവശ്യമായി മാറി. മലങ്കര സഭയിലേയ്ക്കും നവീകരണമെന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ ഈ വേദവിപരീത കൊടുങ്കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥ രചന നിർവ്വഹിച്ചത്. കെട്ടിട സമുച്ചയങ്ങളോ ആഡംബര കാറുകളോ അല്ല; വിശ്വാസത്തിൽ ജനതയെ ഉറപ്പിക്കലാണ് പിതാക്കന്മാരുടെ അടിസ്ഥാന ധർമ്മം എന്നതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണം കൂടിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ മരണാനന്തരാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിത സമഗ്ര പഠനമാണ് ഈ അമൂല്യ ഗ്രന്ഥം. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും പിതാക്കന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കലുകളും രൂഢമൂലമായിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ തൂലികയ്ക്ക് മാത്രമെ. ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥ രചന സാധ്യമായിത്തീരൂ. എത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠനങ്ങളും മനനും ഇതിനു പുറകിൽ ഉണ്ടെന്നത് വായനക്കാർ അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.

ക്രിസ്തുവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചവർ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം സഭയിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണ്-ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടാത്തവരോട് സംസർഗ്ഗം അസാദ്ധ്യമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനോടും സംസർഗ്ഗം അസാദ്ധ്യമെന്ന് വരുമല്ലോ. ക്രിസ്തു തന്നെ മരിച്ചവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കല്ലറയിൽ പോവുകയും അവരെ ജീവനിലേയ്ക്ക് തിരികെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അനേക സംഭവങ്ങൾ വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നുവല്ലോ. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ഗ്രന്ഥത്താളുകൾ.

അജ്ഞതമാറ്റി പഠിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു വേദവിപരീതിയ്ക്കും ഒറ്റവായനയിൽ തന്നെ സത്യം തെളിയുന്ന വിധമാണ് ഗ്രന്ഥ രചന നടത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഒരു കാലത്ത് സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഇന്ന് വിസ്മൃതിയിലായിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ആയത് പുന:പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് നമ്മോട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് വന്ദ്യ ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചനാണ്. വ്യക്തമായ അടിക്കുറിപ്പുകളിലൂടെയും എഡിറ്റേഴ്സ് നോട്ടുകളിലൂടെയും ബ. അച്ചൻ ഗ്രന്ഥത്തെ കാലികമാക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങളോടും പിതാക്കന്മാരുടെ കറപുരളാത്ത വിശ്വാസങ്ങളോടുമുള്ള പ്രതിപത്തി ബ. അച്ചനെ ഒരു പൂർണ്ണസമയ എഴുത്തുകാരനാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു; ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ബ. അച്ചന്റെ സഹധർമ്മിണി തന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു നേർച്ചയായി സമർപ്പിക്കുന്നത്. അച്ചന്റെ മകൻ ഡോ. പ്രസാദും ഒരു പറ്റം സഹൃദയരും എം. ജെ. ഡി. പ്രസാധന സംഘത്തിന്റെ വീര്യവും ശക്തിയുമാണ്. മനോഹരമായ കവർ രൂപകല്പന ചെയ്ത സോമൻ ടി. സാമിനേയും ശ്ലാഘിക്കുന്നു. എല്ലാവരെയും നന്ദിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർത്ത് കൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം അനുവാചക ലോകത്തിലേക്ക് സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയൻ

അഹമ്മദാബാദ് മെത്രാസന-ഇടവകയുടെ ബലഹീനനായ
ഡോ.ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസ്, നരോദ
ഏപ്രിൽ 20-ഈസ്റ്റർ പെരുന്നാൾ

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരന്റെ കൃതികൾ

1.	മരണാനന്തര ജീവിതം വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)	2014
2.	പഴഞ്ഞി സണ്ടേസ്കൂൾ ശതാബ്ദി സുവനീർ (എഡിറ്റർ)	1971
3.	ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ് (ജീവചരിത്രം)	1980
4.	മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് സപ്ത ലേഖനങ്ങൾ (വിവർത്തനം)	1990
5.	സഭാജ്യോതിസ് (ജീവചരിത്രം) (രണ്ടാം പതിപ്പ്)	1991,2011
6.	സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)	1991
7.	കെ. സി. ജോസഫ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പ (ലഘു ജീവചരിത്രം)	1993
8.	ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (പഠനം)	1994
9.	മലങ്കര സഭയും കേരള സംസ്കാരവും (പഠനം)	1994
10.	ബൈബിൾ മലയാളകവിതയിൽ (ഗവേഷണ പ്രബന്ധം)	1994
11.	സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ (എഡിറ്റർ)	1998
12.	യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് (ജീവ ചരിത്രം)	1998
13.	പുലിക്കോട്ടിൽ II ചരമ നവതി സുവനീർ (എഡിറ്റർ)	1999
14.	കേരളത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ (എഡിറ്റർ)	2000
15.	ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും	2002
16.	ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (എഡിറ്റർ)	2003
17.	പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് II	2004
18.	മഹാനായ കർമ്മയോഗി	2005
19.	അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ(ഷഷ്ഠ്യബ്ദിസ്മാരകം)	2005
20.	സണ്ടേസ്കൂൾ അധ്യാപക സഹായി (എഡിറ്റർ)	2006
21.	സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ	2006
22.	പാത്രിയർക്കീസ്-അധികാര ദുർവിനിയോഗം	2007
23.	ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 52-2014(രണ്ടാപതിപ്പ്) (2014)	2007
24.	സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാന കോശം	2007
25.	കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് (ജീവചരിത്രം)	2008
26.	കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (എഡിറ്റർ)	2009
27.	Indian Orthodox Church of St. Thomas	2009
28.	തൃശൂർ പള്ളി ചരിത്രം	2009
29.	അക്കര കുരിയൻ റൈറ്റർ	2010
30.	കാതോലിക്കേറ്റ്-കാലിക പ്രാധാന്യം	2010
31.	മാർ ദിവന്നാസ്യോസും 1811 ലെ മലയാളം ബൈബിളും	2010
32.	മലയാള ബൈബിളും കേരളനവോത്ഥാനവും	2011
33.	കേരളത്തിന്റെ സുവർണ്ണയുഗ ശില്പി ഭാഗം I പുലിക്കോട്ടിൽ II	2012
34.	കേരളത്തിന്റെ സുവർണ്ണയുഗ ശില്പി ഭാഗം II പുലിക്കോട്ടിൽ II	2012
35.	മലങ്കര സഭയുടെ കോട്ട (രണ്ടാംപതിപ്പ്)	2012
36.	സഭയുടെ സമുന്നത സാരഥികൾ (സഹഗ്രന്ഥകൻ)	2012
37.	ചെറുവത്തൂർ മത്തായി കത്തനാർ (ജീവചരിത്രം)	2013
38.	പഴഞ്ഞിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ (ജീവചരിത്രം)	2013
39.	ആരാധന ശുശ്രൂഷകളും ശുശ്രൂഷകരും 3-ാം പതിപ്പ്	2013
40.	പാലൂർ-കുന്നംകുളം ഇടവകകൾ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും	2013
41.	മലങ്കരയുടെ സുവർണ്ണയുഗ ശില്പി ഭാഗം III	2014
42.	മലങ്കരയുടെ കാനോൻ പാരമ്പര്യം	2014
43.	പഴഞ്ഞി പള്ളി ചരിത്രം	2014
44.	പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് I. ചരിത്രവും സംഭാവനകളും	2014

വാങ്ങ്മുഖം

ഇന്ത്യൻ ദേശീയസഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്നാക്കാർട്ട ആയ 1806 ലെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയുടെയും മലങ്കര സഭയുടെ ആദ്യത്തെ ഭരണഘടനയും കാനോനുമായ 1909 ലെ കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെയും ശില്പിയും, പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണ നായകനും, 1811 ലെ പ്രഥമ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ മുഖ്യവിവർത്തകനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രവും മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണസിരാകേന്ദ്രവും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലിത്തൻ ആസ്ഥാനവും വൈദിക പരിശീലന കേന്ദ്രവുമായി കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ച മഹാത്മാവുമായ പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനാരോഹണ ദ്വിശതാബ്ദി പ്രാമാണിച്ച് 2014-2015 വർഷങ്ങളിൽ അതീവ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ചില പഠനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുന:പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തിയത്.

മരണാനന്തര ജീവിതം എന്ന സമസ്യയെ അഭിമുഖീകരിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിലെ പഴയ-പുതിയ നിയമങ്ങളിലെയും പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ-പിതാക്കൻമാരുടെ രചനകളിലെയും പ്രസക്ത സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിച്ച് പരിശോധിക്കുന്ന ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം മലങ്കരസഭയുടെ സാഹിത്യശേഖരത്തിലെ ഒരു നിധിയാണ്. കുരുടന്മാർ ആനയെപ്പറ്റി വിലയിരുത്തിയ 'അന്ധഹസ്തി' ന്യായേന വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളെ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നും വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സമഗ്രസന്ദേശത്തിൽ നിന്നും അടർത്തിയെടുത്ത് വ്യാഖ്യാനിച്ച് വേദപാണ്ഡിത്യം അവകാശപ്പെടുന്നവർ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിക്കുകയാണ്. സാധാരണ വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങൾ പതിവായി സന്ദർശിച്ച് ഈ 'വേദ പുസ്തക തൊഴിലാളികൾ' നടത്തുന്ന സുവിശേഷ 'വേലകൾ' ശ്രോതാക്കളെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട്. സഭയിൽ തുടരുന്ന പലരും ഇവർ സൃഷ്ടിച്ച വിശ്വാസച്ചാഞ്ചാട്ടങ്ങളുടെ ഭാരം പേറുന്നവരാണ്. സഭയുടെ വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമായ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര ജ്ഞാനം ഫലപ്രദമായി നൽകുവാൻ നമ്മുടെ സണ്ടേസ്കൂൾ തുടങ്ങിയ ആത്മീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെ പോകുന്നതും നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി സഭയുടെ നിലപാടുകളും വിശ്വാസങ്ങളും യുക്ത്യധിഷ്ഠിതമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ഇത്രയും അനുയോജ്യമായ മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാള ഭാഷയിൽ ലഭ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

വേദപുസ്തകത്തെ ആഴമായി വിലയിരുത്തുവാൻ സുറിയാനി ഭാഷാ പരിചയത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ ഫലപ്രദമായി ശ്രമിച്ചവരിൽ മുമ്പനാണ് പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സുറിയാനി ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും പരിണത പ്രജ്ഞൻ ആയ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇന്ത്യയിലോ വിദേശത്തോ ജീവിച്ചതായി അറിവില്ലെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെങ്കീസ പ്രുമിയോൻ, പട്ടംകൊട, പള്ളികൂദാശ തുടങ്ങിയ അസംഖ്യം കൃതികളുടെ വിവർത്തനങ്ങൾ, ആണ്ടടക്കമുള്ള ഹൂത്തോമ്മായുടെ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള രചനകൾ എന്നിവയെ ആധാരമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യാഗ്രേസരനും ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ ശ്രേഷ്ഠഗുരുവുമായ പുണ്യശ്ലോകനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറി

യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത പുറപ്പെടുവിച്ച സാക്ഷ്യം ഓർത്തുപോകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുനഃപ്രകാശനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്വപ്നം ആയിരുന്നു.

1940 കളിൽ വിരചിതമായ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം 1952 ൽ അഭിവന്ദ്യ കോനാട്ട് അബ്രഹാം കത്തനാരും 1960 കളിൽ കുന്നംകുളത്തുള്ള സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ ബുക്ക് ഡിപ്പോയ്ക്ക് വേണ്ടി ശ്രീ പീറ്റർ കാക്കശ്ശേരിയും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതായും 1958 മുതൽ 1964 വരെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കുന്നംകുളം-പഴഞ്ഞി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസ്യേഷൻ വക പാഠപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നതായും ഓർക്കുന്നു. ഭാഷാപരമായി പരിഷ്ക്കരിച്ചും ഉചിതമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചേർത്തും എം. ജെ. ഡി. പബ്ലിക്കേഷൻ 'മരണാനന്തര ജീവിതം- വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഒരു പുതിയ പതിപ്പ്- ഒരു പക്ഷേ മൂന്നാം പതിപ്പ്-പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. മാർക്കറ്റിൽ കോപ്പികൾ ലഭ്യമാകാത്തതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രമേയവും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആധികാരികതയും മുൻ നിർത്തി അനുവാചകർ ഇതിനെ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്ന് ഉറപ്പുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പാരായണം തന്നിലുണ്ടാക്കിയ നവ്യാനുഭവവും വിജ്ഞാനവും അനേകർക്ക് ലഭിക്കുമാറ് ഇതിന്റെ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം സ്പോൺസർ ചെയ്ത ശ്രീമതി കെ. വി. ഏല്യാമ്മയോട് ഞങ്ങൾക്ക് വാക്കുകൾക്കതീതമായ നന്ദിയുണ്ട്. റവ. ഫാ. ഗീവർഗ്ഗീസ് ചീരൻ സ്മാരക കൃപാ ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉതകുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

എം. ജെ. ഡി. പബ്ലിക്കേഷൻസിന് വേണ്ടി അഹമ്മദ്ബാദ് മെത്രാസനത്തിന്റെ അഭിവന്ദ്യ പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത എഴുതിയ അവതാരിക ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു വഴികാട്ടിയാവുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം അവധാനപൂർവ്വം വായിച്ച് അവതാരിക തയ്യാറാക്കുവാൻ ആ പിതാവ് കാണിച്ച സന്മനോഭാവത്തിന് മുമ്പിൽ ശിരസ്സ് നമിക്കുന്നു. എം. ജെ. ഡി. പ്രസാധകർ പുറത്തിറക്കുന്ന പതിനൊന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥമാണിത്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഡോ. പ്രസാദ് ജെ. സി; സോമൻ ടി. സാം, അഡ്വ. ഗിൽബർട്ട് ചീരൻ തുടങ്ങിയവർ ചെയ്ത സേവനങ്ങളെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

മഹാസിദ്ധനും പരിശുദ്ധനുമായ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സ്മരണയുടെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശിഷ്യൻ കൂടിയായ ഈ എഴുത്തുകാരൻ നമിക്കുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല, ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികൾക്ക് ആകമാനം വിശ്വാസപഠനത്തിനും വിശ്വാസ സ്ഥിരതയ്ക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉതകും എന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ രചനയെ അനുവാചകസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പഴഞ്ഞി,

2014 മാർച്ച് 25, സൂബോറോ പെരുന്നാൾ

*കുന്നംകുളം എം. ജെ. ഡി. പബ്ലിക്കേഷൻസിന് ഈ പുസ്തകം പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ സംതൃപ്തി അറിയിച്ച വന്ദ്യ കോനാട്ട് ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം അച്ചനോടുള്ള സന്തോഷം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തികൊള്ളുന്നു.

മരണാനന്തരാവസ്ഥ

അവിശ്വാസികൾക്കു[1] മാത്രമല്ല വിശ്വാസികളിൽ ചിലർക്കു[2] പോലും മരണാനന്തരസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിയായ ബോദ്ധ്യം ഇല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. സർവ്വേശ്വരന്റെ ആസ്തിക്യം പോലെതന്നെ, മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ മരണാനന്തരചൈതന്യസ്ഥിതിയും[3] ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു വിഷയമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസികൾ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടത് അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസമോ സംശയമോ ജനിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ പലതുണ്ട്. അവയിൽ രണ്ടിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

1. മനുഷ്യന്റെ പരിമിതമായ അറിവ്

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു[4] ഗോചരമായവയെ[5] മാത്രം അറിയുന്നതിനേ മനുഷ്യനു സ്വയമേവ കഴിയുന്നുള്ളൂ. ആത്മലോകത്തെ[6] ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനം അവനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കയില്ല. തന്നിമിത്തം തന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമല്ലാത്ത സംഗതികളെ അവൻ അവിശ്വസിക്കയോ അഥവാ സംശയിക്കയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഭൂതാതീതമായ[7] ഉൽകൃഷ്ടനിലയിലെത്തി, പാരത്രികസംഗതികളെ[8] ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിവുള്ള ആത്മാവിനെ ദൈവം മനുഷ്യനിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അത് ആദ്ധ്യാത്മീകജ്ഞാനത്തിൽ വളരാത്തതിനാൽ മരണാനന്തരസ്ഥിതിയെ അറിയുന്നതിന് സാധിക്കുന്നില്ല. യോഗ്യതയും സന്നദ്ധതയുമില്ലാത്ത ആത്മാവിന് ദൈവം ഈ മർമ്മം കാണിക്കുന്നതുമില്ല. ആകയാൽ പരിമിതമായ തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ ദൃശ്യമാകാത്തതിനെ അവിശ്വസിക്കയോ സംശയിക്കയൊ ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു.

---

[1] അവിശ്വാസികൾ. ക്രൈസ്തമതക്കാരല്ലാത്തവരെ വി.വേദപുസ്തകം അവിശ്വാസികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (1 കൊരിന്ത്യർ 14:22) നിരീശ്വരവാദികൾ, ഭൗതികമാത്രവാദികൾ എന്നിവരെ ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

[2] മതവിശ്വാസികളായിരിക്കേ (ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ആയിരിക്കേ) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുടേയും പാശ്ചാത്യ നവീന ഉപദേശങ്ങളുടേയും നവീകരണ സഭകളുടേയും സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ടവർ.

[3] സജീവമായ അവസ്ഥ

[4] മനുഷ്യൻ ബാഹ്യമായ അറിവുകൾ നേടുന്ന അഞ്ച് വാതിലുകളാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ. അവ 1. കണ്ണ്, 2. മൂക്ക്, 3. ചെവി, 4. നാവ്, 5. ത്വക്ക് (ഇവ യഥാക്രമം വസ്തു-വാസന-ശബ്ദം-രസം സ്പർശം എന്നീ അനുഭവങ്ങളുടെ അറിവ് നൽകുന്നു.

[5] ഗോചരം - വിഷയീഭവിക്കുന്നത്; മുമ്പിൽ വന്നുചേരുന്നത്

[6] ഭൗതികേതരമായ അദൃശ്യലോകം

[7] ഭൗതികപദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള

[8] ഐഹികം X പാരത്രികം = ആത്മലോകം

2. പൈശാചികപ്രേരണ

പിശാചുക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളും ഉന്നതത്തിൽ തന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരും ആയ മാലാഖമാരായിരുന്നു. അഹങ്കാരം മൂലം ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥനത്തു നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതരായതുമുതൽ അവർ ദൈവത്തോടും തന്റെ ശക്തിയോടും എതിർത്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടികളുടെ മകുടമായ മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമുതൽ അവനും സന്തതികളും ദൈവത്തെയും തന്റെ ശക്തിയെയും തന്നാൽ സ്ഥാപിതമായ അദൃശ്യലോകത്തെയും അവിശ്വസിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തോടു മത്സരിക്കുന്നതിനും പിശാചുക്കൾ പലവിധത്തിൽ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏദൻതോട്ടം മുതൽ ആരംഭിച്ച പൈശാചികപ്രേരണകൾ എല്ലാ തലമുറകളിലും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി ഇന്നും അവിശ്വാസികളിലും കഴിയുമെങ്കിൽ വിശ്വാസികളിലും പിശാചുക്കൾ വിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങൾ[9] നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ദൈവ വും മാലാഖമാരും, മരണാനന്തരം ആത്മാക്കളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെന്നു ചിന്തിക്കയോ, ആത്മാവു മരണാനന്തരം മൗനമായി ശയിക്കുകയാണെന്ന് സംശയിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിന് അവർ മനുഷ്യനെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നു. ഭൗതികജ്ഞാനവും അബദ്ധയുക്തിയുമാണ് അവർ അതിനായി അവലംബിക്കുന്നത്. ‘‘ലോകജ്ഞാനം ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ ഭോഷത്വമാണ്.’’ ‘‘ജ്ഞാനത്താൽ ലോകം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞില്ല’’ എന്നീ തിരുവചനങ്ങൾ ഇവരിൽ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

പൗരാണികകാലത്ത് ഗ്രേക്കർ[10] സാഹിത്യം, ഭൗതികജ്ഞാനം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മികച്ചുനിന്നിരുന്നു. ലൗകികശാസ്ത്രാന്വേഷണഫലമായി[11] അവരിൽ പലരും സ്രഷ്ടാവിന്റെ പരിധി[12] വിട്ട് കടക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ഇവരിൽ നിന്നു സ്റ്റോയിക്യന്മാരും[13] എപ്പിക്കൂറിയന്മാരും എഴുന്നേറ്റു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുടെ അഭിപ്രായം മനുഷ്യാത്മാക്കൾ മരിക്കുമ്പോൾ മൃഗങ്ങളുടെ പ്രാണനെപ്പോലെ ദേഹത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു പ്രകൃതിയിൽ ലയിക്കുമെന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നാളെ എല്ലാവരും മരിച്ച് ഇല്ലാതാകുന്നതിനാൽ ഇന്ന് യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ഉല്ലസിക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

---

9 ദൈവ വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

10 ഗ്രീസ് നിവാസികൾ - യവനർ - അവരുടെ ഭാഷ ഗ്രീക്ക്. പ്രാചീനസംസ്കാരങ്ങളിൽ മികച്ചവർ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥരെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

11 ഭൗതികശാസ്ത്ര ജ്ഞാനം

12 സ്രഷ്ടാവ് അനുവദിച്ച പരിധി

13 ഗ്രീസിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ആതൻസിലെ സെനോ സ്ഥാപിച്ച ചിന്ത. പ്രകൃതിനിയമം, മനഃസാക്ഷിയുടെ നിയമം എന്നിവയിൽ അധിഷ്ഠിതം, ദൈവം ഊർജ്ജമാണെന്നും അന്തര്യാമിയാണെന്നും ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. മനുഷ്യസാഹോദര്യം ഇവർ ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

വിജ്ഞാനം എക്കാലത്തും ലോകത്തിന് ആകർഷണീയമായിട്ടുള്ളതാണ്. യവനരുടെ വിജ്ഞാനം പല ജാതികളെയും അന്ന് ആകർഷിച്ചു. ദൈവപ്രമാണമാകുന്ന കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ[14] സംരക്ഷിതരായിരുന്ന യഹൂദജാതിയെയും യവനസാഹിത്യം ആകർഷിക്കാതിരുന്നില്ല. തൽഫലമായി എപ്പിക്കൂറിയൻ പാഷാണ്ഡോപദേശവും[15] പൈശാചികപ്രേരണയാൽ ദൈവജനത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടി. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ''സാദൂക്യർ'' ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. മാലാഖമാരില്ല, മരണാനന്തരം ആത്മാവില്ല, ഉയിർപ്പില്ല, എന്നെല്ലാമായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം.

ശരീരിയായ മനുഷ്യൻ ഉത്തമജീവിതവും അദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനവും പ്രാപിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ മരണാനന്തരാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വേണ്ടവണ്ണം അറിയുവാൻ പ്രാപ്തനാവുകയില്ല. ശാരീരിക സുഖഭോഗങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായിത്തീരുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ നാസ്തിക വാദിയായും[16] ചിലപ്പോൾ യുക്തിവാദിയായും[17] അനാത്മവാദിയായും[18], അഥവാ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും സന്ദേഹബുദ്ധിയായും തീരുവാൻ പിശാചു പ്രേരിപ്പിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ മരണാനന്തരം ഒന്നുമില്ല എന്നു ചിലരും, മരണമടഞ്ഞവർ മറവിയുടെ അഗാധമായ ചുഴിയിലാണ്, വിസ്മൃതഗർത്തത്തിലാണ്, ദീർഘനിദ്രയിലാണ്, ഒന്നും അറിയുന്നില്ല, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയില്ല, സജീവന്മാരുമായി അവർക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, എന്ന് മറ്റു ചിലരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനും ഉപദേശിക്കുന്നതിനും ഉദ്യുക്തരായേക്കാം.[19] അവരുടെ വാദഗതിക്കു ചേരുന്നതെന്ന് തോന്നാവുന്ന ചില വേദവാക്യങ്ങളും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചേക്കാം. പിശാചും കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചത് വേദവാക്യമാണ്.[20] മനുഷ്യൻ മൃഗജാലങ്ങളെപ്പോലെ ക്ഷണഭംഗുരജീവിയല്ല;[21] അവൻ വിവേകതയുള്ള ശാശ്വതാത്മാവോടുകൂടിയവനാണ്. മൃഗജാലങ്ങൾ ചത്ത് പ്രകൃതിയിൽ ലയിക്കും; മനുഷ്യാത്മാവ് മരണം മൂലം ഭൗതികകൂടാരത്തിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞ് നിത്യരക്ഷയോ ശിക്ഷയോ അനുഭവിക്കുന്ന അന്ത്യനാൾ വരെ ദൈവം അതി

---

[14] ന്യായപ്രമാണം - പത്തുകല്പനകളും അവയോട് ചേർന്ന മറ്റ് നിയമങ്ങളും.

[15] വിരദ്ധോപദേശം.

[16] ദൈവം ഇല്ല എന്ന ചിന്താഗതി. ആസ്തിക്യം X നാസ്തിക്യം. വിരുദ്ധഉപദേശം

[17] മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് സ്വീകാര്യമായത് മാത്രം ശരി.

[18] ആത്മാവ് എന്ന സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ.

[19] വി.വേദത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ സന്ദർഭം വിലയിരുത്താതെ സ്വാഭിപ്രായഗതിക്കനുരൂപമായി പലരും വിലയിരുത്തുന്നു. വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്, വേദസത്യങ്ങളുടെ സമഗ്ര സന്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായിട്ടാവാൻ പാടില്ലല്ലോ.

[20] വി.ലൂക്കോസ് 4:3-13.

[21] ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ഇല്ലാതാകുന്നത്.

നായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത്, സജീവമായും ആത്മീയവ്യാപാര ങ്ങളോടു കൂടിയും സ്ഥിതിചെയ്യും.[22]

യവനരുടെ ഇടയിലുണ്ടായ വിശ്വസവികല്പം[23] സാഹിത്യപ്രേ മികളായിരുന്ന യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ കടന്നു കൂടി സാദുക്യരെ തെറ്റിച്ചതുപോലെ, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യപ്രേമം നിമിത്തം പൗരസ്ത്യ രുടെ ഇടയിലും പതിനാറാം ശതകത്തിന് ശേഷമുണ്ടായ ''മരിച്ചവർ മൗനത്തിലാകുന്നു, അവരുമായി വിശ്വാസികളായ സജീവന്മാർക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല'' എന്ന വിരുദ്ധോപദേശം കടന്നുകൂടി.[24] പരേ തന്മാർ സജീവന്മാരും ദൈവസന്നിധിയിൽ ചൈതന്യമുള്ളവരും സജീ വന്മാരോടു ബന്ധമുള്ളവരുമാണെന്നുള്ളത് വേദാനുസൃതവും ആദിമു തലേ അംഗീകൃതവുമായ ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നു. ഈ സത്യത്തിന് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതും പൈശാചികപ്രേരണതന്നെയാണ്. ഈദൃശ മായ അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് നാം സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കേണ്ടിയിരി ക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ ജീവിതഘട്ടങ്ങൾ

ജീവജാലങ്ങൾക്കു പല ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ക്ഷുദ്രജീവികൾക്കു അണ്ഡഘട്ടം, കീടഘട്ടം, സമാധിഘട്ടം, ശലഭഘട്ടം എന്നിങ്ങനെ നാല വസ്ഥകൾ ഉള്ളതായി പ്രാണിശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അണ്ഡഘട്ടം മുതൽ ശലഭമായിതീരുന്നതുവരെ അതിന്റെ ജീവിതം നിർവിഘ്നം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ പ്രാണിജീവൻ മാത്രമല്ല വിശേഷജ്ഞാനമുള്ള ചിരംജീവി[25]യായ ആത്മാവോടുകൂടി യ, മനുഷ്യന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ പലഘട്ടങ്ങൾ സ്വജീ വിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അവന്റെ ജീവിതഘട്ടങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ തരംതിരിക്കാം:ഗർഭലോകം, സംസാരലോകം, പരേതലോകം, സ്വർഗ്ഗലോകം. മനുഷ്യൻ ഗർഭലോകം മുതൽ സ്വർഗ്ഗം വരെ വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

സശരീരനായ മനുഷ്യനു ജീവനും ചൈതന്യവും വിവേക തയും കൊടുക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾ അതിനു സ്വയമേവ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. മരണത്തിൽ മൃഗങ്ങളുടെ പ്രാണൻ വായുവിലും ശരീരം മണ്ണിലും ലയിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യന് ശരീരവും പ്രാണനും മാത്രമല്ല സവിശേഷമായ ആത്മാവും ഉള്ളതു കൊണ്ട്, അവന്റെ ശരീരം അതിന്റെ ഭൗതിക പദാർത്ഥങ്ങളോടും, പ്രാണൻ വായുവിനോടും, ശരീരത്തെ നയിക്കുന്ന ആത്മാവ് ദൈവം നിയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തേയ്ക്കും ചേരുന്നതാണ്. മരണത്താൽ

---

22 മനുഷ്യാത്മാവിന് ആരംഭം ഉണ്ടെങ്കിലും അവസാനമില്ല.

23 വികല്പം = വ്യത്യസ്തത

24 16-ാം ശതകത്തിന് ശേഷമാണല്ലോ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ചിന്താഗതി ഉത്ഭവിച്ചത്.

25 നിത്യജീവൻ ഉള്ളത്

വേർപെട്ട് ഭൂതാംശങ്ങളോടു[26] ലയിച്ച ശരീരം അവസാനം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് രണ്ടും കൂടിയുള്ള സൽക്കർമ്മത്തിന് യോഗ്യമായ കൂലി പ്രാപിക്കുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു വരെ - സമാധിയിലിരിക്കുന്ന ക്ഷുദ്രപ്രാണി പൂച്ചിയായി[27] വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ - ആത്മാവും കർത്താവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ ആന്തരീയാവയവം എന്ന നിലയിൽ കർത്താവോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്ത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഘട്ടങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം ശരിയായി അറിയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തവിധം ഓരോ യവനിക കൊണ്ടെന്ന പ്രകാരം സർവ്വശക്തൻ അവയെ തമ്മിൽ തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാല്ലോകങ്ങളിലും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും പ്രവർത്തനങ്ങളും സദാ നടന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സാധാരണന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ ലോകത്തിനപ്പുറമുള്ള സംഗതികൾ അറിയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ സിദ്ധന്മാർക്ക്[28] ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന അളവനുസരിച്ച് ഏറെക്കുറെ അവ അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

1. ഗർഭലോകം

ഗർഭലോകമെന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരാൾ മാതൃഗർഭത്തിൽ ഉൽഭൂതനാകുന്ന കാലത്തെ മാത്രമല്ല, ഒരുവന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അവസരത്തെയുമാകുന്നു. ഗർഭാരംഭം മുതൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരലോകരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അല്പമായി അറിയാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ശിശു ജാതമാകുന്നതു മുതൽ മാത്രം വ്യക്തമായി അറിയുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവിനും തന്നെ സംബന്ധിച്ച ആത്മജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും ജനനത്തിനു മുമ്പും അറിയാം. ഒരുവന് അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെന്നോ അസംഭവ്യമെന്നോ തർക്കിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമല്ല. ഗോത്രപിതാവായ യാക്കോബിന്റെ മകൻ ലേവി ഏതാണ്ട് B.C.1753-നോടടുത്ത് പത്തൻ ആറാമിൽവച്ച് ജനിച്ചതായി ഊഹിക്കപ്പെടുന്നു. യാക്കോബിന്റെ പിതാമഹനായ അബ്രഹാമിന് സന്താനമുണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഉദ്ദേശം B.C.1913-ൽ അദ്ദേഹം മൽക്കിസദേക്കിനെ സന്ദർശിച്ചു. ഇതു ലേവിയുടെ ജനനത്തിന് 160 സംവത്സരം മുമ്പായിരിക്കണം. അബ്രഹാം മൽക്കിസദേക്കിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ദശാംശം കൊടുത്തു [ഉൽപ. 14:20]. ദശാംശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം സിദ്ധിച്ച ലേവി മൽക്കിസദേക്കിന് അബ്രഹാം വഴി ദശാംശം[29]

---

26 പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ - 1. മണ്ണ്, 2. വെള്ളം, 3. തേജസ് 4. വായു, 5. ആകാശം ഇവയാണ് പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ

27 ശലഭം.

28 ആത്മീയസിദ്ധികൾ നേടിയവർ.

29 വരുമാനത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് നീക്കിവച്ച് അത് പുരോഹിതന്മാരെ ഏല്പിക്കുക എന്നുള്ളത് ദൈവകല്പന. അബ്രഹാം മൽക്കിസദേക്ക് എന്ന പുരോഹിതന് ദശാംശം കൊടുത്തപ്പോൾ ലേവി - പില്ക്കാലത്ത് മൂന്നാം തലമുറയിൽ ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന ലേവി-പുരോഹിത ഗോത്രത്തിന്റെ ആദ്യാവകാശി - അബ്രഹാമിന്റെ കടി പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്ന എബ്രായ ലേഖന

കൊടുത്തു എന്നു പറയാമെന്ന് വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു [എബ്രായ. 7:9]. ഗർഭപാത്രത്തിൽ വച്ചും ശിശുവിൽ ചില ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കാവുന്നതാണ്. എറമിയായെ ദൈവം, ഉദരത്തിൽ ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുൻപ് അറിഞ്ഞു; ഗർഭത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്നതിന് മുമ്പ് അവനെ ശുദ്ധീകരിച്ചു [എറമിയ. 1:5]. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ഗർഭത്തിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞ് തന്റെ ഔദ്യോഗികമായ എല്ലാ അധികാരാവകാശങ്ങളും പ്രാപിച്ചു [ലൂക്കോസ് 1:15]. ഒരേ സമയത്ത് മാതൃഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിതരായവരിൽ യാക്കോബിനെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു; ഏശാവിനെ നിരസിച്ചു [ഉൽപത്തി 25:23; മാലാഖി 1:2; റോമർ 9:11-12]. സംസാരലോകത്തെന്നപോലെ ഗർഭലോകത്തും ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഇതൊന്നും അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നിഷേധിക്കാനാവില്ല.

2. സംസാരലോകം

മാതൃഗർഭത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു വരുന്നത് മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ജീവിതഘട്ടത്തെയും തൽപരിസരത്തെയുമാണ് സംസാരലോകമെന്ന് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും അനുഭവബോദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ സംസാരലോകം ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭദശയല്ല; അതു ഗർഭലോകത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്. ഇവിടെ ഓരോ വ്യക്തിയുമായി മരണപര്യന്തം ദൈവം ഇടപെടുന്ന സംഗതികളിൽ പലതും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഒന്നുംതന്നെ താൻ വെളിപ്പെടുത്താതെ നമുക്കറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒരോരുവനിലും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പരസ്യമായും ചിലപ്പോൾ രഹസ്യമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ശരീരം ഭൂതാത്മകമായി[30] വളരുന്നതുപോലെ ആത്മാവും മനസ്സും ആത്മീയമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ വൈരികളായ രോഗാദികളും പിശാചും ഗർഭലോകത്തിൽ പ്രജയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതുപോലെ സംസാരലോകത്തിലും അതിനെ ഉപദ്രവിക്കാവുന്നതാണ്. തന്നിമിത്തം പൂർണ്ണകാലത്തിനു മുമ്പ് ഒരു പ്രജ സംസാരലോകത്തേയ്ക്കും ചിലപ്പോൾ പരേതലോകത്തേയ്ക്കും കടക്കേണ്ടിവരുന്നതുപോലെ സംസാരലോകത്തുനിന്നും പ്രതികൂലശക്തികൾ നിമിത്തം പൂർണ്ണകാലത്തിനു മുമ്പും പൂർണ്ണ അളവിലും പരേതലോകത്തേയ്ക്കും[31] പോകാവുന്നതാണ്.

കർത്താവിന്റെ പരാമർശം ഇന്ന് പുരോഗമിച്ചിരിക്കുന്ന ജനിതകശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ സ്വീകാര്യംതന്നെ.

[30] ഭൗതികമായി – ശാരീരികമായി.

[31] മരണാനന്തരലോകം.

3. പരേതലോകം

മരണാനന്തരം പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള ആത്മാക്കളുടെ സ്ഥിതിക്കാണ് പരേതലോകം എന്നു നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു ''ഹേഡീസ്'' എന്നു ഗ്രീക്കിലും, ''ഹോർമ്മോൻ'' എന്നു എബ്രായയിലും, ''ശ്യൂൽ'' എന്നു സുറിയാനിയിലും, ''പാതാളം'' എന്നു മലയാളത്തിലും പറഞ്ഞു വരുന്നു. ഇതിനു മൊത്തമായി പരേതാത്മാക്കൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം എന്നർത്ഥമാണ്. ആത്മാക്കൾ സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കധീനമല്ലാത്തതിനാൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേക സ്ഥലമല്ല അനുഭവമാണുള്ളത്. പരേതാത്മാക്കളെല്ലാം ഒരേ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നെങ്കിലും അവയ്ക്ക് അനുഭവം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. പുനരുത്ഥാനം വരെ സത്തമന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ ചെന്നു ചേരുന്ന സ്ഥലത്തിനു അബ്രഹാമിന്റെ മടി എന്നും പറുദീസാ എന്നും മറ്റും പറയുന്നു. അസത്തുക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ[32] ചെന്നുചേരുന്ന സ്ഥലത്തിന് പാതാളമെന്നും ദണ്ഡന സ്ഥലമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധത്തിൽ പറയുന്നെങ്കിലും ഇരുഭാഗക്കാരും ഒരേ സ്ഥാനത്ത്; എന്നാൽ രണ്ടനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. രണ്ടു പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആത്മാക്കൾ സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കധീനമല്ലാത്തതിനാൽ, രണ്ടനുഭവത്തോടുകൂടിയെങ്കിലും പരസ്പരം അറിയത്തക്ക ഒരേ സ്ഥാനത്താണെന്നാണ് വേദശാസ്ത്ര പ്രമുഖന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരേ സ്ഥാനത്താണെങ്കിലും അവരുടെ വ്യക്തിത്വം സുരക്ഷിതമായി, സത്തുക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ സുഖവും ആനന്ദവും അസത്തുക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ ദുഃഖവും കഷ്ടതയും അനുഭവിക്കുന്നതായിരിക്കും.

നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ചരിതം ഇതിനു സാക്ഷിക്കുന്നു [ലൂക്കോസ് 16:22-23]. രണ്ടുപേരും പരേതലോകത്ത് രണ്ടനുഭവങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ സത്തുക്കളുടെ ആത്മാക്കൾ പ്രാപഞ്ചികക്ലേശാദികളിൽ നിന്നു വിശ്രമിക്കുമെങ്കിലും, പ്രകൃത്യാ സചേതനവും ചിരംജീവിയുമായ ആത്മാവ് ശരീരം വിട്ടുപോയശേഷവും അതിന് സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യാവുന്ന സംഗതികളിൽ[33] വ്യാപരിക്കുമെന്ന് സുഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

4. സ്വർഗ്ഗലോകം

സത്തമന്മാർക്ക് അന്ത്യന്യായവിധിയ്ക്കുശേഷം നിത്യാനുഭവത്തിനായി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന 'സ്ഥിതി'[34] സ്വർഗ്ഗം എന്നും മോക്ഷം എന്നും നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു. അസത്തുക്കൾക്കു നരകശിക്ഷയും സത്തുക്കൾക്ക് മോക്ഷവും നൽകപ്പെടുമെന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സത്തമന്മാരെന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കു

---

[32] ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ.

[33] ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സഹോദരങ്ങളെപ്രതി ധനാവന്റെ ആത്മാവ് അബ്രഹാമിനോട് മധ്യസ്ഥത യാചിച്ചു

[34] അവസ്ഥയ്ക്ക്

ന്നത് ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കയും ദൈവപുത്രന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കയും[35] സത്യസഭയുടെ യുക്തമായ പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ച് അന്ത്യശ്വാസംവരെ ജീവിക്കയും ചെയ്തവരെയാണ്. ഇവരും മാനുഷിക ബലഹീനതകൾക്കധീനരാകയാൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെറുതോ വലുതോ ആയ കുറ്റങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഇവരും വഷളായി ജീവിതം നയിച്ചവരും മരണത്തിനു മുൻപ് പ്രത്യേകം അനുതപിക്കയും കർത്താവിന്റെ കൃപയിൽ ആശ്രയിച്ച് കൂദാശകൾക്കു വിധേയരായി നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കാം. എങ്കിലും മാനസാന്തരവും വിശ്വാസവുംകൊണ്ടു മാത്രം പൂർണ്ണക്ഷമ കിട്ടുന്നതല്ല. കുറ്റത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കല്പനമാത്രം ലംഘിച്ച ആദാമും അവന്റെ സന്തതിയും എത്ര നാൾ പ്രായശ്ചിത്തം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അതുകൊണ്ടും പൂർണ്ണമാകാഞ്ഞതിനാൽ ദൈവകുമാരൻതന്നെ മനുഷ്യന്റെ കുറ്റത്തിനുവേണ്ടി ശിക്ഷയനുഭവിച്ചു. മാത്രമല്ല, തന്റെ രക്തംതന്നെ മനുഷ്യന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനും പ്രായശ്ചിത്ത നിർവഹണത്തിനുമായി ചൊരിയുകയും ആയതു പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കാണിച്ചുകൊണ്ട് പിതാവിന്റെ വലതു പർശ്വത്തിൽ കർമ്മം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.[36] തന്റെ പുനരാഗമനം വരെ കൃപാർഹമായ കർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സഭയോടു നിഷ്ക്കർഷയായി താൻ കല്പിക്കയും തദനുസരണം പരിശുദ്ധ സഭ തന്നോടു സഹകരിച്ച് ജനിപ്പാനുള്ളവരും ജനിച്ചവരും പരേതരുമായ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളും അപേക്ഷകളും അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ശരിയായി വിശ്വസിച്ച് തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥമായി അനുതപിച്ച് കർത്താവിലും തന്നാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭയിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവരും പാപമോചനത്തിനും പ്രായശ്ചിത്തനിർവഹണത്തിനും വേണ്ടി അന്ത്യംവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കർമ്മത്തോടു മൂന്നു ലോകത്തിലുംവച്ച് സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നവരും ലോകാരംഭം മുതൽ സജീവമായി ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ പുണ്യരക്തത്തിൽ[37] ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കും സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിക്കുന്നത്.

കർത്താവ് അന്ത്യന്യായവിധിയിൽ സത്തമന്മാരെ തന്റെ വലതുഭാഗത്തു നിറുത്തി അവരോട് ആദിമുതലേ സത്തമന്മാർക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് കല്പിക്കും. അപ്പോൾ അവർ സന്തോഷത്തോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അതിനെ അനുഭവമാക്കുന്നതാണ്. സ്വർഗ്ഗം ആരും കണ്ടിട്ടില്ല; അതിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ ആരും നമ്മോടു ശരിയായി വിവരിച്ചിട്ടുമില്ല. അതിനോടു അടുത്തതായി സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന പറുദീസായിലോളം ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് എടുക്കപ്പെട്ട് അതിലെ മാഹാത്മ്യം ദർശിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കാതെ അതു അവർണ്ണനീയമെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു

---

35 വി.കൂദാശകളെ സ്വീകരിക്കുക.

36 യേശുവിന്റെ ബലിയും മദ്ധ്യസ്ഥതയും കാലാതീതമായി തുടരുന്നു.

37 ലോകാരംഭം മുതലേ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാട് എന്ന വേദപുസ്തകഭാഗം ഓർമ്മിക്കുന്നു.

കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതി ശരീരികളായ നമുക്കു കാണത്തക്കതല്ലെന്ന് മന സ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗം അഥവാ ദൈവരാജ്യം എന്നത് ദൈവം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും തന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറുന്നതും തന്റെ പൂർണ്ണാധി കാരത്തിന്നധീനവും സൗഭാഗ്യതരവുമായ ഒരു സ്ഥിതിയായിരിക്കു മെന്ന് നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം. ദൈവത്തിനും ആത്മാക്കൾക്കും സ്ഥല ത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ അതു ഭൗതികമായ ഒരു സ്ഥലമല്ല. പ്രത്യുത സുഖകരവും സൗഭാഗ്യതരവുമായ ഒരു അനുഭവ സ്ഥിതിയാ ണ്.[38] (ദൃശ്യ-അദൃശ്യ അംഗങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സഭയെ സ്വർഗ്ഗ മെന്ന് വി. പിതാക്കന്മാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.എഡിറ്റർ)

5. നരകം

സത്യദൈവത്തെ അറിയാതെയും അറിഞ്ഞിട്ടും ആരാധിക്കാ തെയും ദൈവപുത്രന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരത്തെ വിശ്വസിക്കാതെയും, വിശ്വസിച്ചാലും ജഡമോഹങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ട് മാനസാന്തരപ്പെടാതെ വഷളായിത്തന്നെ മരണ പര്യന്തം ജീവിച്ച അസത്തമന്മാർ അനുഭവി ക്കുന്നതിനു ഒരുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് നരകം. ഇതിനു എബ്രായ, സുറി യാനി ഭാഷകളിൽ ‘‘ഗീഹാനോ’’ എന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. യറു ശലേം കോട്ടയ്ക്കു വെളിയിലായി ഹിന്നോം താഴ്‌വരയിൽ ദേവാലയ പരിസരങ്ങളും പട്ടണവും അടിച്ചുവാരുന്ന ചപ്പും ചവറും കൂട്ടിയിട്ടി രുന്ന കുപ്പക്കുഴിയിൽ നിത്യവും മലിനസാധനങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി രുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരിൽ വഷളന്മാരെ സദാ ദഹിപ്പിക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ പര്യായം ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. നരകം കാലാധീനമായിരിക്കുമെന്നും നിത്യമായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടഭി പ്രായക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പോലുമുണ്ട്. ദൈവം കരുണാപൂർണ്ണ നാകയാൽ പാപികളെ അന്തമില്ലാതെ ശിക്ഷിക്കയില്ല, ഒരു നിശ്ചിതകാ ലംവരെ നരകത്തിൽ ദണ്ഡിപ്പിച്ചിട്ട് ഒടുവിൽ അവരെയും മോക്ഷത്തി നർഹരാക്കും എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ദൈവവാക്യത്തെ മനുഷ്യ സങ്കല്പത്തിനൊത്തവണ്ണം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ഭാവി ദൈവ ത്തിന്റെ അറിവിലും അധികാരത്തിലും മാത്രമിരിക്കുന്നതാണ്. അതി നെപ്പറ്റി സ്വയമേവ പ്രവചിപ്പാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. കർത്താവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെതിരായി അർത്ഥസങ്കല്പം ചെയ്യുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല; ആയതു ശിക്ഷാർഹവുമായിരിക്കും. അന്ത്യശിക്ഷയ്ക്കു ശേഷം കർത്താവിന്റെ കരുണ നിമിത്തം മോചനം കിട്ടാമെങ്കിൽ മനു ഷ്യർ ഇഹത്തിൽ സ്വേച്ഛാനുസരണം വഷളായി ജീവിക്കുന്നതിന് പ്രേരിതരാകുന്നതുമാണ്. രാഷ്ട്രീയ സംഗതികളിലും ശിക്ഷയെ ഭയന്ന് മനുഷ്യർ അധർമ്മം വെടിയുന്നു. ശിക്ഷയ്ക്ക് പോംവഴിയുണ്ടാകുമെ ങ്കിൽ മനുഷ്യർ അധർമ്മം ചെയ്യാൻ കൂടുതൽ പ്രേരിതരാകുന്നതാണ്. ശിക്ഷയുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമായാലും അധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിന് പലരും ധൈര്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ ദൈവം അവസാനം ദുഷ്ട ന്മാർക്കെല്ലാം മോചനം കൊടുത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുമെന്ന് സങ്ക

---

38 അവസ്ഥയും അനുഭവവും.

ല്പിക്കുന്നതും അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നതും ശരിയല്ല.[39] ദൈവം കാരുണ്യവാൻ മാത്രമല്ല നീതിമാനുമാകുന്നു എന്നു നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ധാർമ്മികരെ രക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അധാർമ്മികരെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതും തന്റെ നീതിയ്ക്കു യുക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. ജീവപര്യന്തം കരുണ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണ്. അനുതപിച്ച് ധർമ്മത്തിൽ വളരണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും എവിടെയും എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. കാരുണ്യവാനായ മഹാപുരോഹിതൻ എല്ലാ പാപികളുടെയും വിമോചനത്തിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലെ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ യാഗം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കരുണാസനത്തിൽ നിന്നും താൻ ഇറങ്ങി ന്യായസനത്തിൽ കയറുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം ദൈവത്തെ അനാദരിച്ച് ദൈവപുത്രന്റെ രക്തത്തെ ചവിട്ടിക്കൊണ്ട് അധർമ്മത്തിൽ ജീവിച്ചവരും മാനസാന്തരപ്പെടാത്തവരുമായ മനുഷ്യർക്ക് വിമോചനം കിട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല[40] എന്നു വി.പൗലോസ് പറയുന്നു. [എബ്രായ 10:26-27]. അന്ത്യശിക്ഷാവിധിക്കു നീക്കുപോക്കില്ലാത്തതും നിത്യവുമാണെന്നു കർത്താവിന്റെ തിരുവചനപ്രകാരം നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതും മരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അനുതപിച്ച് ഒരുങ്ങി ധാർമ്മിക ജീവിതം ഭംഗിയായി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു [മർക്കോസ് 3:29; മത്തായി 25:26; യൂദാ 1:7].

മരണം എന്നാലെന്ത്?

മരണാനന്തര സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മരണം എന്നതെന്താണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധവേദത്തിൽ മരണം എന്ന പദത്തിനു രണ്ടുവിധത്തിൽ അർത്ഥസങ്കല്പം ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആദ്യമായി മരണത്തിനു പാപജീവിതവും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നുള്ള ബഹിഷ്കരണവും എന്ന് അർത്ഥം സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കല്പന ലംഘിച്ച് അറിവിൻ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അന്നു നീ മരിക്കുമെന്ന് ദൈവം ആദാമിനോടു കല്പിക്കുന്നു [ഉല്പത്തി 2:17]. ആദാം ഫലം തിന്ന നാളിൽ മരിച്ചില്ല; അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ആത്മാവ് പിരിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അവനും ഭാര്യയും കല്പന ലംഘനത്താൽ പാപം ചെയ്ത് ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു [ഉല്പത്തി 3:23]. ദൈവം അവരെ ഏദൻതോട്ടത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നും മരണം എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പാപജീവി

---

39 ദുഷ്ടന്മാർക്ക് ഒരുകാലത്ത് സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം ലഭിക്കും എന്ന ആധുനിക വ്യാഖ്യാനം ഓർത്തഡോക്സ് ദൈവശാസ്ത്രചിന്തയ്ക്ക് അസ്വീകാരമെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

40 കരുണാസനത്തിലിരുന്ന് കരുണ ചൊരിയുന്ന കർത്താവിന്റെ കരുണയെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള കാലമാണ് വ്യാവഹാരിക ലോകത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ആ കൃപ അഗണ്യമാക്കുന്നവർക്ക് - ക്രിസ്തു ന്യായാസനത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ നീതിപൂർവ്വമല്ലാതെ കരുണാപൂർവ്വമായ പ്രതികരണം ഉണ്ടാവുമെന്നത് വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. മരണം, ന്യായവിധി, നരകം, മോക്ഷം എന്നീ നാലു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിത്യമാകയാലാവണം അവയെ എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുവാൻ സഭ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

തവും ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നുള്ള ബഹിഷ്കരണവുമാണെന്ന് മന സ്സിലാക്കണം. ഹെസക്കിയേൽ 18;4-ൽ പാപം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവ് മരി ക്കുമെന്നും, 18-ൽ അവൻ തന്റെ23 പാപത്തിൽ മരിക്കുമെന്നും പ്രവാ ചകനെക്കൊണ്ട് ദൈവം പറയിച്ചിരിക്കുന്നു. "മരണത്തിന്റെ മുള്ള് പാപമാകുന്നു" [1 കോറിന്തി 15:56] എന്നും എപ്പേസി 5:14-ൽ പാപജീ വിതം മരണമാകുന്നു എന്നും വി.പൗലോസും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ വിധം മരണാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർക്ക് ദൈവ ത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ല. പാതാളസമാനമായ അവരുടെ ജീവിതസ്ഥി തിയിൽ ദൈവത്തെ അവർ സ്തുതിക്കുന്നുമില്ല [സങ്കീർത്തനം 6:5]. പാപക്കുഴിയിലും മരണജീവിതത്തിലും ഇരിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയില്ല [ഏശായ 38:18] എന്നു ഏശായപ്രവാചകനും പറ ഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വാക്യങ്ങളും ഇതിനു തുല്യമായ മറ്റു പല വേദവാക്യങ്ങളും ദേഹവിയോഗം യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണമല്ല, പാപജീ വിതമാണ് മരണം എന്നും ഈ സ്ഥിതിയിലുള്ള മൃതന്മാർ ദൈവസം സർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നകന്നവരും ദൈവത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാധി ക്കാത്തവരുമാണെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. വേദവാക്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തവർ അവയെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ച് അബദ്ധവിശ്വസത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. ആകയാൽ വളരെ സൂക്ഷ്മത യോടും ദൈവാശ്രയത്തോടും കൂടി, പരിശുദ്ധാത്മനിവേശിതരായി രുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളനുസരിച്ച് ഗഹനമായ ദൈവിക സംഗതികൾ നാം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഓരോരുവനും സ്വാഭിപ്രായപ്രകാരം തിരുമൊഴികൾ വ്യാഖ്യാ നിച്ചാൽ പല അബദ്ധങ്ങളും വന്നുകൂടും.[41] വിശുദ്ധ ഈറാത്തേയോസ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "പരിചയമില്ലാത്തവരെ വെള്ളരിത്തോട്ടം സ്വച്ഛന്ദം നടന്നുകാണുവാൻ അനുവദിക്കരുത്. അനുവദിച്ചാൽ അവർ തോട്ടത്തിൽ നടന്ന് ഇലകളുടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നല്ല പിഞ്ചുകായ്കൾ ചവിട്ടി ഉടച്ചേക്കാം." ഈ ഉദാഹരണം വളരെ അർത്ഥ വത്താണ്. വേദവാക്യങ്ങൾ യഥേഷ്ടം സ്വതന്ത്രമായി വ്യാഖ്യാനിച്ച തിന്റെ ഫലമായി കാതലായ പ്രമാണങ്ങളെയും തത്വങ്ങളെയും ചവിട്ടി ത്തകർത്തുകൊണ്ട് എത്ര സഭകളാണ് ഇന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമ ത്തിൽ സംജാതമായിട്ടുള്ളത്. ഇവയെല്ലാം ശരിയായിട്ടുള്ളവയോ?

ആത്മശരീരങ്ങളുടെ വേർപാട്

ശരീരത്തിൽ നിന്നു ആത്മാവ് വേർപിരിയുന്നതിനാണ് സാധാ രണയായി ലോകർ മരണമെന്ന പദത്തിനു കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥം. ഈ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മനുഷ്യന്റെ ഘടന യെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച്

---

41 വേദപുസ്തകം നൽകുന്ന സമഗ്രസന്ദേശം ഗ്രഹിച്ചാൽ മാത്രമേ വേദം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാകൂ. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ പല സുവിശേഷ പ്രസംഗ കരും ബൈബിളിന്റെ സമഗ്രസന്ദേശം ഗ്രഹിച്ചവരല്ല.

വി.വേദം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ട് മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ട് അവന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു [ഉല്പത്തി 2:7 ഈയോബ് 33:4]. മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികളേക്കാൾ വ്യത്യസ്തരീതിയിലാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായ മനുഷ്യന്റെ ദേഹം പൂഴികൊണ്ടുള്ളതും അവന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ ഊത്തു കൊണ്ടുണ്ടായതുമായിരുന്നു [സഖറിയ 12:1; ഏശായ 57:16]. ആകയാൽ അവന് ശരീരവും ആത്മാവും ഉണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ശരീരാത്മാക്കളോടു കൂടിയവൻ എന്നു നാം ധരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ഭൂതാത്മകമായ[42] ദേഹവും ശാശ്വതവും വിവേകമുള്ളതുമായ ആത്മാവും ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ സംഘടിതനായ മനുഷ്യൻ മരിക്കുക എന്നുള്ളത് അവന്റെ ഭൗതികശരീരവും ആത്മാവും തമ്മിൽ വേർപിരിയുക എന്നതാകുന്നു.

പിരിയുന്ന സാധനങ്ങൾ എവിടെ

മനുഷ്യനിൽ ഭൂതാത്മകമായ ദേഹവും ഭൂതാതീതമായ ആത്മാവും ഉള്ളതായി നാം കണ്ടു. ഇവ രണ്ടും സംഘടിച്ച് സജീവനായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മരിക്കുമ്പോൾ ദേഹം അതിന്റെ മൂലപദാർത്ഥങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിയെ ചേരുന്നു. "നീ പൊടിയാകുന്നു; പൊടിയിൽ തിരിയെചേരും" എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു [ഉല്പത്തി 3:19]. "മനുഷ്യൻ പൊടിയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചേരും" (34:15) "കൃമി അവരെ മൂടും" (21:26) എന്നു ഭക്തനായ ഈയോബും പറയുന്നു. ജഡം പൂഴിയിലേയ്ക്കും ആത്മാവ്, ആത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കും പോകുമെന്ന് ദാവീദുപ്രവാചകനും ജ്ഞാനിയായ ശ്ലേമ്മോനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു [സങ്കീ. 104:29; സഭാപ്ര 3:20; 12:7]. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ ശരീരം വിട്ടാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ സുഖമായിവസിക്കുമെന്ന് ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പറയുന്നു [2 കോരിന്തി 5:1, 2, 8]. ഭക്തന്മാരായ വിശ്വാസികൾ പോലും പ്രപഞ്ചലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നും ദേഹം വിട്ടാൽ കർത്താവോടൊന്നിച്ചും സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്നും തന്നിമിത്തം താനും ദേഹവിയോഗത്തിനായി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു [2 കോരിന്തി 5:5-8]. ജഡത്തിൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവിന്റെ വേർപാട് വിശ്വാസികൾക്കു യഥാർത്ഥ മരണമല്ല; "മരണത്തിൽ നിന്നു ജീവനിലേയ്ക്കു കടക്കുക"യാകുന്നു എന്നു കർത്താവും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു [യോഹ. 5:24]. ക്രിസ്തുവിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ മരിക്കുകയില്ല [യോഹ. 6:47; 11:26]. മണ്ണോടുചേരുന്നതിനായി ജഡം പിരിഞ്ഞാലും മനുഷ്യൻ-ആത്മാവ്-സജീവമായി സ്ഥിതിചെയ്യും.

[42] പഞ്ചഭൂതാത്മകം(മണ്ണ്, വെള്ളം, തേജസ്, വായു, ആകാശം എന്നിവയാണ് പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ)

ദൈവം ജീവനുള്ളവരുടേത്

ദൈവം ജീവനുള്ളവരുടേതാകുന്നു, മരിച്ചവരുടേതല്ല, എന്നു താൻ കല്പിക്കുന്നു [പുറപ്പാട് 3:6; മത്തായി 22:32; മർക്കോസ് 12:26-27]. അതിന്റെ തെളിവിലേയ്ക്കു വളരെ സംവത്സരങ്ങൾ മുൻപ് നിര്യാതനായിരുന്ന അബ്രഹാമിനെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് താൻ അവന്റെ ദൈവമാണെന്നും, എന്നാൽ താൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ലെന്നും പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നതിനാൽ അബ്രഹാമും വിശ്വാസികളായ മറ്റു പരേതരും തനിക്കു മരിച്ചവരല്ല; അവരുടെ ഭൗതികശരീരം നിദ്രകൊള്ളുന്നെങ്കിലും ആത്മാക്കൾ തനിക്കു ജീവനുള്ളവയാകുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

ആത്മാവിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ ദേഹം പൊടിയിൽ നിദ്രകൊള്ളുന്നു

മരിച്ചുപോയവർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എന്നു വി.വേദത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു അവരുടെ ശരീരത്തെപ്പറ്റി മാത്രമാണ്. മോശയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് നിദ്രയെന്ന് ദൈവം കൽപിക്കുന്നു [ആവർത്തനം 31:16]. യായിറോസിന്റെ മരിച്ചുകിടന്ന മകൾ ഉറങ്ങുകയാണെന്നു യേശുതമ്പുരാൻ പറയുന്നു [മത്തായി 9:24]. തന്റെ സ്നേഹിതനായ ലാസറിന്റെ ദേഹവിയോഗത്തെക്കുറിച്ചും ഉറക്കമെന്നു പറയുന്നു [യോഹ. 11:11-13]. കല്ലുകൊണ്ട് നിർദ്ദയമായ പ്രഹരമേറ്റ് മരിച്ച സ്തേപ്പാനോസിനെക്കുറിച്ചു ലൂക്കോസും "അവൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചു" എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു [പ്രക്സീസ് 7:60]. പാപജീവിതത്തിൽ-മരണത്തിൽ-ഇരിക്കുമ്പോഴും ഈ നിദ്രയുണ്ടാകാം. ആയത് ദൗർഭാഗ്യകരമാണ്. ഈ വിധത്തിലുള്ള നിദ്ര തനിക്കുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ദാവീദ് ദൈവത്തോടു ഉത്സാഹമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. "എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ! കടാക്ഷിക്കണമേ. എനിക്കുത്തരമരുളണമേ. ഞാൻ മരണനിദ്ര പ്രാപിക്കാതിരിപ്പാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ" [സങ്കീർത്തനം 13:3]. ശരീരാത്മാക്കൾ തമ്മിലുള്ള വേർപാടിന് നിദ്രയെന്നും പാപജീവിതത്തിന് മരണമെന്നുമാണ് വേദഭാഷയിൽ സാധാരണ പ്രയോഗമെന്ന് ഇവയിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു. ആത്മാവ് ഒരിക്കലും മരിക്കയോ നിദ്രകൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

ദേഹത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ ആത്മാവെവിടെ?

പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ആത്മാക്കൾ പരേതലോകത്തു[43] ജീവിക്കുന്നു. ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും വൃത്താന്തംകൊണ്ട് കർത്താവ് ദുഷ്ടന്മാരുടെയും ശിഷ്ടന്മാരുടെയും മരണാനന്തരസ്ഥിതി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ രണ്ടു കൂട്ടരും വ്യത്യസ്താനുഭവങ്ങളോടു കൂടി പാർക്കും. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ചായിരിക്കും. ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് അതിനായി വാഞ്ഛിക്കുന്നു [ഫിലിപ്യർ 1:21-23]. ലാഭകരമായ ഈ മരണത്തിന് അദ്ദേഹം വാഞ്ഛിക്കുവാനുള്ള കാരണം കർത്താവിന്റെ കല്പനയാകുന്നു. വിശ്വാസികളും തന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരും തന്നോടൊരുമിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്ന്

---

43 പരേതന്മാരുടെ ലോകം. ഭൂതം, പ്രേതം എന്നീ പദങ്ങളെ മനോരോഗികൾ മനോവിഭ്രമത്തിൽ കണ്ടതായി വിവരിക്കുന്ന അനുഭവമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.

താൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു [യോഹന്നാൻ 12:26; 14:3; 17:24]. തന്റെ ഭക്തന്മാരും സേവകന്മാരും മാത്രമല്ല; ലോകത്തിൽ ദുഷ്ടതയിൽ ജീവിച്ചിട്ട് മരണത്തിനു മുമ്പ് ശരിയായി അനുതപിക്കുന്നവരും കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് ചേരുമെന്ന് സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ ക്രൂശാരോഹണ സമയത്തുപോലും വലതുഭാഗത്തു തൂക്കപ്പെട്ട അധർമ്മിയോട് "നീ ഇന്ന് എന്നോടൊരുമിച്ചു പറുദീസായിൽ ഇരിക്കും" [ലൂക്കോസ് 23:43] എന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ജീവപര്യന്തം കർതൃഭക്തന്മാരായിരിക്കുന്നവരും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിയായി പശ്ചാത്തപിച്ച് കർത്താവിന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരും മരണം പ്രാപിച്ചാൽ തന്നോടൊന്നിച്ച് പറുദീസായിൽ ചെന്നുചേരുമെന്നു നിശ്ചയമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് കൊടുംപാപികൾ അനുതപിച്ചാലുടൻ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായി തീരുമെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പാതകിയായ കള്ളൻ കർത്താവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടത് "നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർക്കണമേ" എന്നാണ്. എന്നാൽ കർത്താവ് പറയുന്നത് "നീ ഇന്ന് എന്നോടൊരുമിച്ച് പറുദീസായിൽ ഇരിക്കും" എന്നാണ്. പറുദീസാ, മനുഷ്യജാതി കൃപയിൽ വളരുവാൻ വേണ്ടി സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആദാമ്യകുലം കൃപയിൽ വളരുവാനായിട്ട് ഭൗമിക പറുദീസായിൽ ആക്കപ്പെട്ടു. കല്പന ലംഘിച്ച് കൃപാവിദ്വേഷികളായി തീർന്നതിനാൽ അതിൽ നിന്നു അവർ ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രമുഖ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇന്നത്തെ പറുദീസാ സഭതന്നെയാണ്. ഇത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവുമാകുന്നു. തന്റെ ഈ ശരീരത്തിൽ ഗർഭലോകത്തിലും സംസാരലോകത്തിലും പരേതലോകത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമാണ്. അവിടുന്ന് ആത്മാവും ശരീരവുംകൊണ്ട് സംഘടിതനാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നിൽ-തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽ-ശരീരികളും ആത്മാക്കളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും സ്വശരീരവും-സഭയും-മാനസാന്തരത്താൽ കഴുകപ്പെട്ടവരുടെയും സിദ്ധന്മാരുടെയും ശുദ്ധീകരണത്തിനും ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കുമായി തുടരെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് അന്ത്യ ന്യായവിധിവരെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. തന്മൂലം ശുദ്ധീകരണവും അനുതാപികളുടെ പ്രായശ്ചിത്തനിർവഹണവും ആത്മീയാനുഭവങ്ങളിലുള്ള വളർച്ചയും സജീവരും പരേതരുമുൾപ്പെട്ട തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്കു മൊത്തമായും, യോഗ്യതയും സന്നദ്ധതയുമനുസരിച്ച് ഓരോ വ്യക്തിയ്ക്കു പ്രത്യേകമായും അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

ആത്മാക്കളും സജീവമായി വ്യാപരിക്കും

സജീവനായ ഒരാളിന് പ്രജ്ഞ, വിവേകത, സ്നേഹം, വിദ്വേഷം, തോന്നൽ, പ്രബോധനം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളതായി നമുക്കറിയാം. ഈ ഗുണങ്ങൾ ആത്മാവുള്ളയാളിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ; ആത്മാവ് പിരിഞ്ഞുപോയാൽ ആ ശരീരത്തിന് ഇവ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിധ ഗുണങ്ങൾ ആത്മാവിന്റേതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. സംസാരലോകവും പരേതലോകവും തമ്മിൽ സർവ്വേ

ശ്വരൻ വിരിച്ചിരിക്കുന്ന യവനിക[44]നിമിത്തം പരേതലോകത്തിലെ ആത്മാവിന്റെ ചൈതന്യവ്യാപാരം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് സാധാരണ ന്മാർക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ആത്മജ്ഞാനം പ്രാപിച്ച സിദ്ധ ന്മാർക്ക് ആത്മലോകത്തിലെ വൃത്താന്തം ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അളവനുസരിച്ച് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വിശ്വാസികളുടെ അറി വിലേയ്ക്ക് വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മേഘങ്ങളുടെ ഇട യിൽകൂടി ശോഭിക്കുന്ന സൂര്യരശ്മികൾ പോലെ ശോഭിച്ചുകാണുന്നു ണ്ട്. അവിശ്വാസ തിമിരത്താൽ അന്ധന്മാരും കാര്യകാരണങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ അപ്രാപ്തരും ആയവർക്ക് ഈ സത്യം പക്ഷേ മറഞ്ഞി രുന്നേക്കാം; സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഒരിക്കലും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. സശരീരനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സജീവവ്യാപാരം ആത്മാവ് നിമിത്ത മാണ് സാധിക്കുന്നത്. അത് ദേഹത്തുനിന്ന് പിരിഞ്ഞാൽ ദേഹത്തിന് ക്രമേണ നാശമല്ലാതെ യാതൊരു ചൈതന്യവും അനുഭവവും ഇല്ല. എന്നാൽ ശരീര വ്യാപാരത്തിന്റെ കാരണമായ ആത്മാവ് ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞാലും അതിൽ നൈസർഗ്ഗികമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗുണഗണങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് പിരിയുന്നതല്ല. ദേഹം വിട്ട ആത്മാ വിനു ആ ഗുണങ്ങളുണ്ടോ എന്ന് വേദാനുസരണം പരിശോധിക്കാം. പഴയ നിയമം എന്തു പറയുന്നു?

‘‘ശമുവേൽ ശൗലിനോട്: നീ എന്നെ വിളിച്ചതിനാൽ എന്റെ സ്വസ്ഥതയ്ക്ക് ഭംഗം വരുത്തിയതെന്ത് എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിനു ശൗൽ: ഞാൻ മഹാ കഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു, ഫെലിസ്ത്യർ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ദൈവം എന്നെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു, പ്രവാചകന്മാരെക്കൊണ്ടാകട്ടെ സ്വപ്നംകൊണ്ടാകട്ടെ എന്നോടുത്തരമ രുളുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എനിക്ക് പറ ഞ്ഞുതരേണ്ടതിന് ഞാൻ നിന്നെ വിളിപ്പിച്ചു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന് ശമുവേൽ പറഞ്ഞത്: ദൈവം നിന്നെ വിട്ടുമാറി നിനക്ക് ശത്രു വായിതീർന്നിരിക്കെ നീ എന്തിനു എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു? യഹോവ എന്നെക്കൊണ്ട് പറയിച്ചതുപോലെ അവൻ നിന്നോട് ചെയ്തിരിക്കു ന്നു. രാജത്വം യഹോവ നിന്റെ കൈയിൽ നിന്നു തിരിച്ചെടുത്ത് നിന്റെ കൂട്ടുകാരനായ ദാവീദിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നീ യഹോവയുടെ കല്പന കേട്ടില്ല, അമാലേക്കിന്റെ മേൽ അവന്റെ ഉഗ്രകോപം നടത്തി യതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് യഹോവ ഈ കാര്യം ഇന്നു നിന്നോടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യഹോവ നിന്നെയും ഇസ്രായേലിനേയും ഫെലി സ്ത്യരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കും, നാളെ നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും എന്നോട് കൂടെ ആകും. ഇസ്രായേൽ പാളയത്തെ യഹോവ ഫെലി സ്ത്യരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കും’’ (1 ശമുവേൽ 28:1529).

‘‘എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ഇസ്രായേലിനോട് യുദ്ധം ചെയ്തു. ഇസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഓടി ഗിൽബോവാ പർവ്വ

[44] യവനിക-തിരശ്ശീല. രംഗവിഭജനം, കാലവിഭജനം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കു വാൻ യവന (ഗ്രീക്ക്) നാടകങ്ങളിൽ തിരശ്ശീല ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. നമ്മുടെ കഥകളിയിലും ഈ നാടക സങ്കേതം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

തത്തിൽ നിഹതന്മാരായി[45] വീണു. ഫെലിസ്ത്യർ ശൗലിനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും പിൻതുടർന്ന് ചെന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ ശൗലിന്റെ പുത്രന്മാരായ യോനാഥാൻ, അബിനാദാബ്, മെൽക്കിശുവ എന്നിവരെ കൊന്നു. എന്നാൽ ശൗലിന്റെ നേരെ പട ഏറ്റം മുറുകി. വില്ലാളികൾ അവനിൽ ദൃഷ്ടിവച്ചു, വില്ലാളികളാൽ അവൻ ഏറ്റം വിഷമത്തിലായി. ശൗൽ തന്റെ ആയുധവാഹകനോട് ഈ അഗ്രചർമ്മി[46]കൾ വന്ന് എന്നെ കുത്തി അപമാനിക്കാതിരിപ്പാൻ നിന്റെ വാൾ ഊരി എന്നെ വെട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അതിന് മനസ്സുവച്ചില്ല. തന്നിമിത്തം ശൗൽ ഒരു വാൾ പിടിച്ച് അതിന്മേൽ വീണു. ശൗൽ മരിച്ചു എന്ന് ആയുധവാഹകൻ കണ്ടപ്പോൾ അവനും അങ്ങിനെതന്നെ സ്വന്തവാളിന്മേൽ വീണ് അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു (31:15).

ഇവിടെ ശമുവേലിന്റെ ആത്മാവിനെ വരുത്തുന്നത് ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തി വഴിയാണെന്നുള്ളത് ഒരു വിഷമപ്രശ്നമാണ്. അവളുടെ ജ്ഞാനം ആരുടെയെങ്കിലും ആത്മാവിനെ മദ്ധ്യവർത്തിയായിനിറുത്തിയതോ, പൈശാചികമോ ആയിരിക്കാം. ഏതായാലും യഹൂദപ്രമാണമനുസരിച്ച് നിഷിദ്ധമായ ഒന്നാണ് വെളിച്ചപ്പാടിനോടു ചോദിക്കുന്നത്. ശൗലിനു ഗത്യന്തരമില്ലാഞ്ഞതിനാലും, തന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചറിയുന്നതിന് ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നതിനാലും അങ്ങിനെ ചെയ്തുപോയതാണ്. ദൈവഭക്തനായ ഒരാളിന്റെ ആത്മാവ് പൈശാചിക ആത്മാവ് മൂലം വരുമോ എന്നതും മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ്. അതിനു സമാധാനം താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുമാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. പാപം മൂലം മനുഷ്യജാതി മുഴുവനും സാത്താന് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിഭക്തന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾപോലും പിശാചിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ദൈവത്തെ ദർശിച്ചവനായ മൂശ പോലും മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ മിഖായേൽ ദൂതൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും സാത്താൻ വിട്ടുകൊടുക്കാഞ്ഞതിനാൽ ദൂതൻ “കർത്താവു നിന്നെ ശാസിക്കട്ടെ” [യീഹൂദാ 1:10] എന്നു പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ ഈ അടിമത്തത്തെ മോചിപ്പിച്ചിട്ട് തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്താൽ അവരെ ദൈവത്തിന്റേതായി തിരിച്ചെടുത്തു എന്ന് കാണുന്നു. ദാവീദും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട് [സങ്കീർത്തനം 68:18]. വിശുദ്ധനായ പൗലോസും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്താൽ അത് സാധിച്ചതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് [എഫേസ്യർ 4:8]. വെളിച്ചപ്പാടത്തിയുടെ പ്രയോഗം പൈശാചികമായിരുന്നാൽതന്നെയും പിശാചിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ ഇരുന്ന കാലത്ത് അങ്ങിനെ ചെയ്‌വാനിടയായി എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതിയാകും.

ഏത് നിലയിലും പരേതനായ ശമുവേലിന്റെ ആത്മാവിനെത്തന്നെ ശൗൽ കാണുന്നു, തന്റെ ആവശ്യം അവനോടറിയിക്കുന്നു, അതിനു ശരിയായ മറുപടിയും കിട്ടുന്നു. അപ്രകാരം സംഭവം നടക്കുന്നതായും നാം കാണുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ആത്മാവും ശൗൽ രാജാവും

---

[45] മൃതന്മാർ.

[46] പരിച്ഛേദനം ഇല്ലാത്തവർ.

തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് ചിലയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു:

a) പരേതനായ ശമുവേലിന്റെ ആത്മാവുമായി സംസാരിച്ചാൽ തന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചറിയാമെന്ന് രാജാവ് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഒരു പൊതു വിശ്വാസമായിരിക്കണം.

b) ശമുവേലിന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി അവൾ പറഞ്ഞ സംഗതി ചിന്തിച്ചാൽ, മരിക്കുന്നതിനുമുൻപുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങൾ മരണാനന്തരവും കാണാമെന്നും, "ദേവന്മാർ ഭൂമിയിൽ നിന്നു കരേറുന്നു" എന്നതിനാൽ, വിശുദ്ധന്മാർ മരിച്ച് പ്രേതക്കുഴിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും, സാത്താന്റെ അടിമത്തത്തിൽ ഇരുന്നാലും അവരുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തിനു ഭംഗംവരുന്നില്ലെന്നും അവർ മരിക്കുമ്പോഴുള്ള യോഗ്യതകൾ അവരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാം.

c) ശമുവേൽ ശൗലിനെയും അവന്റെ സംഗതികളെയും അറിയുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രജ്ഞയും അനുഭവവും മരണശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

d) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു ദൈവനിയോഗത്താൽ രാജാവിനോട് പറഞ്ഞിരുന്ന സംഗതി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനാൽ ആത്മാക്കൾക്കു ഭൂതകാലസ്മരണയുണ്ടെന്നും.

e) അപ്പോൾ ദൈവം രാജാവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ ആത്മാവിന് വർത്തമാനകാലജ്ഞാനവുമുണ്ടെന്നും തെളിയുന്നു.

f) ശൗലിന്റെയും മക്കളുടെയും ഇസ്രായേലിന്റെയും യുദ്ധാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിനാൽ ഭക്തന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ഭാവിയെപ്പറ്റിയും അറിയാൻ കഴിയും.

g) 'നാളെ നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും ഇസ്രായേൽസൈന്യവും എന്നോടുകൂടിയാകും' എന്നു പ്രവചിക്കയും തദനുസരണം സംഭവിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ പരേതാത്മാവിന് ശരീരത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നകാലത്ത് എന്ന പ്രകാരം ഭാവിയെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മശക്തിയുണ്ടാകുമെന്നും കാണുന്നു.

മരണാനന്തരം ആത്മാക്കൾ മൗനത്തിലല്ല, മുൻപിലത്തെപ്പോലെ സജീവചൈതന്യത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി ഇതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. ശമുവേൽ എല്ലാവരുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോടറിയിക്കയും ദൈവം ആത്മാവാൽ അതിനു മറുപടികൊടുക്കുകയുമായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതകാലത്തു ചെയ്തിരുന്നത്. മരണാനന്തരവും അപ്രകാരംതന്നെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇനി പുതിയനിയമം പരിശോധിക്കാം. പഴയതിനെ യോഗ്യമായി പൂർത്തീകരിച്ച് പുതിയനിയമം വാർത്തെടുത്ത ദൈവപുത്രൻ ലോക

ത്തിൽ അവതീർണ്ണനായപ്പോൾ[47] ആസ്തിക്യത്തിനു[48] പ്രകാശനം നൽകി ദൈവമക്കൾക്കുള്ള പ്രമാണങ്ങളും ജീവിതക്രമവും വിശദീകരിച്ചതു കൂടാതെ, പരേതാത്മാക്കൾ സചേതനരായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നും മരണത്തിനുമുൻപുള്ള ഗുണഗണങ്ങൾ ആത്മാവിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്ക് ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും വൃത്താന്തം താൻ എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കോസ് 16:19-31) ഇതു വെറും ഒരുപമയാണെന്ന് പറയുന്നവരുണ്ട്. ഉപമയായിരുന്നാലും ഒരബദ്ധം താൻ പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചുകൂടാ. പല പ്രമുഖപണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം അതൊരു യഥാർത്ഥ സംഭവമായിരുന്നു എന്ന് തന്നെയാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവപുത്രൻ പരേതലോകത്തിലെ ഒരു സംഭവം അറിഞ്ഞിട്ട് ആയതിനെ പ്രസ്താവിച്ചു എന്നതാണ് ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളത്. എന്തായാലും ആ സംഗതികൊണ്ട് പരേതാത്മാക്കളുടെ ചൈതന്യവ്യാപാരം തെളിയിക്കുന്നു. ഒന്ന് ദൈവചിന്തകൂടാതെ സുഖലോലുപനായി ജീവിച്ച ഒരു ധനാഢ്യൻ, മറ്റതു ദാരിദ്ര്യത്താലും രോഗത്താലും പീഡിതനെങ്കിലും ദൈവാശ്രയത്തിൽ ജീവിച്ച ഒരു അഗതി.[49] രണ്ടുപേരും മരിച്ച് പരേതലോകത്ത് ചെല്ലുന്നു. ഈ ഘട്ടം പുനരുത്ഥാനത്തിനു മുൻപാണെന്നനുമാനിക്കാം. ധനവാന്റെ സഹോദരങ്ങൾ അപ്പോൾ ലോകത്തിലാണല്ലോ. ആകയാൽ പരേതലോകത്തിലെ ഇപ്പോഴത്തെ അനുഭവമായിരിക്കണം കർത്താവു വിവരിക്കുന്നത്. അവിടെ ആത്മാക്കൾ മൗനത്തിലോ പ്രജ്ഞയില്ലാതെയോ അനുഭവമില്ലാതെയോ അല്ല, പ്രത്യുത ഇവയെല്ലാം ഉള്ളതായി സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്:

a. ധനവാൻ തനിക്ക് പരിചിതനായ ലാസറിനെ അറിയുന്നതുകൊണ്ട്, മുൻപുണ്ടായിരുന്ന അറിവു നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവിടത്തെ സാഹചര്യങ്ങളറിയുന്നതിനും അതുമൂലം വിശേഷാൽ അബ്രഹാമിനെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും പരേതാത്മാവിനു സാധിക്കുന്നു.

b. ധനവാനും ലാസറും വ്യത്യസ്താനുഭവങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാൽ പരേതാത്മാക്കൾ ബോധരഹിതരായി ഉറങ്ങുകയല്ല, പ്രത്യുത അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായ അനുഭവം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ധനവാൻ യാതനയും ലാസർ ആനന്ദവും അനുഭവിക്കുന്നു. ശരീരമില്ലെങ്കിലും ആത്മാവിനു തനിയെ ഈ വിധ അനുഭവങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാം.

c. കരുണയില്ലാത്ത ധനവാൻ തന്റെ പടിക്കൽ നിസ്സഹായനായി കിടന്ന സാധുവിനോടു കരുണ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

d. ജീവിതകാലത്തു കരുതലില്ലാതെ അധർമ്മിയായി ജീവിച്ചാൽ മരണാനന്തരം പരിഹാരം അസാദ്ധ്യമായിരിക്കും.

---

47 അവതരിച്ചപ്പോൾ

48 ഉൺമ. ദൈവത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ഉൺമ.

49 ഗതിയില്ലാത്തവൻ. നിരാശ്രയൻ.

e. ധനവാനു സഹോദരന്മാരോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു ഭംഗം വരുന്നില്ല. പരേതന്മാർക്ക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോടുള്ള സ്നേഹം മരണത്തോടുകൂടി ഇല്ലാതാകയില്ല.[50]

f. സഹോദരന്മാരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ലാസറിനെ അയക്കുവാനാവശ്യപ്പെടുന്നു. പരേതന്മാർ ദുഷ്ടന്മാരായാലും ദണ്ഡനത്തിൽ കിടന്നാലും സജീവന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

g. അബ്രഹാം ധനവാനോടു സംസാരിക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചാൽ പല നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് മരണം പ്രാപിച്ച ഒരു ഭക്തന് ലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഗ്രഹിപ്പാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ധനവാന്റെ സുഖലോലുപജീവിതത്തെയും ലാസറിന്റെ ദുഃഖഭൂയിഷ്ഠമായ ജീവിതത്തെയും അബ്രഹാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സിദ്ധന്മാരിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവാത്മാവ് ദേഹം വിട്ടാലും അവരുടെ ആത്മാവിൽ നിന്നു പിരിയുകയില്ല.

ആത്മാക്കൾ പരേതലോകത്തിലും പ്രാർത്ഥിക്കും

അധാർമ്മികനായി ജീവിച്ച് മരിച്ച് പരേതലോകത്ത് ദണ്ഡനമേൽക്കുന്ന ധനവാൻ തനിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപരിഹാര്യമായ തടസ്സമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആയത് അംഗീകൃതമായില്ല. എങ്കിലും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടുള്ള സ്നേഹം അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മരിച്ചുപോയവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ദുഷ്ടന്മാരുടെ ശിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും [വെളിപാട് 6:9-10] മറ്റുള്ള വിശുദ്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയും [വെളിപട് 11:16-18] പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്ന് യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിൽ കാണുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരിപ്പാൻ യോഗ്യരായ ഇരുപത്തിനാല് കശ്ശീശന്മാരും[51] ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ച് വണങ്ങുന്നു [വെളിപാട് 4:9-10]. ഇവർ ആരെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവിനെപ്രതി പോരാട്ടം ചെയ്ത് കിരീടം പ്രാപിച്ച സിദ്ധന്മാർ തന്നെയാണ് അവരെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. വിശ്വാസികളായ പരേതരുടെ ആത്മാക്കൾ സുഖചൈതന്യത്തിലും സന്തോഷത്തിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ‘കർത്താവിൽ മരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ’ എന്നു പറയുന്നുത്.[52]

‘‘ആകാശത്തിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. എഴുതുക, ഇപ്പോൾ മുതൽ ദൈവത്തിൽ മരിക്കുന്നവർ

---

50 ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദുഷ്ടനായിരുന്നാലും ധനവാൻ അബ്രഹാമിനോട് മധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. ദുഷ്ടനായതിനാലാവാം അവന്റെ മധ്യസ്ഥത സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ നീതിമാൻമാരുടെ ഈ മധ്യസ്ഥത നിഷ്ഫലമാകയില്ല.

51 Elders – മൂപ്പൻമാർ എന്ന് ബൈബിൾ സൊസൈറ്റിക്കാരുടെ വിവർത്തനം. സുറിയാനി - പെഷീത്താ വിവർത്തനത്തിൽ കശ്ശീശന്മാർ എന്നാണ്. പ്രസ്ബിറ്ററോസ് എന്ന് ഗ്രീക്ക് മൂലത്തിൽ

52 വെളിപാട് 14:13.

ധന്യർ. ആത്മാവു പറയുന്നു, ശരി! അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിക്കട്ടെ. അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ അവരെ അനുഗമിക്കുന്നു'' [വെളിപാട് 14:13]. ദൈവത്തിൽ മരിക്കുന്നവർ ധന്യർ എന്ന വാക്യം കാണുമ്പോൾ ലോകത്തിൽ സുഖമായി ജീവിച്ചവൻ മരിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ ഭാഗ്യമാകും എന്നൊരു പ്രശ്നം ഉദിക്കാം. ഇതിന് മറുപടി യായിട്ടാണ് ആത്മാവ് വീണ്ടും തെളിവായി പറയുന്നത് അവർ പ്രയ ത്നങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിക്കട്ടെ എന്ന്. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തി കൾ അവരെ അനുഗമിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് പരേതന്മാർ പ്രാപഞ്ചിക ക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നു മോചിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവൃത്തി കൾ അവരോടു ചേർന്നിരിക്കും-എന്നുവച്ചാൽ ശരീരം നിദ്രയിലാണെ ങ്കിലും ആത്മാവ് മൗനമായിരിക്കാതെ അതിനു ചെയ്യാവുന്ന പ്രവൃത്തി കളിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ധ്യാനം, സ്നേഹം, പ്രാർത്ഥന, സ്തുതി, ആനന്ദം ആദിയായ ആത്മീയ കർമ്മ ങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നർത്ഥം.

ജഡാഭിലാഷങ്ങൾക്കായി ജീവിച്ചവർ അവിടെ ധനവാനെ പ്പോലെ യാതനയും ദൈവത്തിൽ ജീവിച്ചവർ ലാസറിനെപ്പോലെ ആന ന്ദവും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്. കർത്താവിൽ മരിച്ചവർ ദൈവസന്നിധി യിൽ പ്രകാശിതരായി ആനന്ദത്തോടെ ധ്യാനവും സ്തോത്രവും തങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയും അണച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കും. അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ തന്നെ.

വിശ്വാസികളായ പരേതന്മാർ കർത്താവിങ്കൽ

ഈ സംഗതി മുൻപ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കുറെകൂടി ദൃഢതരമാക്കേണ്ടതിനായി കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനായി ജീവിച്ച് മരിച്ചുയിർത്ത കർത്താവിന് സ്ഥലകാലങ്ങൾക്ക തീതമായ ഒരു ശരീരമാണുള്ളത്. ശരീരികൾക്കു താൻ പദാർത്ഥമയ നായി കാണപ്പെടുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പദാർത്ഥാതീതമായ നില യിൽ ആത്മാവായി വ്യാപരിക്കുന്നു. കർതൃഭക്തിയോടെ ചരമം പ്രാപി ക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ തന്നോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യു ന്നു. തന്റെ ജീവൻ കർത്താവാകുന്നു എന്നും മരിക്കുന്നത് ലാഭമാ ണെന്നും വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് [ഫിലിപ്യർ 1:21] ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യൻ മരണമുള്ളവനാണെങ്കിലും കർത്താ വിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് ജീവനുണ്ടാകുന്നു. ''ഞാൻ സത്യമായും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന വന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്'' [യോഹന്നാൻ 6:47] ''ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പമാകുന്നു. ഒരുവൻ ഈ അപ്പത്തെ ഭക്ഷി ച്ചാൽ അവൻ എന്നേയ്ക്കും ജീവിക്കും.[53] ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന അപ്പം ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി കൊടുക്കുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു''

---

[53] ''കർത്താവരുളി ചെയ്തു ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം, ലോകത്തെ പോഷിപ്പി പ്പാൻ മേലീന്നുംവന്നു'' ''എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിച്ചെൻ രക്തം പാനം ചെയ്വോൻ, പാതാളത്തിൽ പോകാനായി വിടാ ഞാൻ'' -ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാഗീതങ്ങളുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ

[യോഹ. 6:51] "എന്റെ ശരീരത്തെ ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തത്തെ കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു" (6:50) എന്നു ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ പൂർണ്ണമായി ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവനും യോഗ്യതയോടെ തന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുന്നവരിൽ കർത്താവിന്റെ സഹവാസവും ഉള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് കർതൃസമേതനായ ഒരുവന് മരണവും മൗനവും നിദ്രയും ഉണ്ടാകാവുന്നതല്ല. അവൻ മരണത്തിൽ നിന്നു ജീവനിലേയ്ക്കു കടന്നവനാണ്. ശരീരസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ കർത്താവിനോടുകൂടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ, ദേഹംവിട്ടാൽ കൂടുതലായി കർത്താവിനോട് ചേർന്ന് ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. "ഞാൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നിടത്തുതന്നെ എന്റെ പരിചാരകനും സ്ഥിതിചെയ്യും" [യോഹ. 12:26]. താൻ പോയിരിക്കുന്നത് തന്റെ ഭക്തന്മാർക്കു സ്ഥലമൊരുക്കുന്നതിനാണ്. തന്നോടൊന്നിച്ച് പാർപ്പിക്കുന്നതിനായി താൻ വന്ന് അവരെക്കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും [14:3]. പാപികളും യഥാർത്ഥമായി അനുതപിക്കുന്നതായാൽ അവരെയും കരുണാപുരസ്സരം തന്റെ കൂടെ ചേർക്കുന്നതാണ്. കുരിശിങ്കൽ വച്ച് അനുതപിച്ച കള്ളനെയും തന്നോടൊന്നിച്ചു ചേർത്തു. പറുദീസാ എന്നത് സഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് മുൻപ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒന്നാമത്തെ ആദാമിനും അവന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കും ജീവിച്ചു വളരുവാൻ ഏദനിലെ പറുദീസാ ദൈവം സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ആദാമിന്റെ അനുയായികൾക്കു വളരുവാൻ മറ്റൊരു പറുദീസായും ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം-വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നപ്രകാരം തിരുസഭ-ആകുന്നു. സഭ യഥാർത്ഥത്തിൽ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഗർഭലോകസ്ഥിതർ, സംസാരലോകസ്ഥിതർ, പരേതലോകസ്ഥിതർ. ഈ ത്രിലോകസ്ഥിതമായ തന്റെ സഭയിൽ യേശുമിശിഹാ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് മനുഷ്യനായി ജനിച്ച് പരേതലോകസന്ദർശനം[54] നടത്തി, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നത്. പരേതന്മാർ തന്നോടുകൂടി വസിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതിനും പുറമെ ഭൗതികലോകസ്ഥിതമായ[55] സഭാശാഖയിലും താൻ സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്നു താൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ച ലോകാവസാനത്തോളമാണ്. ലോകാവസനത്തോളം സഭയിൽ താൻ സ്ഥിതിചെയ്യുമെന്നു ഉറപ്പായി കല്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. "ഇതാ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളുകളിലും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ട്" [മത്തായി 28:20] ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭ വളരുന്നതുപോലെ അതിലെ അവയവങ്ങളാകുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും വളരുന്നതാണ്. ഗർഭലോകം മുതൽ സ്വർഗ്ഗലോകം വരെ വളരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ളിൽ ആർക്കും പൂർണ്ണത സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. തന്റെ വളർച്ച അന്ത്യനാളോളമാണെന്ന്

---

[54] 1 പത്രോസ് 3:18, 19.

[55] പഞ്ചഭൂതാത്മകമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൗമികസഭ പറുദീസയുടെ ഭൗമികരൂപം.

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പറയുന്നു. "ഇങ്ങിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുള്ള ഉത്ഥാനത്തെ സമീപിക്കുവാൻ പക്ഷെ എനിക്കു കഴിഞ്ഞേക്കാം. ഞാൻ പ്രാപിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല; പൂർണ്ണനായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. പിന്നെയോ, ഏതിനായി യേശുമിശിഹാ എന്നെ വിളിച്ചുവോ ആയതിനെ പിടിക്കാമോ എന്ന് നോക്കി ഞാൻ ഓടുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ സഹോദരന്മാരേ! ഞാൻ പിടിച്ചു എന്നു സ്വയം വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒന്നെനിക്കറിയാം. പുറകിലുള്ളത് ഞാൻ മറക്കുകയും മുമ്പോട്ടു തന്നെ പാഞ്ഞ് കയറുകയും യേശുമിശിഹാ മൂലമായി മുകളിൽ നിന്നുള്ള ദൈവവിളിയുടെ വിരുത്[56] ലഭിക്കുവാനായിട്ട് ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നേരെ ഞാൻ ഓടുകയും ചെയ്യുന്നു (ഫിലിപ്യർ 3:11-14). വിശുദ്ധ പൗലോസ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം സഭയാകുന്ന പറുദീസായിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും മരണംവരെയല്ല പുനരുത്ഥാനംവരെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയുടെ അംഗമാകുന്നത് വിശുദ്ധ മാമ്മോദീസായോടുകൂടിയാകുന്നു; അതുമുതൽ അന്ത്യന്യായവിധവരെയാണ് വളർച്ചയും. ആകയാൽ വിശ്വാസികൾ ശരീരത്തിലിരുന്നാലും ശരീരം വിട്ടാലും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സ്ഥിതിചെയ്ത് തന്നോടൊന്നിച്ചുള്ള സഭയുടെ ആത്മീയകർമ്മാദികളാൽ നിത്യവും കൃപയ്ക്കുപകരം കൃപയെ സ്വീകരിച്ച് വിശുദ്ധിയിൽ നിന്നു വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം

സഭയിൽ വിവിധ അംഗങ്ങളുണ്ട്. ത്രിയേകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് സ്നാനത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രസ്ഥാനം പ്രാപിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ അനുഭവത്താൽ കർത്താവിനോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാകുന്നു. ആകയാൽ സഭയുടെ ശിരസ്സ് മിശിഹായും തന്റെ ദേഹം സഭയുമാകുന്നു (എഫേസി. 5:23). "നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളും മാംസബന്ധികളും അസ്ഥിസംബന്ധികളും ആകുന്നു" (5:30). ശരീരത്തിൽ പല പ്രവർത്തനങ്ങളോട്കൂടിയ അവയവങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയിലും പല പ്രവർത്തനങ്ങളുള്ള അവയവങ്ങളുണ്ട് [1 കോറി 12:]. സഭയിൽ പ്രത്യേകം അധികാരികളെയും ചുമതലക്കാരെയും ശുശ്രൂഷക്കാരെയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് സഭയുടെ-ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ-സജീവരും പരേതരുമായ എല്ലാ വിശ്വാസികളുടെയും-അന്ത്യംവരെയുള്ള പൂർണ്ണവളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവമാകാതെയും തന്റെ ബലിയുടെ കൂട്ടായ്മയില്ലാതെയും ആർക്കും സത്യസഭയുടെ അംഗമാകാവുന്നതല്ല. അവർക്കു രക്ഷയും കിട്ടുകയില്ല. പാപമോചനത്തിനും ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഐകമത്യത്തിനും സഭാംഗങ്ങളെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗം സദാ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

---

[56] ബിരുദം - സമ്മാനം - പ്രതിഫലം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപപരിഹാരയാഗം

മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗം ഗർഭലോകത്തും സംസാരലോകത്തും പരേതലോകത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരുടെ പാപ മോചനത്തിനും ശുദ്ധീകരണത്തിനും ആത്മീയജീവനും വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നു. ''പാപമോചനം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ പാപപരിഹാരാർത്ഥ കമായ യാഗം ആവശ്യമില്ല'' (എബ്രായ 10:18). മനുഷ്യജാതിയിൽ പാപം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം പാപപരിഹാരയാഗം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗം തന്റെ കുരിശുമര ണംകൊണ്ട് മാത്രം തീർന്നിട്ടില്ല.[57] മഹാപുരോഹിതൻ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പരിഹാരയാഗം അറുത്ത ശേഷം അതിന്റെ രക്തത്തോടുകൂടി മഹാവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കടന്നു രക്തത്തളി പ്പാൽ പാപിക്കുവേണ്ടി പരിഹാരകർമ്മം ചെയ്തിട്ട് ഒടുവിൽ തിരിച്ചു വന്നു യാഗപിണ്ഡം പാളയത്തിനുപുറത്തുകൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിച്ച തിനുമേൽ തന്റെ വസ്ത്രം കഴുകിയ ശേഷം മാത്രം യാഗപ്രവർത്തന ത്തിൽനിന്ന് വിരമിക്കുന്നു. മഹാവിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ രക്തത്തളിപ്പിന്റെ അവസരം യാഗത്തിന്റെ തടുർച്ചയാണ്. യാഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അയാൾ തനിക്കായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ജനതയെ ആശീർവദിക്കുന്ന താണ്. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവും കൈപ്പണിയല്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗീയകൂടാ രത്തിൽ പിതൃസന്നിധിയാകുന്ന ബലിപീഠത്തിൽ സ്വന്തരക്തം സമർപ്പി ച്ചുകൊണ്ട് തനിയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന, ഗർഭലോകത്തും സംസാര ലോകത്തും പരേതലോകത്തുമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ പാപപരി ഹാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാപപരിഹാരത്തിനും ദൈവപ്രീ തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള യാഗം യേശുവിന്റെ യാഗം ഒന്ന്മാത്രമേയുള്ളൂ; ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ നീക്കംചെയ്യുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാടിന്റെ ബലി. ഇത് ലോകാരംഭം മുതൽ അറുക്കപ്പെട്ടതുമാണ് [വെളിപാട് 13:8]. ഇതിൽ നിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് മനുഷ്യജാതി മുഴുവന്നും വേണ്ടിയാണ് ഈ യാഗമെന്നത്രേ. ആദിമതലമുറ അന്നത്തെ ബലിപൂ ജാദികൾ കൊണ്ട് ക്രൂശിലെ യാഗത്തെ മുൻകണ്ട് അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെ തന്നെ പിൻതലമുറ ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ വിശുദ്ധ കുർബാന വഴിയായി ക്രൂശിലെ യാഗത്തിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കുന്നു. ആകയാൽ പഴയനിയമയാഗവും പുതിയ നിയമയാഗവും ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥയാഗത്തിന്റെ അനുഭ വമുള്ളതാകുന്നു. ഈ യാഗത്തിൽ സജീവന്മാർ എന്നപോലെതന്നെ പരേതരും സംബന്ധിക്കുന്നു. യാഗകർമ്മിയായ മഹാപുരോഹിതന്റെ ഏഫോദിന്മേൽ ഇസ്രായേലിലെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ കൊത്തിയ കല്ലുകൾ പതിച്ചിരുന്നത്, അവരും യാഗത്തിൽ അദൃശ്യമായി സംബന്ധിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പുതിയ നിയമയാഗസമയത്തും പരേതർ സന്നിഹിതരാകുന്നു ണ്ട്. ഇതു സാധാരണന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമല്ലായിരിക്കാമെ ങ്കിലും സിദ്ധന്മാർക്കു ചിലപ്പോൾ കാണുവാൻ സാധിക്കും; പരിശുദ്ധ

---

[57] ഈ വേദപുസ്തക യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പലരും വിസ്മരിക്കുന്നു.

നായ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ കണ്ടതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''അഞ്ചാമത്തെ മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിമിത്തവും കുട്ടിയാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിമിത്തവും അറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ആത്മാക്കളെ ബലിപീഠത്തിന്റെ കീഴിലായി ഞാൻ കണ്ടു. അവർ മഹാശബ്ദത്തോടെ പരിശുദ്ധനും സത്യവാനുമായ കർത്താവേ! ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരോട് ഞങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ച് അവിടന്ന് ന്യായം നടത്താതെയും പ്രതികാരം ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതെത്രകാലത്തേയ്ക്ക് എന്നട്ടഹസിച്ചു'' [വെളിപാട് 6:9-10]. ഇതിലെ കാലഘട്ടം ന്യായവിധിക്ക് മുമ്പും അവരുടെ പീഡകർ ലോകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോഴും ആണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ഇതിൽനിന്ന് പരേതലോകത്തുള്ളവരും സഭയുടെ യാഗകർമ്മത്തിൽ അദൃശ്യമായി സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തെളിയുന്നു.

സജീവന്മാരെപ്പോലെ പരേതരും

കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികൾ

ശരീരം വിട്ടുപോകുന്ന ആത്മാക്കൾ നിദ്രയിലല്ല; പ്രത്യുത ഏറ്റം ജാഗ്രതയിലാണ്. അവർ ദേഹം ത്യജിച്ച് യവനികയ്ക്കപ്പുറം കടന്ന് സംസാരലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു മറഞ്ഞെങ്കിലും മറുവശത്ത് വിനോദിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഒരു കുട്ടി മാതാവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു ഓടിവരുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെയും അവിടുത്തെ ഭക്തന്മാരുടെയും ആജ്ഞയ്ക്കു വിധേയരായി അവർ സന്നിധിയിൽ എത്തുന്നതാണ്.

കർത്താവ് യായിറോസിന്റെ മരിച്ച മകളെ വിളിച്ചു; ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം അവൾ ഞെട്ടി ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റു (മത്തായി 9:24-25). ഒരു വിധവയുടെ ഏകപുത്രൻ മരിച്ച് ശവസംസ്ക്കാരത്തിന് കല്ലറയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ പുത്രനഷ്ടത്തിൽ ദുഃഖിതയായ മാതാവിനോടുള്ള അനുകമ്പ നിമിത്തം കർത്താവടുത്തുചെന്നു മഞ്ചത്തെ തൊട്ടുകൊണ്ട് ആ യുവാവിനെ വിളിച്ചു; വീട്ടിൽ വച്ച് ശരീരത്തിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞിരുന്ന ആത്മാവ് അടുത്ത് നിന്ന ഒരാളിന്റെ നിലയിൽ ഉടൻ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; അവൻ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു (ലൂക്കോസ് 7:14-15). കർത്താവ് ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. അവന് രോഗമാണെന്നുള്ള വാർത്ത കേട്ടിട്ടും കർത്താവ് അങ്ങോട്ടു പോകുന്നില്ല. ഈ രോഗം മരണത്തിനായിട്ടല്ല, ദൈവമഹിമയ്ക്കാണ് എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അർത്ഥം മരിച്ചാലും അവൻ ഉയിർക്കുമെന്നു മത്രമല്ല; മരണാനന്തരം ആത്മാക്കൾ സജീവമായി ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലും ദൈവപുത്രന്റെ അധീനതയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നും ശരീരികളെ എന്നപോലെ ആത്മാക്കളെയും താൻ നിയന്ത്രിക്കുമെന്നും തെളിയുന്നതിനാൽ ദൈവമഹത്വം ഉണ്ടാകുമെന്നുമായിരുന്നു. ലാസർ മരിച്ചിട്ട് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ കല്ലറക്കുള്ളിൽ ചീഞ്ഞുനാറിയിരുന്നു. ''ലാസറേ; പുറത്തു വരിക'' എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ അനുസരണമുള്ള ഒരു ഭൃത്യനെപ്പോലെ ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റ് പുറത്ത്വന്നു. ചീഞ്ഞഴുകിയിരുന്ന അവന്റെ ശരീരം ക്ഷണത്തിൽ സുഖകോമളത്വം പ്രാപിച്ചതിനോടൊപ്പം വീട്ടിൽ വച്ചു

വിട്ടുപിരിഞ്ഞ ആത്മാവും വിദൂരസ്ഥിതമായിരുന്ന കല്ലറയിൽ വന്ന്ചേർന്നു [യോഹ. 11:44]. ലാസർ ഉയിർത്തെങ്കിലും ശവസം സ്ക്കാരത്തിനായി കെട്ടിയിരുന്ന കെട്ടുകൾ അഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നിരുന്നവരോട് കെട്ടുകൾ അഴിപ്പിൻ എന്ന് കല്പിച്ചു. ഈ കെട്ടുകളഴിക്കുന്നതിനും തിരുവചനത്തിനു ശക്തിയില്ലാ ഞ്ഞിട്ടല്ല. എന്നാലോ, മരിച്ചുപോകുന്നവരോട് മറ്റു മനുഷ്യർക്കുള്ള ചില ചുമതലകൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കയായിരുന്നു. കെട്ട് ബന്ധന ത്തെയും മൗനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജീവനോടിരിക്കുന്നവനെ മൗനമുദ്രയടിക്കയും ബന്ധിതനായി ഗണിക്കയും ചെയ്യരുതെന്നുള്ള ഒരുപദേശവും കൂടിയാണിത്. സന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്ന ഒരാളെ പ്പോലെ ആത്മാവ് അവനിൽ വന്നുചേർന്ന സ്ഥിതിക്കു ആത്മാക്കൾ ഒരിക്കലും മൗനത്തിലല്ലെന്നും അങ്ങിനെ വിവരമില്ലാതെ പറയുകയും ശഠിക്കയും ചെയ്യരുതെന്നും താൻ കാണിച്ചു.

കർത്താവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണ സന്ദർഭത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ അട്ട ഹസിച്ചപ്പോൾ കല്ലറകൾ തുറക്കപ്പെടുകയും പണ്ടേതന്നെ നിദ്രപ്രാപി ച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; പലർക്കും കാണപ്പെടുകയുമുണ്ടായി (മത്തായി 27:52-53). കർത്താ വിന്റെ സംഗതികളിൽ പരേതന്മാരും സജീവമായി ഭാഗഭാക്കുകളായിരു ന്നെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നു. കൂടാതെ കുരിശിൽ നിന്ന് ആത്മാ വിൽ താൻ കടന്ന് പോയതു പരേതലോകത്തേക്കാണെന്ന് അവ അവ രുടെയിടയിലുണ്ടായ ചൈതന്യംകൊണ്ട് വിദിതമാകുന്നുണ്ട്.[58] വിശേ ഷിച്ച് പരേതന്മാരെ താൻ ആലോചനയ്ക്ക് വിളിച്ചതായും നാം കാണുന്നു. വളരെ മുൻപ് മരിച്ചുപോയവനും സശരീരനായി യോർദ്ദാ നിക്കരെ കടന്നിട്ടില്ലാത്തവനുമായ മോശയും, വളരെ മുൻപെ ഭൂമി യിൽനിന്ന് നീക്കപ്പെട്ടവനായ ഏലിയായും താബോർമലയിൽ പ്രത്യ ക്ഷരാകുന്നു.[59] ഊർശ്ലേമിലെ തന്റെ നിര്യാണത്തെക്കുറിച്ച് അവരുമായി ആലോചന നടത്തുന്നു. ഈ സംഗതികൾക്ക് പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നു (ലൂക്കോസ് 9:30-31).

കർതൃഭക്തന്മാരും മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളെ പ്രാർത്ഥനയാൽ തിരിച്ചുവരുത്തിയതായി വി.വേദത്തിൽ നാം കാണുന്നു. പത്രോ സ്ശ്ലീഹ തബീഥയെ വിളിച്ചുയിർപ്പിച്ചു (പ്രക്സിസ് 9:40). പൗലോസ് എവുത്തിക്കോസിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു [പ്രക്സീസ് 20:9-10]. പഴയനിയമ കാലത്തും ഭക്തന്മാർ മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഏലി യാപ്രവാചകൻ വിധവയുടെ മകനെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഉയിർപ്പിച്ചു [1 രാജാ. 17:22]. ഏലീശാ പ്രവാചകൻ ശൂനേംകാരിയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചു [2 രാജാ 4:34-35]. പരേതർ ദൈവസന്നിധിയിൽ ജാഗ്രതാ വസ്ഥയിലാകയാൽ തന്റെയും തന്റെ അനുവാദപ്രകാരം തന്റെ ഭക്ത ന്മാരുടെയും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ പൂർവ്വശരീരത്തിൽ തിരി ച്ചുവന്ന് ജീവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു.

---

[58] വിശദമായി അറിയപ്പെടുന്നത്.

[59] കൂടാരപ്പെരുന്നാളിലെ മഹത്വീകരണം (മറുരൂപം) ഓർക്കുക.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പാതാളപ്രവേശനം

കർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികൾ ഗഹനവും ദുർഗ്രാഹ്യങ്ങളുമാകുന്നു. അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. വിശ്വാസത്തോടും അനുസരണത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടുംകൂടി പഠിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം അവ വെളിപ്പെടുത്തികൊടുക്കും. സ്വാർത്ഥപരമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ വേദപരിശോധന നടത്തുന്നവർക്ക് അതു ഇടർച്ചയ്ക്കായി ഭവിക്കുന്നതായിരിക്കും. പാരത്രികവും[60] ഗഹനവുമായ വേദതത്വങ്ങൾ അതിസൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അബദ്ധത്തിൽ വീഴുവാനെളുപ്പമുണ്ട്.[61] അവതീർണ്ണനായ ദൈവപുത്രനെപ്പറ്റി വൃദ്ധനായ ശീമോൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''ഇസ്രായേലിൽ പലരുടെ വീഴ്ചയ്ക്കും എഴുന്നേല്പിനും വിവാദ ലക്ഷ്യത്തിനുമായിട്ട് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു'' [ലൂക്കോസ് 2:34]. വിനയത്തോടും അനുസരണത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും പഠിക്കുന്നവർക്കു എഴു ന്നേല്പിനും, തന്നിഷ്ടമായും അഹങ്കാരമായും പഠിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർക്ക് അത് വീഴ്ചയ്ക്കുമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. സൂക്ഷ്മപരിശോധന ചെയ്ത് സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് ക്രിസ്തീയഉപദേശം തർക്കലക്ഷ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് കാതലായ ക്രിസ്തീയപ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കിച്ച് വിശ്വാസവൈപരീത്യങ്ങളുളവാക്കുന്നത് ആ വന്ദ്യവൃദ്ധപുരോഹിതന്റെ പ്രവചന നിവൃത്തിയാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പാതാളപ്രവേശനത്തെക്കുറിച്ച് വി.സഭയുടെ വിശ്വാസം, കുരിശിൽ ദേഹത്യാഗം ചെയ്ത ക്രിസ്തു പാതാളക്കുഴിയിൽ പോയി എന്നാണ്. സർവ്വവ്യാപകമായ തന്റെ ദൈവത്വം തന്റെ ദേഹത്തിലും ആത്മാവിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.[62] എന്നാൽ തന്റെ ആത്മാവ് ദേഹത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞയുടനെ പരേതലോകത്തിൽപോയി അവരോടും സുവിശേഷിച്ചു. ''എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളെ ദൈവത്തോട് സമീപിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പാപികൾക്കുവേണ്ടി നീതിമാനായ മിശിഹായും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ ഒരു പ്രാവശ്യം മരിച്ചു. അദ്ദേഹം ശാരീരികമായി മരിക്കയും ആത്മീയമായി ജീവിക്കയും ചെയ്തു. പണ്ട് നോഹിന്റെ കാലത്ത് അനുതാപത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ മൂലമായി പെട്ടകമുണ്ടാകട്ടെ എന്നു ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘസഹിഷ്ണുത കല്പിച്ചതിനെ അനുസരിക്കാതിരുന്നവരും പാതാളത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായ ആത്മാക്കളോട് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു'' [1 പത്രോ. 3:18-20]. എന്ന് വിശുദ്ധനായ പത്രോസ്ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ പാതാള പ്രവേശനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ശ്ലീഹാ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് പരേതാത്മാക്കളോട് പ്രസംഗിപ്പാനായിരുന്നു. സംസാരലോകത്തിൽ താൻ സുവി

---

60 പരലോകസംഗമം - ഐഹികം x പാരത്രികം

61 സഭാചരിത്രത്തിൽ അപ്രകാരം വീണവരെ കാണാം. ഉദാ. അിറയോസ്, നെസ്തോർ etc.

62 വി.യാക്കോബിന്റെ അനാഫുറാ. ഖണ്ഡിപ്പിന്റെ സമയത്ത് പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണം ശ്രദ്ധിക്കുക.

ശേഷിച്ചതെന്തിനായിരുന്നുവോ അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് പാതാള ത്തിലും സുവിശേഷിച്ചത്. ഭൂലോകത്തിൽ തന്റെ സുവിശേഷംകൊണ്ടു സാധിച്ചത് പാപികൾക്കു മാനസാന്തരവും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു യുക്ത മായ അവരുടെ ജീവിതവുമായിരുന്നു. പാതാളത്തിലെ സുവിശേഷം കൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടതും അതുതന്നെയായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു മനുഷ്യജാതിക്ക ് മുഴുവനും രക്ഷിതാവാണെങ്കിലും അവ സാനം താൻ എല്ലാവരുടെയും വിധികർത്താവാകും. എല്ലാവർക്കും താൻ വിധിനടത്തും; ആദാമ്യസന്തതികളെല്ലാം തന്റെ മുമ്പിൽ അവ രുടെ കൃത്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കൊടുക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. ജീവ നുള്ളവരെയും പരേതരെയും വിധിക്കും. വിശുദ്ധ പത്രോസും ഇതിനെ സാക്ഷിക്കുന്നു [1 പത്രോസ് 3:5]. ആകയാൽ സജീവന്മാരെപ്പോലെ പരേതരും ഒഴികഴിവ് പറയാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടിയും അവരും തന്നെ അറിഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ച് അനുതപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയുമായിരുന്നു തന്റെ പാതാളപ്രവേശനം. ഏതുവിധത്തിലുള്ളവരോടാണ് പ്രസംഗിച്ചതെന്ന് ശ്ലീഹാ പറയുന്നുണ്ട്. നോഹിന്റെ കാലത്തു അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആത്മാക്കളോട്. നീതിമാനായ നോഹിന്റെ പ്രസംഗത്താൽ മാനസാന്ത രപ്പെടാതിരുന്ന ആദ്യതലമുറയെ ആണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ദൈവപുത്രന്റെ വരവിനെയും മനുഷ്യകുല ത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ അടുക്കലല്ലാ യിരിക്കാം തന്റെ പ്രസംഗം നടന്നത്. പ്രത്യുത നീതിയുടെ പ്രമാണം അറിയാത്തവരും അറിഞ്ഞിട്ട് സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കാതെ വഷളായി ജീവിച്ചവരുമായ മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലായിരുന്നു തന്റെ പ്രസംഗ മെന്നു വിശുദ്ധ പത്രോസ് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദ്യതല മുറയിലെ ആളുകളെ മാത്രം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരോട് മാത്രമല്ല ആദിമുതൽ തന്റെ പാതാളപ്രവേശനം വരെ വിശ്വസിക്കാ തെയും മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും ജീവിച്ച എല്ലാ പരേതരോടുമായി രുന്നു തന്റെ പ്രസംഗമെന്ന് ന്യായമായി സങ്കല്പിക്കാം. മനുഷ്യജാതി ഒഴികഴിവ് പറയാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ് ദൈവപുത്രൻ തന്നെ വന്ന് സുവിശേഷിച്ചത്. "ഞാൻ വന്ന് പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് പാപ മില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർക്കു സ്വന്തപാപത്തിന്മേൽ ഒഴി കഴിവില്ല" [യോഹ. 15:22] എന്നു ക്രിസ്തുതന്നെ പറയുന്നു. സംസാര ലോകത്തുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി ഇപ്രകാരമെങ്കിൽ പരേതലോകത്തുള്ളവ രുടെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കയില്ല.

മരിച്ചുപോയവരെയും ന്യായം വിസ്തരിക്കേണ്ടത്കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തു പരേതലോകത്ത് പോയതെന്ന് പത്രോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രസംഗത്താൽ അവർ അനുതപിക്കാമെന്നും അങ്ങിനെ അനുതപിക്കുന്നവരോടു ക്ഷമിക്കാമെന്നും അർത്ഥമാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവച്ച് പശ്ചാത്താപമുണ്ടാകാത്ത ആത്മാക്കൾക്ക് അവിടെ ചെന്നശേഷം പശ്ചാത്താപമുണ്ടാകാമെന്ന് ധനവാന്റെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. ഇഹത്തിൽ വേണ്ടവണ്ണം ജീവിക്കാതിരുന്നാൽ പിന്നീട് ഫലമില്ലെന്നു ശക്തിയായി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി രക്ഷയ്ക്കാ യുള്ള ധനവാന്റെ ആശ സഫലമായില്ലെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നെങ്കിലും പരേതലോകത്തിൽ വച്ച് ശക്തിയായ പശ്ചാത്താപമുണ്ടാകുന്നവർക്ക് കാരുണ്യവാനായ ദൈവം ക്ഷമ കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രത്യുത താൻ അവിടെ വച്ച് പാപമോ

ചനം കൊടുക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. കർത്താവു പറയുന്നു: ''ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രന് വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു ക്ഷമിക്കപ്പെടും. പക്ഷെ ആരെങ്കിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിരുദ്ധമായി പറഞ്ഞാൽ ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും അതു ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല'' [മത്തായി 12:32]. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത പാപത്തിന് പരലോകത്തിൽ ക്ഷമ കിട്ടാമെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. കരുണാനിധിയായ ദൈവത്തിന് എവിടെ വച്ചും പാപിക്ക് മോചനം കൊടുക്കാം. ജീവപര്യന്തം അധർമ്മിയായിരുന്ന ഒരുവനെ കുരിശിൽവച്ച് മരണസമയത്ത് മോചനം നൽകി തന്നോടൊന്നിച്ച് പറുദീസായിലേയ്ക്കു കടത്തി. പരേതലോകത്തും അനുതപിക്കുന്ന ഒരുവന് ക്ഷമകൊടുക്കുന്നതിന് തനിക്കു സാധിക്കാതെ വരികയില്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിരുദ്ധമായ പാപമുണ്ട്. മരണകരമായ പാപമുണ്ട്. ഇവയ്ക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയും അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ളതല്ലാത്ത ഏതു പാപത്തിനും എവിടെ വച്ചും അനുതപിച്ച് കർത്താവിന്റെ കൃപയിലാശ്രയിച്ചാൽ ക്ഷമ കിട്ടാവുന്നതാണ്.

ആ ലോകത്തിൽ–പരേതലോകത്തിൽ–മരണാനന്തരം മാനസാന്തരവും വിമോചനവുമുണ്ടാകാമെന്നുവന്നാൽ ഐഹികജീവിതം വഷളായിത്തീരാമെന്നും അതുകൊണ്ട് അത് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ഒരു വിധത്തിൽ അതു ന്യായവുമാണ്. മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയാണ്. ലഗാനില്ലാത്ത അറബിക്കുതിരയെപ്പോലെ ദുഃ സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ അവൻ അപകടത്തിൽ വീഴാവുന്നതാണ്. ദൈവ പ്രമാണമാകുന്ന കടിഞ്ഞാൺ കൊണ്ട് മാത്രമേ അവൻ നേർവഴിക്ക് പോവുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ പ്രമാണത്തിന് വിധേയനായി ശരീരാത്മാക്കൾ യോജിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അനുതപിച്ചാൽ മാത്രമേ മോചനം കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നാണുപദേശം. ഒരിക്കൽ മാനസാന്തരവും സ്നാനവും പ്രാപിച്ചതിന്ശേഷം വീണ്ടും പാപം ചെയ്താൽ മോചനം കിട്ടാവുന്നതല്ലെന്നൊരുപദേശം ആദിമസഭയിലുണ്ടായിരുന്നു [എബ്രായ 6:4-6]. ഈ നിഷ്ക്കർഷകൾക്കു പോംവഴി ദൈവത്തിന്റെ കൃപ മാത്രമാണ്. ഒരിക്കൽ മാനസാന്തരവും കൃപയാൽ പാപമോചനവും പ്രാപിച്ചവർ വീണ്ടും പാപം ചെയ്തിട്ട് അനുതപിച്ചാൽ കൃപയാൽ വീണ്ടും ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്ന് പിതാക്കന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വി.സഭയും മരണനാഴികവരെ ഏത് പാപവും അനുതാപത്താൽ ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിരുദ്ധമല്ലാത്ത ക്ഷന്തവ്യമായ പാപത്തെ അനുതപിക്കുന്ന പരേതാത്മാവിനോട് കാരുണ്യവാനായ ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയില്ലെന്ന് ആർക്കുറപ്പുണ്ട്? അതു ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിലും അധികാരത്തിലും ഇരിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്.

ഗർഭലോകസ്ഥിതരിലും തന്റെ കരുണ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ആയത് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയോ കർമ്മത്തിന്റെയോ ഫലമല്ല; തന്റെ അളവറ്റ കൃപകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''ഞാൻ ആരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കും. കനിയുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനിൽ കനിയും. ആകയാൽ ഇച്ഛിക്കുന്നവനാലല്ല; ഓടുന്നവനാലുമല്ല; കാരുണ്യവാനായ ദൈവത്താലത്രേ'' (റോമ 9:15-16). ആകയാൽ സംസാര

ലോകത്തുള്ള പാപികളെയെന്നപോലെ പരേതലോകത്തെ പാപികളെയും സ്നേഹിച്ച് അവരോടു സുവിശേഷിക്കയും അവരിൽ മാനസാന്തരമുള്ളവരോട് കരുണ ചെയ്യുകയും മോചനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ആര് നിശ്ചയമായി പറയും?[63]

അതുകൊണ്ട് വി.വേദം വ്യക്തമായി കാണിക്കയും ആദിമുതൽ പരിശുദ്ധ സഭ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കർത്താവ് പാതാള പ്രവേശനം ചെയ്തു; പതേതാത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അനുതപിച്ച് തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്ക് മോചനവും കൊടുത്തിരിക്കണം. മാത്രമല്ല എല്ലാവരുടെയും ശുദ്ധീകരണത്തിനും നീതീകരണത്തിനും മഹത്വീകരണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കർത്താവിന്റെയും സഭയുടെയും കർമ്മങ്ങൾ മൂലം അവർക്കും മറ്റെല്ലാവർക്കും വളർച്ചയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെതിരായ ഉപദേശം ക്രിസ്തീയമല്ല തന്നെ.

മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ

വിശുദ്ധ സഭയിൽ ഗർഭസ്ഥിതർക്കുവേണ്ടിയും ലോകസ്ഥിതർക്കുവേണ്ടിയും പരേതൻമാർക്കുവേണ്ടിയും പൊതുവായും വ്യക്തിപരമായും കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത് കർത്തവ്യവും ചെയ്യാത്തതു കുറ്റകരവുമാണ്. പൗരാണികകാലത്ത് ഈജിപ്ഷ്യരും ബാബിലോന്യരും യവനരും അറബികളും റോമരും ഹിന്ദുക്കളും ദൈവാസ്തികൃത്തിലും ആത്മാക്കളുടെ ചൈതന്യാവസ്ഥയിലും വിശ്വാസമുള്ള എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ പരേതരോടുള്ള സ്നേഹവും ബന്ധവും നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി പല കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട്പോന്നിരുന്ന യഹൂദസഭയിലും മരിച്ചുപോയവർക്ക്വേണ്ടി കർമ്മാദികളുണ്ടായിരുന്നതായി വേദം സാക്ഷിക്കുന്നു. എ.ഡി.ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിലുണ്ടായ മുഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിലും പരേതന്മാർക്ക് വേണ്ടി കർമ്മാദികൾ നടത്തിവരുന്നു. യഹൂദസഭയിൽ നിന്നുൽഭൂതമായ[64] ക്രിസ്തീയസഭയിലും ആരംഭം മുതൽ ആയത് നിലനിന്ന് പോരുന്നുണ്ട്.

യവനരുടെ സാഹിത്യത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്നിമിത്തം യഹൂദസഭയിൽ യവനരുടെ പാഷാണ്ഡോപദേശങ്ങൾ[65] കടന്നുകൂടിയെന്ന് മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തൽഫലമായി മാലാഖമാരുടെയും ആത്മാക്കളുടെയും സ്ഥിതിയിലും ആസ്തികൃത്തിലും അവരിൽ ചിലർക്ക് അവിശ്വാസമുണ്ടായി. അക്കൂട്ടർ സാദൂക്യർ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാലത്തും അവരെ കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

മരിച്ചുപോകുന്ന വിശ്വാസികൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്ന്ചേരുന്നു; അവർ സഭയുടെ ആന്തരീയാവയവങ്ങളാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെയും സഭയുടെയും എല്ലാ കർമ്മാദികളിലും അവരും ഉൾപ്പെടു

---

63 അക്കാര്യത്തിൽ ആർക്കും നിഷേധാത്മകമായി ഉത്തരം പറയാനാവില്ല.

64 ഉത്ഭവിച്ച

65 വിഷമയമായ വരുദ്ധോപദേശങ്ങൾ.

ന്നുണ്ട് എന്ന ബോദ്ധ്യം തിരുസഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സത്യ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തവും മറ്റു ചില കാരണങ്ങളാലും പതിനാറാം ശതകത്തിനുശേഷം മരണാനന്തരാവസ്ഥയിൽ ചില സംശ യങ്ങളും അവിശ്വാസവും കടന്ന്കൂടി. ആയത് യവനസാഹിത്യം കടന്ന്ചെന്നതിന്റെയും അന്നു റോമാസഭയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന ചില അനാചാരങ്ങളുടെയും ഫലമായിട്ടോ, വേദശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം നിമിത്തമോ സംഭവിച്ചതായിരിക്കണം.

കാതലായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കാ ഞ്ഞതിനാലും, പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെയും സാമ്പത്തിക സഹായ ത്തെയും മോഹിച്ചും ചില വിശ്വാസവികല്പങ്ങളെ പൗരസ്ത്യരിൽ പലരും സ്വാഗതം ചെയ്യുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ സർവ്വപ്രധാനമായ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ അവർ അവഗണിക്കുന്നതിനും നിർമ്മലമായ ചില വിശ്വാസോപദേശങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ്കളയുന്നതിനും സംഗതിയായി. ആയത് ഏറ്റം ദുർഭാഗ്യ കരമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. കുറെക്കൂടി കാര്യക്ഷമമായി പരിശോധിക്കു കയും സഭയുടെ ശിരസ്സാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് അവരുടെ മനസ്സിനെ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ അബദ്ധസിദ്ധാ ന്തങ്ങൾ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട് ശരിയായ വിശ്വാസങ്ങളെ ആദരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥനയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കാം.

വിശ്വാസികളായ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികൾ നിരോധിക്കുന്ന ഒരു വാക്യവും വി.വേദത്തിൽ കാണുവാൻ സാദ്ധ്യമ ല്ല. പ്രത്യുത സജീവന്മാർക്കെന്നപോലെ പരേതന്മാർക്കുംവേണ്ടി കർമ്മാദികൾ അനുഷ്ഠിയ്ക്കേണ്ടത് കർത്തവ്യമാണെന്ന് കാണ്മാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പരിഷ്കൃതരും അപരിഷ്കൃ തരുമായ ആസ്തിക്യബോധമുള്ള എല്ലാവരും നിർവിഘ്നം[66] അനു ഷ്ഠിച്ചുപോന്ന സർവ്വസാധാരണമായ ഒരനുഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി ചില പ്പോൾ പ്രബലമായി പ്രതിപാദിച്ചില്ലെന്ന് വരാവുന്നതാണ്.

ചിലർ ചില വേദവാക്യങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മരിച്ച വർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയിച്ചിരിക്കണം. സങ്കീർത്ത നക്കാരൻ പറയുന്നു: ‘‘അനന്തരം അവർ ബാൽപെയോരിനോട് ചേർന്നു; പ്രേതങ്ങൾക്കുള്ള ബലികളെ തിന്നു [സങ്കീർത്തനം 106:28]. ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി സദ്യനടത്തുന്നത് തെറ്റാ ണെന്ന് ചിലർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. മരിച്ച്പോയ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കർമ്മത്തെപ്പറ്റിയല്ല അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ വായിച്ചാൽ ഗ്രഹിക്കാം. ബാൽപെയോർ എന്ന ദേവനോട് ചേർന്ന്, നിർജ്ജീവമായ ഈ ദേവന്റെ വിഗ്രഹത്തിന് നിവേ ദിച്ച ബലിയെ അവർ ഭക്തിയോടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്ന വാസ്തവം സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം (25:2-3). വേറൊരു വാക്യം: ‘‘മരിച്ചവന്വേണ്ടി നിങ്ങളെ മുറിവേല്പിക്കയൊ നിങ്ങൾക്കു മുൻകഷ ണ്ടിയുണ്ടാക്കുകയൊ ചെയ്യരുത്’’ [ആവർത്തന 14:1]. ‘‘മരിച്ചവന് വേണ്ടി ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കരുത്’’ [ലേവ്യ 19:28]. ഈ വാക്യ

[66] തടസ്സം കൂടാതെ

ങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വാസികൾക്ക്വേണ്ടി യാതൊരു കർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കരുതെന്നല്ല, പ്രത്യുത ഇതരജാതികൾ ചെയ്യുന്നത്പോലെ ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളും ഉപദ്രവകരങ്ങളുമായ സംഗതികൾ ചെയ്യരുത് എന്ന് മാത്രമാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടി യാതൊരു കർമ്മവും ചെയ്യരുതെന്നായിരുന്നെങ്കിൽ ചുരുക്കത്തിൽ അങ്ങിനെ പറയാമായിരുന്നു. പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കപോലും ചെയ്യരുതെന്ന് വി.പൗലോസും പറയുന്നു [1 തെസലോനി 4:13]. ഇവിടെയും മരിച്ചവരെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നല്ല, മരണാനന്തരം അവരെപ്പറ്റി ആശയില്ലാത്തവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കരുതെന്ന് മാത്രമാണ്.

പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികളെക്കുറിച്ച്

പഴയനിയമം എന്ത്പറയുന്നു?

മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികൾ അവശ്യം ആവശ്യമായ സംഗതിയും അവിതർക്കിതമായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നിരുന്നതുമാകയാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രബലമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ട ആവശ്യം ആദിമകാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികൾക്ക് വേദത്തിൽ ആധാരമുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാം.

ഗോത്രപിതാക്കന്മാരിലൊരുവനായ യീഹൂദായ്ക്ക് ആദ്യം രണ്ടു മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഏർ ദുഷ്ടനായിരുന്നതിനാൽ ദൈവശിക്ഷയായി വിവാഹാനന്തരം സന്താനരഹിതനായി മരണം പ്രാപിച്ചു. അനന്തരകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സന്താനമില്ലാതെ മരിക്കുന്നത് കഷ്ടതരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഒരു ദത്തുപുത്രനെ സ്വന്തപുത്രന്റെ സ്ഥാനത്തു നിയോഗിക്കുക പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് ഒരു നിർബന്ധനിയമമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം പിതൃകർമ്മം ചെയ്യുവാൻ സന്താനമുണ്ടാകുന്നതിനു മുൻപ് മരിച്ചുപോയ തന്റെ ആദ്യജാതനുവേണ്ടി സന്താനനിയോഗം ചെയ്യുന്നതിനു അവന്റെ സഹോദരൻ ഓനാനോട് പിതാവായ യീഹൂദ കൽപിച്ചിട്ട് മരിച്ച സഹോദരന്റെ ഭാര്യ താമാറിനെ അവന് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. ''നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവളോട് ദേവരധർമ്മം[67] അനുഷ്ഠിച്ച് ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേർക്ക് സന്തതിയെ ഉളവാക്കുക'' [ഉല്പത്തി 38:8]. എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ സന്തതി തന്റേതായിരിക്കുകയില്ല എന്നതിനാൽ പരേതന് സന്തതി നിലനിർത്താതിരിപ്പാൻ അവൻ കൃത്രിമം ചെയ്തു[68] [9]. കല്പനയനുസരിച്ച് സഹോദരനുവേണ്ടി ദേവരധർമ്മമനുഷ്ഠിച്ച് സന്തതി നിലനിറുത്താതിരുന്ന കാരണത്താൽ ദൈവം ഓനാനേയും ശിക്ഷിച്ച്കൊന്നു [10]. സഹോദരന് വേണ്ടി അനന്തരകർമ്മം ചെയ്യുവാൻ സന്തതി നിലനിറുത്താതിരുന്നതിന് ഓനാനെ ദൈവം ശിക്ഷിച്ചതിനാൽ മരിച്ച്പോകുന്നവർക്കുവേണ്ടി

---

[67] സന്താനരഹിതരായി മരിച്ച ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ ഭാര്യയിൽ ജ്യേഷ്ഠനുവേണ്ടി പുത്രോത്പാദനം നടത്തുക. ദേവരൻ - സഹോദരൻ.

[68] ജ്യേഷ്ഠപത്നിയെ പരിഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും പുത്രൻമാരുണ്ടാകാതേയിരിപ്പാൻ പുരുഷബീജം പുറത്ത് വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു.

യുക്തമായ കർമ്മം ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതു ശിക്ഷാർഹമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

പുത്രൻ എന്ന പദത്തിനു കുലശുദ്ധിചെയ്തവൻ എന്നു അർത്ഥമുണ്ട്. പുന്നാമമെന്ന നരകത്തിൽ നിന്നു ത്രാണനം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നും ഹിന്ദുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അതിനു അർത്ഥസങ്കല്പം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുത്രൻ തന്റെ പിതൃക്കളെ അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാൽ പുന്നാമത്തിൽ[69] നിന്നും-നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ മരണകരമല്ലാത്ത പാപകർമ്മത്തിനുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്നും-ത്രാണനം ചെയ്യുമെന്നർത്ഥമാണ്.

മരിച്ച സഹോദരന്റെ ഭാര്യയോട് ദേവരധർമ്മമനുഷ്ഠിച്ച് അവനായി സന്തതി നിലനിറുത്തണമെന്നുള്ളത് ഒരു മനുഷ്യപ്രമാണമായി തോന്നാമെങ്കിലും അത് ദൈവപ്രമാണം തന്നെയായിരുന്നു. മോശമൂലം പല പ്രമാണങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ ഇതും ഉദ്ധരിച്ചു പറയുന്നു. ''സഹോദരന്മാർ ഒന്നിച്ചുപാർക്കുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരുത്തൻ മകനില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ മരിച്ചവന്റെ ഭാര്യ പുറത്തുള്ള ഒരുത്തനു ആകരുത്. ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവളെ ഭാര്യയായി പരിഗ്രഹിച്ച് അവളോട് ദേവരധർമ്മം നിവർത്തിക്കണം. മരിച്ചുപോയ സഹോദരന്റെ പേർ ഇസ്രായേലിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവൾ പ്രസവിക്കുന്ന ആദ്യജാതനെ അവന്റെ പേർക്ക് കണക്ക് കൂട്ടണം'' [ആവർത്തനം 25:5-7]. ഈ നിയമം അനുഷ്ഠിക്കാത്തത് ശിക്ഷാർഹമാകയാൽ ഓനാൻ മരിച്ചതായും നാം കണ്ടു. ചിലപ്പോൾ മരിക്കാതെയും വരാമെങ്കിലും സമുദായനിയമം അവന് ശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നു. ''സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിപ്പാൻ അവന് മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവൾ പട്ടണവാതിൽക്കൽ മൂപ്പന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് എന്റെ ദേവരന്[70] തന്റെ സഹോദരന്റെ പേർ ഇസ്രായേലിൽ നിലനിർത്തുവാൻ ഇഷ്ടമില്ല, എന്നോടു ദേവരധർമ്മം നിവർത്തിപ്പാൻ അവന് മനസ്സില്ല എന്നു പറയണം. അപ്പോൾ അവന്റെ പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ അവനെ വിളിപ്പിച്ച് അവനോട് സംസാരിക്കണം. എന്നാൽ ഇവളെ പരിഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്ന് അവൻ ഖണ്ഡിച്ച് പറഞ്ഞാൽ അവന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാര്യ മൂപ്പന്മാർ കാൺകെ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവന്റെ കാലിൽനിന്ന് ചെരിപ്പഴിച്ച് അവന്റെ മുഖത്ത് തുപ്പി, സഹോദരന്റെ വീട് പണിയാത്ത പുരുഷനോട് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്ന് പ്രത്യുത്തരം പറയണം. ചെരിപ്പഴിഞ്ഞവന്റെ കുടുംബം എന്ന് ഇസ്രായേലിൽ അവന്റെ കുടുംബത്തിന് പേർ പറയും [ആവർത്തനം 25:7-10]. ഇസ്രായേൽ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി ശുദ്ധസ്ഥലത്തു കർമ്മം നടക്കുന്ന സമയത്തു ഓർക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി പന്ത്രണ്ടു രത്നക്കല്ലുകളിൽ കൊത്തി പരികർമ്മിയുടെ ഒരു വസ്ത്രമായ ഏഫോദിൽ നിരത്തി പതിച്ചിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം കല്പിക്കയും, അങ്ങിനെ ആരാധനാസമയത്തു അവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം ഓർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തി

---

[69] പുന്നാമ നരകം.

[70] ഭർത്തൃസഹോദരൻ.

രുന്നു [പുറപ്പാട് 28:21; 29]. പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പതിവനുസരിച്ച് ഗോത്രപിതാവായ യാക്കോബിന്റെ ചരമത്തിൽ അനന്തരകർമ്മം-വിലാപശുശ്രൂഷ-നടത്തുകയുണ്ടായി [ഉല്പത്തി 50: 3; 10; 11]. പുരോഹിതനായ അഹറോന്റെ മരണത്തിലും ഇസ്രായേൽ ജനത മുഴുവനും അവന്വേണ്ടി വിലാപകർമ്മം നടത്തി. മഹാപുരോഹിതനായ മോശയുടെ മരണത്തിങ്കലും ജനം മുഴുവനും ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു [ആവർത്തനം 34:8]. പിതാവിന്റെ നേർച്ചയനുസരിച്ച് വിനയത്തോടും ദൈവാശ്രയത്തോടും അനുസരണത്തോടും യാഗമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട യിഫ്ത്താഹിന്റെ മകൾക്കുവേണ്ടി അവളുടെ മരണത്തിങ്കൽ മാത്രമല്ല, പിന്നീടു ആണ്ട്തോറും നാല് പ്രാവശ്യം വീതം ഇസ്രായേലിലെ കന്യകമാർ കർമ്മം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു [ന്യായം 11:40]. ദൈവത്താൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ട ശൗൽരാജാവിനും അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും വേണ്ടി ഗിലയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികൾ അനന്തരകർമ്മം ചെയ്യുകയും അവർക്കുവേണ്ടി ഉപവസിക്കുകയും ചെയ്തു [1ശമുവേൽ 31:11-13]. വധിക്കപ്പെട്ട അബ്നേറിനെപ്പറ്റി ദാവീദും ഇസ്രായേൽക്കാരും വിലപിക്കയും ദാവീദ് ഉപവസിക്കയും ചെയ്തു [2ശമുവേൽ 3:32-36]. കഠിനപാപം ചെയ്തിരുന്ന രൂബൻ മരിച്ചു വളരെ സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം മോശ അവനെ യാഗത്തിൽ ഓർക്കുന്നതുകൂടാതെ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു[71] [ആവർത്തനം 33:6].

മക്കാബ്യരുടെ കാലത്തു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനായി പ്രാർത്ഥനകളും യാഗങ്ങളും നടത്തിയതായി കാണുന്നു. "38[72] യീഹൂദായും അവന്റെ സൈന്യവും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അദ്ദുല്ലാം നഗരത്തിലേയ്ക്കു വന്നു. ശാബതു സമീപിച്ചപ്പോൾ പതിവുപോലെ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ച് അവിടെ ശാബതാചരിച്ചു. 39 പിറ്റേദിവസം അവർ യീഹൂദായുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോടു നിഹതന്മാരുടെ ശവശരീരങ്ങളെടുത്ത് അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലറകളിൽ സംസ്ക്കരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞു. 40. അപ്പോൾ അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും വസ്ത്രങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് നിയമപ്രകാരം നിരോധിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ യമനീതരുടെ[73] വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്വർണ്ണം ഒളിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ കാരണം നിമിത്തമാണ് അവർ വധിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് അവർക്ക് ബോദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്തു. 41. എല്ലാവരും അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള ന്യായവിധിയെ സ്തുതിച്ച് സ്തോത്രം ചെയ്തു. 42. അവർ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളും അവർക്കായി എഴുതപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ

---

[71] രൂബേൻ പിതൃപത്നിയെ പ്രാപിച്ച പാപത്തിന് വേണ്ടി മോശ ബലിയർപ്പിച്ചു എന്ന്

[72] 2 മക്കാബിയർ : 12:38-46 വരെ വാക്യങ്ങൾ വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ സൂചനയുണ്ട്. "പാതകനാം റൂബേലിന് ജീവൻ മൂശ….."

[73] യാമ്നിയാ (ഓശാന ബൈബിളിൽ ജാമ്നിയാ) എന്ന സ്ഥലത്തെ നിവാസികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ

എല്ലാവരും ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു. പരാക്രമിയായ യീഹൂദാ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വയംസൂക്ഷിച്ച് കൊൾവാൻ ജനം മുഴുവനെയും ഉൽബോധിപ്പിക്കയും, ഇതാ ഇവർക്ക് സംഭവിച്ച സംഗതി നിങ്ങൾ സ്വന്തകണ്ണുകളാൽ കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന് അവരോട് പറകയും ചെയ്തു. 43. ജനം മുഴുവനിലും അവൻ പിരിവ് നടത്തി മൂവ്വായിരം വെള്ളിദ്രവ്യം പിരിച്ചെടുത്ത് അവർക്കു വേണ്ടി കാഴ്ചയണയ്ക്കുവാനായി ഊർശ്ലേമിലേയ്ക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. ഇങ്ങിനെ യുക്തമായും ഉചിതമായും അവൻ പ്രവർത്തിച്ചത് മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിലായിരുന്നു. 44. മരിച്ചവരുടെയിടയിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനായി അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കയും പ്രത്യാശിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ബലിയർപ്പിക്കയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് വ്യർത്ഥവും ഭോഷത്വവുമാകുമായിരുന്നു. 45. വിശുദ്ധമായി മരണമടയുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലവും പ്രത്യാശയും ആശ്വാസവും അവൻ ലക്ഷ്യമാക്കുകയും പ്രതീക്ഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 46. ഇതുകൊണ്ടാണ് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പാപപരിഹാരകർമ്മം അവൻ നടത്തിയത് [2 മക്കാബി 12:38-46.]

പുതിയനിയമം എന്തു പറയുന്നു?

പഴയനിയമകാലത്തു പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനാദി കർമ്മങ്ങൾ നടത്തണമെന്നുള്ള പ്രമാണവും അങ്ങിനെ ചെയ്തുവന്ന പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് ശിക്ഷാർഹവുമായിരുന്നു എന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പുതിയനിയമം പരിശോധിക്കാം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഴുവനും ഗർഭസ്ഥിതരും ഭൂസ്ഥിതരും[74] പരേതലോകസ്ഥിതരുമായ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്റെ കുരിശുമരണത്തിനു മുൻപ് മരിച്ച് പാതാളത്തിൽ പാർത്തിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ചില്ലെന്നു പറയുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കഴിയുമോ? മരിച്ചുപോയവർ സജീവന്മാരാണെന്ന് കർത്താവ് യുക്തമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചുപോയ ലാസറിന്റെ കല്ലറയിങ്കൽചെന്ന് താൻ അവന്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. "യേശു ദൃഷ്ടികളെ മേലോട്ടുയർത്തിക്കൊണ്ട്, പിതാവേ! അങ്ങ് എന്നെ ചെവിക്കൊണ്ടതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുന്നു. അങ്ങ് എപ്പോഴും എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുമെന്നും എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ അങ്ങയാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണ് ഞാൻ എന്ന് ഈ നിൽക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് അവരെ വിചാരിച്ച് ഞാനിപ്രകാരം പറയുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉച്ചരിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം "ലാസറേ! പുറത്തുവരിക എന്നു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു" (യോഹന്നാൻ 11:41-43). ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ മറ്റ് സംഗതികൾ പറയേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ലാസർ നീതിമാൻ; കർത്താവിന്റെ സ്നേഹിതൻ; ആക

[74] ഭൂമിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ

യാൽ അപ്പോൾ അവന് വലിയ പാപം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അത് കൊണ്ട് പാപമോചനത്തിനായി അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുമില്ല. അവൻ ഉടനെ ഉയിർക്കേണ്ടത്കൊണ്ട് പരലോകത്തിലെ ആനന്ദം കൊടുക്കുവാനും അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതില്ല. തൽക്കാലാവശ്യം അവനെ ഉയിർപ്പിക്കേണ്ടത് മാത്രമാണ്. ആയതും തന്റെ മഹിമയ്ക്കോ ബഹുമാനത്തിനോ വേണ്ടിയല്ല; പിതാവെന്നപോല താനും ഇരുലോക ങ്ങളുടെയും അധികാരിയാകുന്നു; മരിച്ചവർ നശിച്ച്പോയില്ല; ഗാഢനി ദ്രയിലുമല്ല; ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെ തന്റെ ആജ്ഞയനുസരി പ്പാൻ സന്നദ്ധരായി നിൽക്കുകയാണ്; എന്ന് സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന ജനം വിശ്വസിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.[75] മരിച്ചവർക്ക്വേ ണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന തെറ്റാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കാളസർപ്പത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നെന്നപോലെ ഓടുന്നവർക്ക് ഉപദേശമായിട്ടാണ് താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ പാപമോ ചനവും ആനന്ദവും പുനർജീവനും ഉദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. മരിച്ച വർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന തെറ്റാണെങ്കിൽ ഇവ മൂന്നിന്വേ ണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടാ. ശരിയെങ്കിൽ മൂന്നിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി ക്കാം. ഒന്നിന്വേണ്ടിയുള്ളത് തെറ്റാണെങ്കിൽ മൂന്നിനുവേണ്ടിയുള്ളതും തെറ്റാണ്. മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന അവശ്യം വേണ്ടതാണ് എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

ആദിമസഭ സ്തേഫാനോസിന്വേണ്ടി കർമ്മം നടത്തുന്നു (പ്ര ക്സീസ് 8:2). മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടിയുള്ള ഒരു കർമ്മത്തിനാണ് വിലാപ മെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിൽ നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും ഉൾക്കൊ ണ്ടിരിക്കും. വെറും കരച്ചിലിന് മാത്രമല്ല വിലാപം എന്നു പറയുന്നത്. സ്തേഫാനോസിന് വേണ്ടിയുണ്ടായ വിലാപം ഈ വിധമായിരിക്കണം. യഹൂദസഭയിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്തകാലത്ത്മാത്രം പിരിഞ്ഞിരുന്ന ആദിമസഭ മാതൃസഭയിലെ പതിവനുസരിച്ച് പരേതനോട് അടുത്ത ബന്ധവും സ്നേഹവുമുള്ള എല്ലാവരുംകൂടി വിലാപകർമ്മം നടത്തുക തന്നെയായിരുന്നു.

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് പരേതാത്മാവിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി ച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയതു ദേഹം വിട്ടുപോയ ഓനീസീമോസിന് വേണ്ടിയായി രുന്നു. "ആ ദിവസത്തിൽ [വിധിനാളിൽ] നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കരുണ അവന് ലഭിപ്പാൻ കർത്താവുതന്നെ സംഗതിയാക്കട്ടെ. എപ്പേ സോസിൽ വച്ച് അവൻ എനിക്കു എന്തുമാത്രം പരിചര്യകൾ ചെയ്തു എന്നു നിനക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ" [2 തീമോത്തെയോസ് 1:18]. സുവിശേഷവേലയിൽ തനിയ്ക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തശേഷം മരണം പ്രാപിച്ച പ്രിയശിഷ്യനുവേണ്ടി ഇവിടെ അപ്പൊസ്തോലൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കോരിന്തുകാരുടെ ഇടയിൽ മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടി കർമ്മങ്ങളു ണ്ടായിരുന്നതായി ശ്ലീഹാ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. "മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടി മാമൂദീസാ ഏൽക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്നതെന്ത്? മരിച്ചവർ ഉത്ഥാനം ചെയ്യു ന്നില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവർക്ക്വേണ്ടി മാമൂദീസാ ഏൽക്കുന്നതെന്തിന്?" [1

---

[75] ഇഹലോകവും പരലോകവും തന്റെ കല്പനകൾക്ക് വിധേയം.

കോരി. 15:29]. ഈ സ്നാനത്തെപ്പറ്റി വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.[76] ഒരു ക്രിസ്ത്യേതരൻ വിശ്വാസം പഠിച്ച് സ്നാനത്തിന് ഒരുങ്ങവെ ആകസ്മികമായി മരിച്ചുപോകുവാനിടവന്നാൽ അവനു പകരം അവന്റെ അടുത്ത ഒരാൾ സ്നാനമേൽക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആയതിനെ ശ്ലീഹാ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് ഒരഭിപ്രായം. മറ്റൊന്ന് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം, ബലിയർപ്പണം [വിശുദ്ധകുർബ്ബാന] നോമ്പ് മുതലായ കർമ്മങ്ങളെന്നാകുന്നു. തനിക്കു വേണ്ടിയോ പരന്മാർക്കുവേണ്ടിയോ കഷ്ടത സഹിക്കുന്നതിനും സ്നാനമെന്നു പറയാറുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവ് സ്നാനം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും സെബദിപുത്രന്മാരോട് 'ഞാൻ ഏൽക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്നാനം ഏൽക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ' എന്നു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അതു തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തെയും മരണത്തെയും പറ്റിയാണെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. പുലകുളിയെന്ന് ഒരു കർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ആയതു വെറും കുളിയെപ്പറ്റിയല്ല. മരിച്ചുപോയ ഒരാളിനുവേണ്ടി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ പുലയും [നോമ്പ്] അതിന്റെ അവസാനം കുളിയും ചില കർമ്മങ്ങളും, യഥാശക്തി സദ്യയും ധർമ്മവും നടത്തുക പതിവുണ്ട്. ഇതിനാണ് പുലകുളിയെന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. അന്നേദിവസം ക്രിസ്ത്യേതരന്മാർക്കും[77] പരേതന്മാർക്ക്വേണ്ടി ചില കർമ്മാദികൾ ഉള്ളതായി നാം അറിയുന്നുണ്ട്. വിശാസികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളും പുലകുളിയ്ക്കു സമാനമായ കർതൃബലിയും സാധുക്കൾക്ക് ധർമ്മവും അന്നദാനവും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും ഇന്നും നടത്തിവരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രണ്ടുവിധസ്നാനങ്ങളും പരേതരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ചെയ്യുന്ന ഒരു കർമ്മമാകുന്നു. മരിച്ചവർക്ക് ഉയിർപ്പുണ്ടാകയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ആ പ്രവൃത്തി-സ്നാനം-കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമെന്നാണ് അപ്പോസ്തോലൻ ചോദിക്കുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന നാമം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്തീയതത്വങ്ങൾ വേണ്ടവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാതെ, ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭപടിയായ മാനസാന്തരമെന്ന വിഷയത്തിൽ മാത്രം കിടന്ന് കറങ്ങുന്നവരും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാത്തവരുമായ ചിലർ പരേതന്മാരെ യഥായോഗ്യം സ്മരിക്കയോ അവർക്ക്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയൊ കർത്താവിന്റെ ബലിയിൽ അവരെ ഓർക്കുകയൊ ചെയ്യാതെ, വിശ്വാസികളായ പരേതരെ ത്യാജകോടിയിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവും അപ്പൊസ്തോലന്മാരും ആദിമസഭയും പരിശുദ്ധന്മാർക്കായി ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ അനാദരിക്കാതെ ഭദ്രമായി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പരിശുദ്ധ സഭയും മരിച്ചുപോയവരെ പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും പ്രാർത്ഥനാദികളിൽ സ്മരിക്കേണ്ടത് കർത്തവ്യമായി കരുതി അവർക്ക്വേണ്ടി കർമ്മാദികൾ അനുഷ്ഠിച്ച്പോരുന്നു.

---

[76] അഭിപ്രായവ്യത്യാസം.

[77] അക്രൈസ്തരക്ത.

ക്രിസ്തീയസ്നേഹം പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികൾക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു

സ്നേഹം ഏറ്റം പ്രധാനമായ ഒരു ഗുണമാകുന്നു. അത് വസ്തുക്കളെയും ജീവജാലങ്ങളെയും അന്യോന്യം അടുപ്പിക്കയും ബന്ധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പ്രപഞ്ചം തന്നെയും മൂലപദാർത്ഥങ്ങളുടെ സ്നേഹസംഘടനയാൽ ഉൽഭൂതമായി നിലനിൽക്കുകയും വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതിലെ എല്ലാ ഗോളങ്ങളും സ്നേഹപ്രമാണത്താൽ അന്യോന്യം ഗുണകരമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും സ്നേഹമുണ്ട്. മൃഗങ്ങൾ അതാതു ഗണങ്ങളെ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നു. പക്ഷിമൃഗാദികൾ അവയുടെ ഇണകളേയും, തന്ത-തള്ളകൾ, അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവയെയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവയെ സ്നേഹിക്കയും പരിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്നവരോടും സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രാകൃതിക[78] സ്നേഹമാകുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടസൃഷ്ടിയാണ്. അവൻ ക്ഷണഭംഗുരനല്ല;[79] അവനു ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടമായ വിവേകതയുടെ ആത്മാവുണ്ട്. അവനു ഭൗതികശരീരമുണ്ട്. ആകയാൽ അവനു പ്രാകൃതിക സ്നേഹവും ആത്മീയ സ്നേഹവുമുണ്ട്. സ്നേഹമായ ദൈവം അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ ദൈവത്തെ സകലത്തിലും ഉപരിയായി സ്നേഹിക്കണം. കൂടാതെ പ്രാകൃതികവും ആത്മീയവുമായ സ്നേഹം നിമിത്തം അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും, അവർ മക്കളെയും, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരും സഹോദരീസഹോദരങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിലും, തങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുകയും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം. ദുഷ്ടന്മാരെയും, ശിഷ്ടന്മാരെയും[80] സ്നേഹിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണമനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ ശത്രുമിത്രഭേദമെന്യേ സകലരെയും സ്നേഹിക്കയും ഉപകാരം ചെയ്യുകയും വേണം.

സ്നേഹം എല്ലാ ഗുണങ്ങളിലും ഉപരിയും ശാശ്വതവുമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ മരിച്ചാലും അവന്റെ സ്നേഹം നശിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ ഘടന വിടർന്ന് അതിലെ വ്യത്യസ്തപദാർത്ഥങ്ങൾ അതാതിന്റെ ഗണത്തിൽ ചേരുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പിരിയുന്ന ആത്മാവ് പരേതലോകത്തിൽ ചെന്ന്ചേരുന്നു. ഇഹത്തിലെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരണമായി ദുഷ്ടന്മാർ അവിടെ യാതനകളും ശിഷ്ടന്മാർ ആനന്ദവും അനുഭവിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും അവനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന സ്നേഹം ആരുടെയും ആത്മാവിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. ദുഷ്ടനായ ധനവാൻ സഹോദരന്മാരോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അവനവനോടും ദൈവത്തോടും മറ്റുള്ളവരോടും ഉള്ള സ്നേഹം

---

[78] പ്രകൃതിസഹജമായ.

[79] ക്ഷണത്തിൽ ഇല്ലാതാകുന്നവനല്ല.

[80] നല്ലവർ.

എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരിക്കണം. ചിലർക്ക് അവ മൂന്നും ശരിയായി ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലർക്ക് സ്വാർത്ഥസ്നേഹം മാത്രമായിരിക്കും. ചിലർക്ക് മറ്റുള്ളവരോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കും. മൂന്നും അത്യാവശ്യമെന്നാണ് ക്രിസ്തീയപ്രമാണം. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണ മനസ്സോടും, പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും, പൂർണ്ണശക്തിയോടും സ്നേഹിക്കണം; അവനവനെപ്പോലെ മറ്റെല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം. തന്നെപ്പോലെ എന്നതിനാൽ, തന്നെയും സ്നേഹിക്കണമെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരുവൻ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കും ആത്മരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി കരുതുന്നതല്ല.

ആകയാൽ ഈ മൂന്നുവിധ സ്നേഹവുമുള്ള മനുഷ്യൻ സ്വന്ത ഗുണത്തെ കരുതുന്നതുപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെയും ഗുണത്തെ കരുതുന്നതും അവരെ നിർവിഘ്നം സ്നേഹിക്കുന്നതുമാണ്. മറ്റുള്ളവർ എന്നതിൽ, തന്റെ ഏറ്റം അടുത്തബന്ധത്തിൽ പെട്ടവർ, സ്നേഹിതരും പരിചിതരും, അപരിചിതരും ബന്ധുക്കളും ശത്രുക്കളും ആയ എല്ലാവരും; ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. പരേതരും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏതെങ്കിലും ഗണത്തിൽ പെട്ടവരായിരിക്കും. പരേതൻ ദുഷ്ടനായിരുന്നിട്ടും അവന്റെ സ്നേഹത്തിന് ഭംഗംവരാതെ സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതായി ധനവാന്റെ ചരിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് പരേതന്മാരോടുള്ള സ്നേഹവും പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട കടമയുണ്ട്. അകാലനിദ്ര പ്രാപിക്കുന്ന വത്സലസന്താനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹം മാതാപിതാക്കൾക്കും തങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ പ്രിയമാതാപിതാക്കളോടുള്ള സ്നേഹം മക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ യഥാർത്ഥസ്നേഹം സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

അന്യദേശത്ത് താമസിക്കുന്ന ഓമനക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും പ്രിയ മാതാപിതാക്കൾക്കും ഈ സ്നേഹം സാധാരണയായി മനുഷ്യൻ പകർന്ന്കൊടുക്കുന്നു. അവർ സുഖസംരക്ഷയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ഓരോരുവന്റെ കഴിവനൊത്ത വണ്ണം ദ്രവ്യംകൊണ്ടും മറ്റും സഹായിക്കയും ചെയ്യുന്നത് യഥാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. അന്യദേശത്തു യുദ്ധത്താൽ അടിമയായിത്തീരുന്നവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ വ്യവസായത്തിനോ മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കോ ആയി വിദേശവാസം ചെയ്യുന്നവർക്കും വേണ്ടി എത്രയെത്ര മാതാപിതാക്കന്മാരും പുത്രീപുത്രന്മാരും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരും കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കയും അവരുടെ ദൈവ സംരക്ഷയ്ക്കായി നേർച്ചകാഴ്ചകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെതന്നെ സ്വദേശത്ത് തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനാദികർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയും തങ്ങളെ പലപ്രകാരത്തിൽ സഹായിച്ചും തങ്ങളുടെ പ്രത്യാഗമനത്തിനായി[81] സങ്കടപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കും ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കും ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കും സഹോദരീസഹോദരന്മാർക്കും വേണ്ടി വിദേശവാസികളും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ യഥാർത്ഥസ്നേഹം പരേതർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാനും വിശ്വാസികളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതെ വരാവുന്നതല്ല. കർത്താവിലും അവി

[81] മടങ്ങിവരവ്.

ടുത്തെ കല്പനയിലും വിശ്വാസവും അനുസരണവുമുള്ളവൻ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ പ്രിയഭാജനത്തിനുവേണ്ടി[82] പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കയോ, അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ വിരക്തി[83] കാണിക്കയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ആയത്:

a. അവനു ക്രിസ്തുവിലും തന്റെ കല്പനകളിലും പൂർണ്ണവിശ്വാസമില്ലാഞ്ഞിട്ടാകുന്നു. എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നല്ലാതെ പരേതർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കരുതെന്ന് താൻ ഒരിക്കലും കല്പിച്ചിട്ടില്ല; താൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മരിച്ചവർ തന്റെ സന്നിധിയിലാണെന്ന് താൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവനുള്ളവരും മരിച്ചുപോയവരും തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളുമാണ്. രക്തം ശരീരമാസകലം എന്നവണ്ണം കർത്താവിന്റെ പാപമോചനാദിസഹായങ്ങൾ തന്റെ ശരീരമായ മനുഷ്യജാതിയുടെ എല്ലാ ഗണങ്ങളിലും ഏത് ഭാഗത്തും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏത് വിശ്വാസിക്കും തന്നോട് സംഘടിതരായ പരേതന്മാരോടുള്ള കൂട്ടായ്മ കൂടാതെ ജീവിക്കാവുന്നതല്ല.

b. അവനു സ്നേഹമെന്ന ഗുണമില്ല. സ്നേഹമില്ലാത്തത് പിശാചിനാണ്. ദൈവം സ്നേഹമാണ്. സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവനാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾക്ക് എല്ലാവരെയും, വിശിഷ്യാ തങ്ങളുടെ പരേതന്മാരെയും സ്നേഹിക്കാതിരിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദുഷ്ടനായ സഹോദരൻ[84] പാതാളത്തിൽ വച്ച്പോലും തന്റെ സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇവൻ സജീവനെങ്കിലും യഥാർത്ഥസ്നേഹമില്ലാത്തതിനാൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല.(ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല.-എഡിറ്റർ)

c. ദൈവത്തെക്കാളും മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ എന്നിവരെക്കാളും അവന്റെ ഭൗതികപദാർത്ഥങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. പരേതന്മാർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കും ചെലവാക്കുന്ന സമയവും ധനവും ഒരു നഷ്ടമായി അവൻ കരുതുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ സർവ്വപ്രകാരേണയും ബഹുമാനിക്കണമെന്ന് ദൈവപ്രമാണമുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടിണിയും ആവശ്യവും നിർബന്ധിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ മക്കളോട് അവരുടെ കൈവശമുള്ള ആടുമാടുകളെയോ സാധനങ്ങളെയോ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് അനാദരവും ശാപകരവുമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രതിശാന്തിക്കായി[85] യഹൂദപാരമ്പര്യം മറ്റൊരു പ്രമാണം ഉണ്ടാക്കി. പിതാക്കന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ‘‘കുർബാൻ’’ [ദൈവത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്] എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി; പിന്നെ ആ സാധനം അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നു കണ്ടുപി

---

82 സ്നേഹത്തിന് പാത്രം - ഭാജനം - പാത്രം

83 വെറുപ്പ്

84 ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമ.

85 പരിഹാരം.

ടിച്ചു. അങ്ങിനെ മാതാപിതാക്കളെക്കാൾ തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ഈ സമ്പ്രദായം ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവ് ഈ പാരമ്പര്യത്തെ അധിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രിയഭാജനങ്ങളെക്കാൾ വസ്തുവകകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ സ്നേഹം തണുത്തുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ, മരിച്ച് ജഡനേത്രങ്ങൾക്കു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരേതന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് സമയവും ധാർമ്മിക പ്രവൃത്തികൾക്ക് ധനവും വ്യയം ചെയ്യുന്നതിന് വിസമ്മതമായിരിക്കും. മാതാപിതാക്കൾ അവർക്കുവേണ്ടി എന്തെല്ലാം കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചു; മക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തങ്ങൾക്ക് ആത്മീയ കടം[86] ഉണ്ടാകുമാറ് അനീതിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പോലും ചിലപ്പോൾ വസ്തുവകകൾ സമ്പാദിച്ചിരിക്കാം. കുഞ്ഞുങ്ങളെ അധികമായി സ്നേഹിക്കുന്ന തള്ളപ്പക്ഷി ചിലപ്പോൾ വേടന്റെ കെണിയിൽ പെടാവുന്നതാണ്. മക്കളോടുള്ള സ്നേഹപാരമ്യം നിമിത്തം എത്ര പിതാക്കൾ സ്വന്തയാത്മാക്കൾക്കു കുറ്റകരമായ പാപങ്ങളിൽക്കൂടി വസ്തുക്കൾ ആർജ്ജിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി തങ്ങളെത്തന്നെ അപകടത്തിലാക്കുന്നു. ആ വസ്തുവകകളെ സുഖമായി അനുഭവിക്കുന്ന മക്കൾ അവരുടെ ദേഹത്തിനും സുഖജീവിതത്തിനും കാരണഭൂതന്മാരായവരെ പൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കാതിരിക്കയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കയും കർത്താവിന്റെ ബലി അർപ്പിക്കാതിരിക്കയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു ശാപകരവും ശിക്ഷാർഹവുമാകുന്നു.

പ്രാകൃതസ്നേഹവും പരേതരായ പ്രിയഭാജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാനും ദാനധർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനും ചിലപ്പോൾ ചിലരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മഹാമാരി[87] നിമിത്തവും ആകസ്മികമായ അപകടങ്ങൾ നിമിത്തവും യുദ്ധം നിമിത്തവും മറ്റും അപകടമരണം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രിയഭാജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാനും ധാർമ്മികകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ പ്രേരിതരായിതീരുന്നു. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സമുദായാംഗങ്ങൾ പോലും രഹസ്യമായി ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കയും വി.കുർബാന ചൊല്ലിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്.[88] (പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ഓർമ്മദിനങ്ങളിൽ അനുസ്മരയോഗങ്ങളും അനുസ്മരണ പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തുന്ന കൂടിവരവുകളുടെ പിന്നിലെ വികാരം മറ്റെന്താണ്? – എഡിറ്റർ)

ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി വി.പൗലോസ് ഓനീസീമോസിനും, മോശ രൂബനും, യീഹൂദാ മക്കാബി മുതലായവർ പ്രമാണം ലംഘിച്ച് യുദ്ധത്തിൽ വീണു പോയ സൈന്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും യാഗം ധർമ്മം മുതലായവ അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തത്പോലെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പരേതർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികളായി ലോകം വിട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പരേതർക്കുംവേണ്ടി

---

[86] ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് കടം. അരുതാത്തത് ചെയ്യുന്നത് പാപം.

[87] മഹാരോഗങ്ങളും പകർച്ചവ്യാധികളും.

[88] മരിച്ചവരെപ്രതി

സഭയുടെ ക്രമീകരണമനുസരിച്ച് കർമ്മാദികൾ[89] അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട താണ്.

പരസ്പരം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായ കല്പനയുണ്ട്. പരേതന്മാർ മരിച്ചുയെങ്കിലും സഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. മരിച്ചാലും ജീവിച്ചിരുന്നാലും എല്ലാവരും കർത്താവിനുള്ളവരാണ്. ഈ ഭൗതിക കൂടാരം[90] വിട്ടാൽ അഭൗമികമായ ഒരു വാസം കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കിട്ടുന്നു; അഥവാ ക്രിസ്തുവിനോടൊരുമിച്ച് വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ഭൗമികസഭയിലും സദാ വസിക്കുന്നു. തന്റെ സേവകൻ -വിശ്വാസി-താൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസികളേവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളും എല്ലാവരും കൂടിചേർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകശരീരവുമാകുന്നു. ഈ വിവിധ അവയവങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന ആകമാനസഭയുടെ ശിരസ്സാകുന്നു ക്രിസ്തു. ചങ്കിലെ[91] രക്തം ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും ചംക്രമണം[92] ചെയ്യുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനാകുന്ന പ്രാർത്ഥന തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും പരിക്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എല്ലാ അവയവങ്ങളിൽനിന്നും രക്തം ചങ്കിൽ വന്നുചേർന്ന് ശുദ്ധീകരണം നടക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെത്തന്നെ എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനകൾ ക്രിസ്തുവിങ്കൽ വന്നുചേർന്ന് അവിടെവച്ച് പൂർണ്ണ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ച് പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ യോഗ്യമായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ശരീരത്തിൽ ഗതാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രക്തം പ്രവേശിക്കാതെ വരുന്ന അവയവം മരവിച്ച് ശരീരത്തോട് യോജിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് സഭാംഗങ്ങളെല്ലാവരിലേയ്ക്കും അവരിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനാദികർമ്മഗുണങ്ങൾ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരവയവത്തിൽ സംക്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആയത് മൃതപ്രായമായിത്തീരും. സജീവമായി കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പരേതാത്മാക്കളിലും ഈ സംക്രമണം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ആ അവയവവും മൃതപ്രായമാകുന്നതാണ്. ആകയാൽ പരേതന്മാർക്ക് സജീവ സഭയുമായി ബന്ധവും സംസർഗ്ഗവും ഇല്ലെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധവും മൗഢ്യവും അക്രൈസ്തവവുമാകുന്നു.

ശരീരത്തിലെ ജീവൻ എല്ലാ ഭാഗത്തിലും വ്യാപരിക്കുന്നത് രക്തം വഴിയാകുന്നു. അദൃശ്യമായ ജീവൻ ദൃശ്യമായ രക്തത്തിൽകൂടിയാണ് എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും വ്യാപിക്കുന്നത്. ജീവവാഹനമായ രക്തം നിന്നുപോയാൽ മരണം നിശ്ചയം. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അദൃശ്യമായ ജീവൻ പ്രാർത്ഥനാദികർമ്മങ്ങൾ വഴി ഗർഭസ്ഥിതരും ഭുസ്ഥിതരും പരേതലോകസ്ഥിതരും ആയ ക്രിസ്തു ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും നിരന്തരം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചം തന്നെയും, സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും മനുഷ്യനും കർത്താവും

---

[89] വി.കുർബ്ബാന, ധൂപാർപ്പണം, ദാനധർമ്മാദികൾ ആദിയായ കർമ്മങ്ങൾ

[90] ഭൗമിക ഭവനമായ ശരീരം.

[91] ഹൃദയം.

[92] ഒഴുകിയെത്തുക.

സഭയും സഭാമക്കളും എല്ലാം സ്നേഹത്താൽ പരസ്പരം ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നത്പോലെയോ അതിലധികമായോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രധാന അവയവങ്ങളായ പരേതന്മാരും സജീവൻമാരും തമ്മിൽ സ്നേഹബന്ധത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. തൻനിമിത്തം അന്യോന്യം പ്രാർത്ഥനാദികർമ്മങ്ങളിൽ സ്നേഹത്താൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സ്നേഹബന്ധത്തിന് ഭംഗം വരുത്തുന്നത് പൈശാചികമായിരിക്കും. വിശ്വാസികൾ അതിനിടവരുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു.

വേദജ്ഞാനത്തിൽ ശിശുക്കളായവർക്കു തെറ്റിദ്ധാരണയുളവാക്കുന്നതും ആയതിനു പ്രതിശാന്തി നൽകുന്നതുമായ

ചില വാകൃങ്ങൾ

വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ പാപജീവിതമാകുന്ന മരണത്തിനും ശരീരവും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള വേർപാടിനും മരണം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ മരിക്കുന്ന ശരീരങ്ങൾ വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ തിരിച്ചുവന്ന് ചരിക്കുകയില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിലും ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ആത്മാവും ശരീരവും ഉള്ളവനായ മനുഷ്യന്റെ ജഡത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും ചിലപ്പോൾ ആത്മാവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും മനുഷ്യൻ എന്ന പദവും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം നാം വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ജഡത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നത് ആത്മാവിനേയും ബാധിക്കുന്നതായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദിഷ്ട അർത്ഥത്തിൽ നിന്നു അകന്നുപോകുന്നതിനും ഇടയാകും. ഉദാ:– ഈയോബിന്റെ ഗ്രന്ഥം.

‘‘മേഘം ക്ഷയിച്ച്മാഞ്ഞുപോകുന്നത്പോലെ, പാതാളത്തിലിറങ്ങുന്നവൻ വീണ്ടും കയറി വരുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി വരികയില്ല, അവന്റെ ഇടം ഇനി അവനെ അറികയുമില്ല’’ [7:9-10]. ഈ വാക്യങ്ങളെ മരണാനന്തരം ഒന്നുമില്ല എന്നും മരിച്ചവർ മൗനത്തിലാണ് എന്നും ചിലർ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അത് അർത്ഥം മനസ്സിലാകാഞ്ഞിട്ടോ മനഃപൂർവ്വമോ ആയിരിക്കാം. ഏതായാലും ഇങ്ങിനെ അർത്ഥമെടുക്കുന്നത് വേദവിരുദ്ധമാണ്. ‘‘അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങി വരികയില്ല’’. ഇതു ശരിയാണ്. ഗർഭലോകത്തിൽ നിന്നു പോന്നയാൾ വീണ്ടും അതിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോവുകയില്ലാത്ത പ്രകാരം പരേതലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നവനും സംസാരലോകത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് യഥാർത്ഥമാണ്. ഗർഭലോകത്തിൽ നിന്നു പോന്നവൻ ഇല്ലാതായി എന്നോ ചൈതന്യരഹിതനായെന്നോ ആരെങ്കിലും സംശയിക്കുമോ? അതുപോലെത്തന്നെ പരേതലോകത്തിലേക്കു പോകുന്നവനും സജീവനല്ലെന്നു വരുന്നതല്ല. ‘‘അവന്റെ ഇടം ഇനി അവനെ അറികയുമില്ല’’. ഇതും ശരിയാണ്, നാമോരോരുത്തരുടെയും ഗർഭപാത്രം നമ്മെയും അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ നാം നമ്മുടെ മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തെ അറിയും. അതുപോലെ ആദ്യ തലമുറ മുതൽ മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ള അനേകർ ഉണ്ട്. അവർ ജനിച്ച വീടും സഞ്ചരിച്ച നാടും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരെ അറിയുകയില്ല. എന്നാൽ ആത്മാക്കൾക്കു സ്ഥലവും സ്ഥിതിയും അറിയു

വാൻ കഴിയുമെന്നു ശമൂവേലിന്റെയും മറ്റും സംഗതികളിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

അവർ രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്ന് പ്രകൃതിശാസ്ത്രം കൊണ്ട് ഈയോബ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ''മേഘം ക്ഷയിച്ചു മാഞ്ഞു പോകുന്നത്പോലെ'' ഇതു നല്ല ഉപമയാണ്. മേഘം മാഞ്ഞുപോയാൽ മഞ്ഞായിട്ടോ മഴയായിട്ടോ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു; ഇല്ലാതാവുകയൊ ദീർഘനിദ്രപ്രാപിക്കയൊ അല്ല. മേഘം കൊണ്ട് ഈ തത്വം തെളിയിച്ചി രിക്കുന്നത്പോലെ ജലം കൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഉദാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ''സമു ദ്രത്തിലെ വെള്ളം പൊയ്പ്പോകുമ്പോലെയും നദി വറ്റിഉണങ്ങിപ്പോകു മ്പോലെയും മനുഷ്യൻ കിടന്നിട്ടു എഴുന്നേൽക്കുന്നില്ല; ആകാശം ഇല്ലാതെയാകുംവരെ അവർ ഉണരുന്നില്ല''. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നോ ആറ്റിൽനിന്നോ ജലം വറ്റിയാൽ ഇല്ലാതാവുകയില്ലെന്ന് ഇക്കാലത്ത് കുട്ടികൾക്കുപോലും അറിയാം. വറ്റുന്ന ജലം നഷ്ടപ്പെടുകയോ നിശ്ച ലമായിരിക്കയോ ചെയ്യാതെ, ആവിരൂപത്തിലും[93] മേഘാകൃതിയിലും കാറ്റിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് അവസാനം പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തല്ലായിരിക്കാമെ ങ്കിലും ജലമായിത്തന്നെ പതിക്കുന്നു. ''ആകാശം ഇല്ലാതെയാകുംവരെ അവർ ഉണരുന്നില്ല.'' ഇതു അവന്റെ ശരീരത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കുരിശിൽ മരിച്ച യേശുവിന്റെ ശരീരം നിശ്ചലമായി കല്ലറയിൽ കിട ന്നെങ്കിലും ആത്മാവിൽ പരേതലോകത്തു പ്രവേശിച്ചതായി സത്യക്രി സ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്തിക്രിസ്ത്യാനികൾ[94] ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. മൂന്നാം ദിവസം ശരീരത്തോ ടുകൂടി താൻ ഉയിർത്തു. അതുപോലെ ശരീരം അന്ത്യനാളിൽ മാത്രമേ ഉയിർക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് കർത്താവും സഭയും വി.വേദവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരീരവുമായി യോജിച്ചില്ലെങ്കിലും ആത്മാ വിന് പ്രജ്ഞയും ചൈതന്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യം മുൻ അദ്ധ്യായ ങ്ങൾ കൊണ്ട് വിദിതമായിട്ടുണ്ട്.[95] ഈയോബ് വീണ്ടും തന്റെ ദേഹ നാശത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. ''ഒരു വൃക്ഷമായിരുന്നാൽ പ്രത്യാശയുണ്ട്. അതിനെ വെട്ടിയാൽ പിന്നെയും പൊട്ടിക്കിളിർക്കും. അത് ഇളങ്കൊമ്പുകൾ വിടർത്താതിരിക്കയില്ല. അതിന്റെ വേര് നിലത്തു പഴകിയാലും അതിന്റെ കുറ്റി മണ്ണിൽ കെട്ടുപോയാലും വെള്ളത്തിന്റെ ഗന്ധംകൊണ്ട് അതു കിളിർക്കും, ഒരു തൈപോലെ തളിരിടും. പുരുഷനോ, മരിച്ചാൽ ദ്രവിച്ചുപോകുന്നു. മനുഷ്യൻ പ്രാണനെ വിട്ടാൽ പിന്നെ അവൻ എവിടെ?'' [14:7-10]. മരിച്ച് മണ്ണോടു ചേരുന്ന ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഇവിടെ സംസാ രിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം മനുഷ്യൻ മരിച്ച് ഇല്ലാതാകുന്നില്ലെന്നും ഇഹത്തിൽ നിന്നു പരേതലോകത്തേയ്ക്ക് കട ക്കുകയാണെന്നും ആയിരുന്നു. 11, 12 വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് രൂപാന്തര പ്പെടുന്നതേയുള്ളൂ ആത്മാവ് നശിക്കുന്നില്ല എന്നു ശാസ്ത്രീയമായി

---

[93] നീരാവി.

[94] വേദപുസ്തകത്തെ അതിന്റെ സമഗ്രതയിൽ കാണാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത നാമ ധേയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ.

[95] വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ജഡത്തിന്റെ നശ്വരാവസ്ഥയേയും മരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വീണ്ടും ഇഹത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങുകയില്ല. ജഡം അന്ത്യം വരെ പൊടിയോട് ചേർന്നിരിക്കും എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം പല സ്ഥല ങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മരണശേഷം താൻ പരേതലോ കത്ത് പോകുമെന്നും അവിടെ വച്ച് കർത്താവിനെ കാണാമെന്നും സവിശേഷം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ‘‘എന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ഒടുവിൽ പൊടിമേൽ നിൽക്കു മെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്റെ ത്വക്ക് ഇങ്ങിനെ നശിച്ചശേഷം ഞാൻ ദേഹരഹിതനായി ദൈവത്തെ കാണും. ഞാൻ തന്നെ അവനെ കാണും. അന്യനല്ല, എന്റെ സ്വന്തംകണ്ണ് അവനെ കാണും’’ [19:25-27]. ഇതിൽ നിന്നു ഈയോബിന്റെ പ്രബലവിശ്വാസം കാണാവുന്നതാകു ന്നു. ‘‘എന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു’’ എന്നുള്ളത് മനു ഷ്യജാതിയെ പാപത്തിൽ നിന്നും പിശാചിൽ നിന്നും വീണ്ടെടുക്കുന്ന കർത്താവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആത്മാവ് മൂലം താൻ എന്നേയ്ക്കും സജീവനും തന്റെ പ്രവർത്തനം യഥായോഗ്യവും ആണെന്നു കാലേകണ്ട് അറിയുന്നു.[96] ‘‘ഒടുവിൽ അവൻ പൊടിമേൽ നിൽക്കുമെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു.’’ അതായത് താൻ ഭൂജാതനാകു മെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. ‘‘എന്റെ ത്വക്ക് ഇങ്ങിനെ നശിച്ച ശേഷം ഞാൻ ദേഹരഹിതനായി ദൈവത്തെ കാണും’’. ത്വക്ക് നശിച്ച ശേഷം എന്നുള്ളത് ദേഹവിയോഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദേഹരഹിത നായി കാണും എന്നതിനാൽ, ദേഹം വിട്ടാലും ആത്മാവ് സജീവമായി സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ദൈവത്തെകണ്ട് ആരാധിക്കയും ചെയ്യുമെന്ന് കാ ണിക്കുന്നു. ഉയിർപ്പിനുശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയല്ല ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കു ന്നത്; ഉയിർപ്പിങ്കൽ എല്ലാവർക്കും അവനവന്റെ ശരീരം ലഭിക്കുന്നതാ ണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ‘‘ദേഹരഹിതനായി’’ എന്നു പ്രത്യേകം പറയുന്നതിനാൽ ദേഹത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞ ശേഷം ആത്മാവ് കാണുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ‘‘ഞാൻ തന്നെ അവനെ കാണും, അന്യനല്ല, എന്റെ സ്വന്തകണ്ണ് അവനെ കാണും.’’ മരണശേഷം താൻ കർത്താവിനെ കാണുമെന്ന് വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വന്തകണ്ണ്കൊണ്ടുതന്നെ കാണു മെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, തന്റെ ശാരീരികകണ്ണുകൾ മണ്ണായി തീർന്നാലും തന്റെ ആത്മാവിന് ദൈവത്തെയും ആത്മീയസംഗതിക ളെയും ദർശിക്കുന്നതിന് ആത്മീയദൃഷ്ടികളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ആത്മാവിന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ[97] മരണശേഷവും സജീവമായ ഉപ യോഗത്തിലിരിക്കുമെന്നും ശക്തിയുക്തം തെളിയിക്കുന്നു. ആത്മീയദൃ ഷ്ടികൾക്ക് അന്ധത ഭവിച്ചുപോയ ചിലർ, പരേതാത്മാക്കളുടെ ഈ ഉൽകൃഷ്ടമായ അനുഭവം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ജ്ഞാനികളായ പിതാ ക്കന്മാർ ശരിയായി കാണുന്നുണ്ട്.

---

96 ഒരു വസ്തുവും ഇല്ലാതാകുന്നില്ല; അവസ്ഥാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ എന്ന ശാസ്ത്ര തത്വം ഓർക്കുക.

97 കാണുക, കേൾക്കുക, രസം അറിയുക, വാസന അറിയുക, സാന്നിദ്ധ്യം അറിയുക എന്നിവ പഞ്ചേന്ദ്രിയധർമ്മങ്ങൾ.

ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനം

ദാവീദ്രാജാവിന് ചില തെറ്റുകളെല്ലാം വന്നുപോയെങ്കിലും അദ്ദേഹം നീതിമാനും "എന്റെ ഹൃദയം പോലുള്ളവൻ" എന്നു ദൈവ സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ച പുണ്യവാനും ആയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം ദൈവപ്രീതിയും വെളിപാടും പ്രാപിച്ചു. പാപത്തിൽ വീണുപോയ ദീവീദ് തന്റെ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റി സദാ ചിന്തിക്കയും അതിനായി മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പാപജീവിതം കേവലം മരണം തന്നെയാണെന്നും പാപത്തിൽ മരിച്ച് പാതാളത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്വാനുള്ള ഭാഗ്യം കിട്ടുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "മരണത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ല; പാതാളത്തിൽ ആർ നിനക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യും?" [6:9]. ഈ വാക്യത്തെ ചില വേദാന്ധന്മാർ[98] മരണശേഷം ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തെ ഓർക്കുകയില്ല, പാതാളത്തിൽ ആർക്കും ദൈവത്തെ സ്തുതിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നതിന് തെളിവായി എടുക്കാറുണ്ട്. വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കൾ പാതാളത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്താലും-അതു പറുദീസാ തന്നെയാണ്-ദൈവസേവയിൽ[99] തന്നെയാണെന്ന് നാം കണ്ട്കഴിഞ്ഞു. ഈ വാക്യം കൊണ്ട് ദാവീദുദ്ദേശിക്കുന്നത് പാപജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സ്മരണയില്ലെന്നും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതെ അധർമ്മിയായി പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നവന് ദൈവത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്വാനിടവരികയില്ലെന്നുമാണ്. പാതാളം എന്നുള്ളത് പരേതലോകത്തെക്കുറിച്ച് മൊത്തമായി പറയുന്നതാണെങ്കിലും പാപികളുടെ അധിവാസസ്ഥാനമായ കുഴി എന്നാണ് ആദ്യമായി തോന്നുന്ന അർത്ഥം. ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം "ഞാൻ കുഴിയിലേയ്ക്കിറങ്ങിയാൽ എന്റെ രക്തം കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം" എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആയത്കൊണ്ട് പാപജീവിതത്തിൽ കുഴിയിലേക്കുള്ള ഇറക്കം സകലത്തെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാകയാൽ അതിനിടയാകാതിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. തനിക്കു പാപമോചനവും നീതികരമായ ജീവിതത്തിന് സഹായവും ലഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പാടുന്നു. "എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ! ഞാൻ നിന്നോട് നിലവിളിച്ചു; നീ എന്നെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവേ! നീ എന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽനിന്നു കരേറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന് നീ എനിക്ക ജീവരക്ഷ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു" [30:2-3]. പാതാളക്കുഴിയെന്നുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് പാപജീവിതം തന്നെയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങിയിട്ടില്ല. അതിൽ ഇറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ പാതാളത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. പാതാളം എന്ന പദംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സങ്കല്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ വിസ്മരിച്ചുള്ള പാപജീവിതം എന്ന് മാത്രമാണ്.

---

[98] വേദസത്യങ്ങൾ ആഴത്തിൽ കാണാൻ ശേഷിയില്ലാത്തതും അന്ധതയാണ്.

[99] ദൈവാരാധന.

ആ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു. "മരിച്ചവരും മൗനതയിലിറങ്ങിയവർ ആരും യഹോവയെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല" [115:17]. ഇവിടെ മരിച്ചവരെന്നും മൗനതയിലിറങ്ങിയവരെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ദേഹവിയോഗം ചെയ്തവരെക്കുറിച്ചല്ല, ദൈവത്തെയും തന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും വിസ്മരിച്ച് പാപത്തിൽ ആണ്ടുജീവിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണെന്നു അടുത്തവാക്യം കൊണ്ട് വ്യക്തമാകും. "നാമോ ഇന്ന് മുതൽ എന്നേയ്ക്കും യഹോവായെ വാഴ്ത്തും". അധർമ്മികളും ദൈവസ്മരണയില്ലാത്തവരും കർത്താവിനെ ആരാധിക്കയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചും സ്നേഹിച്ചും പോരുന്ന നാമോ തന്റെ പ്രമാണത്തിൽ ശരിയായി ജീവിപ്പാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നു മുതൽ എന്നേയ്ക്കും കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കും. എന്നേക്കുമെന്ന പദത്തിനു പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടാകാമെങ്കിലും ഇവിടെ വിശ്വാസികൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം എന്നന്നേക്കും സ്തുതിക്കുമെന്നാണ് എന്ന് വ്യക്തം. പാപജീവിതം മരണവും പാതാളവും ആകുന്നുയെന്നും, അങ്ങിനെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും നീതിയെപ്പറ്റിയുമുള്ള ചിന്തയും ഇല്ലെന്നും അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയോ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, എന്നാൽ ദൈവവിശ്വാസികളും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും തന്റെ കല്പനകൾ ആചരിക്കുന്നവരും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും പ്രേതലോകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോഴും എന്നാളും ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും തെളിയിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളും സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നെടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാണെങ്കിലും വിസ്താരഭയം നിമിത്തവും, മനഃപൂർവ്വം ശഠിക്കാത്തവർക്ക് ഇതുകൊണ്ട് സത്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടാമെന്നുള്ളത് കൊണ്ടും അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.[100]

(ആഗ്ലിംക്കൻ സഭയിൽ ഹൈചർച്ച് വിഭാഗം മരച്ചുപോയ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവമാതാവിനോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടും ഉള്ള മാധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളും ആ സഭയിൽ നടത്തുന്നുണ്ട്. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാസിനഡിൽ അംഗമായ ഒരു അംഗത്തിന്റെ പിതാവും(ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്

---

100 വേദപുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങളെ അടർത്തിയെടുത്ത് സ്വന്തം അറിവിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ അപകടകാരികൾ ആണ്. വേദപുസ്തകത്തെ അതിന്റെ സമഗ്രതയിൽ ഗ്രഹിക്കുകയും വേദപുസ്തകം നൽകുന്ന സമഗ്ര സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം വേദഭാഗങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ അബദ്ധങ്ങൾ പിണയുകയില്ല. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ പല സുവിശേഷ പ്രസംഗകരും ഈ സമഗ്ര വിജ്ഞാനം നേടിയവരോ നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരോ അല്ല. സഭയോട് ചേർന്ന് നിന്നല്ലാതെ വേദം വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ആരെയും അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്ന് സഭനിഷ്കർഷിക്കുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ആവിർഭാവം, വളർച്ച, കാനോനീകരണം, വിവർത്തനങ്ങളിലെ വികല്പങ്ങളും വൈകല്യങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാത്ത ഒരാൾ വേദപുസ്തകം കൈയിലെടുത്ത് പ്രസംഗവും വ്യാഖ്യാനവും അധ്യാപനവും നടത്തുമ്പോൾ സഭയുടെ നിർമ്മല സാക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് ചെറുതും വലുതുമായ മുറിവുകൾ സംഭവിക്കുന്നു. മൂർച്ചയുള്ള ബ്ലേഡുകൾ വിവേകം കുറഞ്ഞ കുട്ടികളെ നാം എല്പിച്ചുകൂടാ.-എഡിറ്റർ

മുൻമാനേജരും മുൻ പ്രിൻസിപ്പലുമായ പ്രൊഫ. ടി. ബി. തോമസ്) തൊഴിയൂർ സഭയുടെ മേലധ്യക്ഷനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രപ്പോലീത്തായും ഇക്കാര്യം ഈ ലേഖകനോട് സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ ആരാധന ക്രമത്തിൽ അത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉള്ളതായി ഈ ലേഖകൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്)

ഏശായായുടെ സാക്ഷി

ദൈവഭക്തനും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് പ്രവചനം ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവനും ആലയത്തിൽ[101] വച്ച് ദൈവതേജസ്സ് ദർശിച്ചവനു മായ ഏശായായും ഈ സംഗതിയിൽ ഈയോബിന്റെയും ദാവീദി ന്റെയും അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ''സമാധാനത്തി നായി എനിക്ക് അത്യന്തം കൈപ്പായത് ഭവിച്ചു. എങ്കിലും നീ എന്റെ സകല പാപങ്ങളേയും നിന്റെ പിറകിൽ എറിഞ്ഞ്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രാണനെ നാശക്കുഴിയിൽനിന്ന് സ്നേഹത്തോടെ രക്ഷിച്ചിരി ക്കുന്നു. പാതാളം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല. മരണം നിന്നെ വാഴ്ത്തു ന്നില്ല. കുഴിയിലിറങ്ങുന്നവർ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ പ്രത്യാശിക്കുന്ന തുമില്ല. ഞാൻ ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജീവനുള്ളവൻ, ജീവനുള്ള വൻ മാത്രം നിന്നെ സ്തുതിക്കും'' [ഏശാ. 38:17-19].

''സമാധാനത്തിനായി എനിക്ക് അത്യന്തം കൈപ്പായത് ഭവിച്ചു''. അദ്ദേഹത്തിനു സങ്കടകരമായ എന്തോ സംഭവിച്ചു എന്നും ഒടുവിൽ അതിന്റെ ഫലം സന്തോഷകരമായി ഭവിച്ചു എന്നും ഇവിടെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ''എങ്കിലും നീ എന്റെ സകല പാപങ്ങ ളെയും നിന്റെ പിറകിൽ എറിഞ്ഞ്കളഞ്ഞത്കൊണ്ട് എന്റെ പ്രാണനെ നാശക്കുഴിയിൽ നിന്നു സ്നേഹത്തോടെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു''. ഇതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് എന്തോ പാപമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തെളി യുന്നു. അതെന്താണെന്ന് മറ്റുഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ട് വിശദമാകുന്നില്ല. എങ്കിലും ഊസിയാരാജാവ് ധിക്കാരമായി പൗരോഹിത്യം കവർന്ന് പുരോഹിതൻ നിരോധിച്ചിട്ടും വകവയ്ക്കാതെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു ധൂപം അർപ്പിച്ച സമയത്ത് രാജാവിനെ കർശനമായി നിരോധിച്ചി ല്ലെന്നും തന്നിമിത്തം ദൈവശിക്ഷയായി ആ രാജാവിന്റെ മരണം വരെ ഏശായായുടെ പ്രവചനശക്തി കുറേക്കാലത്തേയ്ക്കു എടുത്തുകളയു കയുണ്ടായി എന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പാപവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടി ല്ല. നീതിബോധകനായ[102] ഏശായാ അനുകരണാർഹമല്ലാത്തതും ദൈവകല്പനയ്ക്കെതിരും ശിക്ഷാർഹവുമായ ആ പ്രവൃത്തിയെ തട യാതിരുന്നത് ഒരു ഔദ്യോഗിക വീഴ്ചയായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ പാലനത്തിൽ ശുഷ്കാന്തി കാണിക്കാതിരിക്കുന്നത് ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റകരമാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപം എന്തു തന്നെയായിരുന്നാലും അനുതാപം മൂലമോ യാചനയാലോ കർത്താവു

---

101 ദൈവാലയം ('സ്രാപ്പികളെ ക്കണ്ടേശായ ബെസ് കുദിശായിൽ' എന്ന ഗീതം ഓർക്കുക).

102 നീതിയെപ്പറ്റി പ്രബോധിപ്പിക്കുകയം പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ

തന്റെ പിറകിൽ എറിഞ്ഞ്കളഞ്ഞു എന്ന് സ്വയം സമ്മതിക്കുന്നു. എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിസ്മരിച്ചു-ക്ഷമിച്ചു-എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. കർത്താവു സ്നേഹംമൂലം അദ്ദേഹത്തെ നാശക്കുഴിയിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു എന്നും സമ്മതിച്ച്പറയുന്നു. അതായത് തന്റെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ച് പാപജീവിതമാകുന്ന നാശക്കുഴിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു. അടുത്തവാക്യത്തിൽ ഇതിന്റെ കാരണം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "പാതാളം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല; മരണം നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നില്ല". നാശക്കുഴിയെന്ന പദം പാതാളത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പലഭാഗത്തും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാപജീവിതസ്ഥിതി നിന്നെ സ്തുതിക്കുകയില്ല; അധർമ്മജീവിതമാകുന്ന മരണം നിന്നെ വാഴ്ത്തുകയുമില്ല. ആകയാൽ ഞാൻ സുകൃതജീവിയായി നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എന്നെ പാപം പോക്കി രക്ഷിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം കീർത്തിക്കുന്നതായി വ്യക്തമാകുന്നു. "ഞാൻ ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജീവനുള്ളവൻ, ജീവനുള്ളവൻ മാത്രം, നിന്നെ സ്തുതിക്കും". പാപത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തനായി ഇന്ന് ഞാൻ നീതിയിൽ-സുകൃതത്തിൽ-ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പാപമരണത്തിൽനിന്ന് ജീവിക്കുന്നവന് മാത്രമെ യഥാർത്ഥമായി ദൈവത്തെ സ്തുതിപ്പാനും ആരാധിപ്പാനും സാധിക്കയുള്ളൂയെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സാധാരണബുദ്ധികൾക്ക്പോലും ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഈ വാക്യങ്ങളെ കോട്ടിക്കൊണ്ട്[103] മരിച്ചുപോയവർ ദീർഘനിദ്രയിലാകുന്നു, ഒന്നും അറിയുന്നില്ല, അവർക്കു നമ്മോടും നമുക്ക് അവരോടും യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, എന്നെല്ലാം പരമാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെയോ മനഃപൂർവ്വമായോ എതിരായി വ്യാഖ്യാനിക്കയും വാദിക്കയും ചെയ്യുന്നവരുടെ മനഃസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി എന്തു പറയട്ടെ!

ജ്ഞാനിയായ ശ്ലേമൂന്റെ[104] സാക്ഷ്യം

ശ്ലേമൂൻ അന്നത്തെ സകല മനുഷ്യരിലും ജ്ഞാനിയായിരുന്നു. ഭക്തനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായിരുന്നത്കൊണ്ട് ആരംഭത്തിൽ തന്നെ സാത്വികനും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ ആഗ്രഹത്തിലിരുന്ന ദേവാലയം അതിമനോഹരമായി പണിയിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില ഭാര്യമാർ നിമിത്തം ഹൃദയം തെറ്റി അന്യദേവന്മാരുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നതിനിടയായി എന്ന് കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാപ്രസംഗമെന്ന ഗ്രന്ഥം അതിഗഹനവും വളരെ താത്വികമായി രചിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

ഈ കൃതി വളരെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടുകൂടി വായിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല, ചിലപ്പോൾ തെറ്റിദ്ധാരണയും ഉണ്ടാകാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "മനുഷ്യർക്ക് ഭവിക്കുന്നത് മൃഗങ്ങൾക്കും ഭവിക്കുന്നു; രണ്ടിനും ഗതി ഒന്നുതന്നെ. അതു മരിക്കു

---

103 വളച്ച് വികൃതവും വിരൂപവും ആക്കിക്കൊണ്ട്., ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത്.

104 ശലമോൻ (സുറിയാനി രൂപം ശ്ലേമൂൻ).

ന്നതുപോലെ അവനും മരിക്കുന്നു; രണ്ടിനും ശ്വാസം ഒന്നത്രേ. മനുഷ്യന് മൃഗത്തേക്കാൾ വിശേഷതയില്ല; സകലവും മായയല്ലോ. എല്ലാം ഒരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക്തന്നേ പോകുന്നു. എല്ലാം പൊടിയിൽ നിന്നുണ്ടായി, എല്ലാം വീണ്ടും പൊടിയായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവ് മേലോട്ട് പോകുന്നുവോ, മൃഗങ്ങളുടെ ആത്മാവ് കീഴോട്ട് ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നുവോ, ആർക്കറിയാം'' [സഭാപ്ര. 3:19-21]. ഇതു വായിച്ചാൽ പെട്ടെന്ന് തോന്നാവുന്നത്, മനുഷ്യനും മൃഗവും ഒരുപോലെയാണെന്നും രണ്ടും പൊടിയിൽ നിന്നുണ്ടായി പൊടിയിൽ ചേരുന്നു, രണ്ടിന്റെയും അവസാനം ഒന്ന്തന്നേ, എന്നുമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവിധ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന് മുൻപായി ''സൂര്യന്റെ കീഴിൽ'' എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ ശാശ്വതമായ സ്ഥിതിയെ അല്ല സൂര്യനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൗമിക സംഗതികളാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്: സൂര്യനും ഗോളങ്ങൾക്കും അതീതമായ സംഗതികളെപ്പറ്റിയല്ല, ''എന്ന് നാം ധരിക്കേണ്ടതാണ്. ആകയാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വാക്യങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ജഡത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മൃഗം ചത്തു മണ്ണോടു ചേരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനും മണ്ണോട് ചേരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. സാധാരണന്മാർക്ക് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് മേലോട്ടും മൃഗത്തിന്റെ ജീവൻ കീഴോട്ടും പോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ചെയ്‌വാൻ നിനക്കു സംഗതിവരുന്നതൊക്കെയും ശക്തിയോടെ ചെയ്യുക. നീ ചെല്ലുന്ന പാതാളത്തിൽ പ്രവൃത്തിയോ സൂത്രമോ അറിവോ ജ്ഞാനമോ ഒന്നുമില്ല'' (9:10). ഈ വാക്യവും ആത്മശരീരങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും പിന്നീടു അതിനു ഒന്നും പ്രവർത്തിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും മാത്രമാണ്. പാതാളമെന്നു ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് മരണശേഷം ശരീരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം. പാതാളത്തിൽ പ്രവൃത്തിയോ സൂത്രമോ അറിവോ ജ്ഞാനമോ ഒന്നുമില്ലെന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാക്കൾക്ക് ഇവയെല്ലാം പാതാളത്തിലുമുള്ളതായി നാം പഴയനിയമത്തിൽ ശമുവേലിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിൽ ധനവാന്റെയും വൃത്താന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ മേൽ ഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ശ്ലേമോൻ നാസ്തികനോ,[105] അനാത്മവാദിയോ,[106] മനുഷ്യൻ മരണാനന്തരം ദീർഘനിദ്രയിലാണെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനൊ ആണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഈശ്വരവിശ്വാസിയും ആത്മാക്കളുടെ ഉൽകൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽ ബോദ്ധ്യമുള്ളവനും തന്നെയായിരുന്നു എന്ന് തെളിയുന്നതാണ്.

''മനുഷ്യൻ തന്റെ ശാശ്വതഭവനത്തിലേയ്ക്ക് പോകും'' [സഭാപ്ര. 12:5]. ജഡവും ഭൂമിയും സൂര്യന്റെ കീഴിൽ താൽക്കാലിക

---

[105] നിരീശ്വരൻ

[106] ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരതയെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ; ആത്മാവിനെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ.

ഭവനമാണ്; എന്നാൽ ആത്മാവ് ശാശ്വതമായി ജീവിക്കും. അദ്ദേഹം വീണ്ടും കുറെക്കൂടി വ്യക്തമായി പറയുന്നു: ''പൊടി പണ്ട് ആയിരുന്ന തുപോലെ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് തിരികെ ചേരും. ആത്മാവ് അതിനെ നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് മടങ്ങിപ്പോകും'' [12:7]. മരണം എന്താണെന്നും, അതിനുശേഷം ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവി ന്റെയും സ്ഥിതി എന്താണെന്നും ഇവിടെ ഭംഗിയായി കാണിച്ചിരി ക്കുന്നു. ദേഹം പൊടികൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ആയത് വീണ്ടും ദൈവകല്പനയനുസരിച്ച് പൊടിയിലേയ്ക്കു തന്നെ ചേരും. ആത്മാവോ, അതിനെ നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു പോകും. ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്ന ആത്മാക്കൾ ചൈതന്യാനുഭവ ങ്ങളോട് കൂടിയവയാണെന്ന് മുൻപ് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്ലേമോന്റെ വിശ്വാസം ഈ സംഗതിയിൽ എത്ര പ്രബലമായിരുന്നു!

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം താഴെ ഉദ്ധ രിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് തെളിയുന്നു. ''എല്ലാറ്റിന്റെയും സാരം കേൾക്കുക. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചു കൊൾക. അതാകുന്നു സകല മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടത്. ദൈവം നല്ലതും തീയതുമായ സകല പ്രവൃത്തിയെയും സകല രഹസ്യങ്ങളു മായി ന്യായവിസ്താരത്തിലേയ്ക്ക് വരുത്തുമല്ലോ'' [12:13-14].

മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള കർമ്മാദികളെ സംബന്ധിച്ചു പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ

മരണം എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പാപജീവിതമാണ്. ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള വേർപാട് യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണമ ല്ല, മണ്ണായിരുന്ന ജഡം അതിലേയ്ക്ക് തന്നെ ചേരുകയും ആത്മാവ് ദൈവസന്നിധിയിലേയ്ക്ക് പോവുകയും - അഥവാ മരിക്കുന്നയാൾ തന്റെ ജനത്തോടു ചേരുകയും - ആകുന്നു. ഗർഭലോകം മുതൽ സ്വർഗ്ഗലോകം വരെ മനുഷ്യൻ വളരുന്നു; ഓരോ ലോകത്തിലും ആത്മാവ് ചൈതന്യത്തോടുകൂടി പ്രകൃത്യാ തനിക്ക് പ്രവർത്തിക്കാ വുന്ന സംഗതികളിൽ വ്യാപരിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കും. ഗർഭലോകവും സംസാരലോകവും പരേതലോകവും തമ്മിൽ ശരിയായി ഗ്രഹിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തവിധം ലോകനിയന്താവ് അവയെ തമ്മിൽ മറച്ചിരി ക്കുന്നു. എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാം ഏകശരീരം പോലെയും സമുദ്രതീരത്തെ മണൽതിട്ട പോലെയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കയും, തന്റെ മനുഷ്യാവതാരമർമ്മങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു താനുമായുള്ള യോജിപ്പിന് താനും തന്റെ നിയോഗപ്രകാരം വി.സഭയും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങളെ വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ അവയ വങ്ങളാകുന്നു; ജീവനോടിരിക്കുന്നവർ ബാഹ്യ അവയവങ്ങളും പരേ തർ ആന്തരീയ അവയവങ്ങളും. രണ്ടു ഗണങ്ങളും തന്റെ ജീവൻ മൂലം ജീവചൈതന്യത്തിൽ ഒരുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്ത് പൊതുവായ ഉയിർപ്പ് വരെ വളർന്ന്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ സജീവമായ തന്റെ ആകമാന ശരീരത്തിൽ,[107] ജീവസമൃദ്ധിക്കും വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി താൻ ഏല്പി

---

[107] Cosmic body - സഭയാകുന്ന ശരീരം

ച്ചിട്ടുള്ള കൃപാവരങ്ങൾ മൂലവും പ്രാർത്ഥനമൂലവും, അന്യോന്യവും തന്നോടും, നിർബാധം[108] ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ഏറെക്കുറെ നാം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. കർത്താവ് ഏല്പിച്ച് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ആദിമസഭയും അനുഷ്ഠിച്ച്പോന്നിരുന്നു. ആകയാൽ പൂർവ്വിക പിതാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനികളായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തിൽ എന്തായിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ മാർ യാക്കോബ്.[109]

"അസാദ്ധ്യസംഗതികൾക്കും ശക്തനായ കർത്താവേ! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേര് പതിക്കപ്പെട്ട ആദ്യജാതന്മാരുടെ സംഘങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങളെയും ചേർക്കണമെന്ന് നിന്നോട് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവർ തിരുസന്നിധിയിൽ ഞങ്ങളെ ഓർക്കുവാൻവേണ്ടി അവരെ ഞങ്ങളും ഓർക്കുന്നു. നിന്റെയും നിന്റെ ഏകജാതന്റെയും വിശുദ്ധറൂഹായുടെയും കൃപയാലും കരുണയാലും അരിഷ്ടന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ ധൈര്യത്തിനും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും സഹോദരന്മാരും ഗുരുക്കന്മാരുമായി വാങ്ങിപ്പോയ വിശ്വാസികളുടെ ആശ്വാസത്തിനുംവേണ്ടി ഈ ആത്മീയബലിയിൽ അവരും ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചു സംബന്ധിക്കുമാറാകണമേ".

"ആത്മാക്കളുടെയും സർവ്വ ജഡത്തിന്റെയും ദൈവമേ! സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ പരേതരേയും നീ ഓർക്കണമേ. അവരുടെ ആത്മശരീരങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകണമേ. അന്തമില്ലാത്ത ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കണമേ. അവരുടെ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളേയും ക്ഷമിക്കണമേ. തിരുമുഖകാന്തി വിലസുന്ന സ്ഥാനത്ത് അവരെ ആനന്ദിപ്പിക്കണമേ. നിന്റെ ഏകജാതൻ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാരും നിന്റെ സന്നിധിയിൽ കുറ്റരഹിതനായിരിക്കുന്നില്ലല്ലോ. തന്നെ പ്രതിയുള്ള കരുണയും പാപമോചനവും ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ പരേതർക്കും സിദ്ധിക്കുവാൻവേണ്ടി തന്നിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു". (വി. യാക്കോബിന്റെ ക്രമം)

സത്യസഭയുടെ ആദിമുതലുള്ള എല്ലാ കുർബാനക്രമങ്ങളിലും ഇതുപോലെ മരിച്ചവരോടും അവർക്കുവേണ്ടിയുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(ഈ യാക്കോബിനെയാണ് വി. കുർബ്ബാനയിൽ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന 5-ാം തുബ്ദേനിൽ, യെരുശലേമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യനും പുണ്യവാനും ശ്ലീഹായുംസഹദായും ആയ യാക്കോബ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ പെരുന്നാളുകൾ(മാറാനായ), പട്ടംകൊട, പള്ളി കൂദാശ, നവപൂജാർപ്പണം തുടങ്ങിയ അവസ

---

108 തടസ്സം കൂടാതെ.

109 യെരൂശലേമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യൻ. ഇന്ന് ലഭ്യമായ എല്ലാ അനാഫുറാകളുടെയും (കുർബ്ബാന തക്സാ) അടിസ്ഥനശില്പം യാക്കോബിന്റെ ക്രമമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുകയും ആ അനാഫുറയ്ക്ക് സവിശേഷമായ സ്ഥാനവും പ്രാധാന്യവും നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

രങ്ങളിൽ ഈ ക്രമം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ തക്സായുടെ പരമ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ എല്ലാ അനാഫറകളും ഈ തക്സായുടെ ശില്പ മാതൃകയിൽ രചിച്ചുട്ടുള്ളവയാണ്.)

"മഹത്തരമായ യോഗ്യസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പരിശുദ്ധ പത്രോസും വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പൗലോസും പോയിരിക്കുന്നു" എന്ന് വിശുദ്ധനായ റോമിലെ ക്ലമന്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(St. Clement. Ad. Cor. 1-5 of 44) [110]

തന്റെ രക്തസാക്ഷിമരണം ദൈവത്തെ കരസ്ഥമാക്കുകയും പിതാവിങ്കലേയ്ക്കു പോവുകയും ആകുന്നു എന്ന് അന്ത്യോക്യായിലെ ഇഗ്നാത്ത്യോസ് വിവരിക്കുന്നു.

[St. Ignatius Ad.Trall 19.A. Rome 7] [111]

രക്തസാക്ഷിത്വം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ യുക്തമായ സ്ഥാനത്ത് കർത്താവിനോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ***[St. Polycarp 9.]*** [112]

ഗലീഷ്യായിലെ രക്തസാക്ഷികൾ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്ക് സമാധാനത്തോടെ പുറപ്പെട്ട് തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുചേരുമെന്ന് അഫുഡ് എവുസേബിയോസ് ലയൺസിലെയും വീയന്നായിലെയും സഭകൾക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

(Afud Eusebius H. E. U. 2) [113]

"രക്തസാക്ഷിക്കാരിയായ പെർപ്പചാായെ സംബന്ധിച്ച് സാധാരണ വിശ്വാസികളെക്കാൾ വ്യത്യസ്തനിലയിൽ അവർ ദൈവതേജസ്സിനെ

---

110 A.D. 30 - 100 - റോമിലെ മൂന്നാമത്തെ മെത്രാൻ. അപ്പോസ്തോലിക പിതാവ്. ക്ലീമ്മിസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ 4-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ പള്ളികളിൽ വായിച്ചിരുന്നു. പ്രധാന പിതാക്കന്മാരുടെ പട്ടംകൊടയിൽ ക്ലീമ്മിസിന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ കാനോൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഹൂദായ കാനോൻ)

111 A.D. 35 - 107 - അഗ്നിമയൻ എന്ന് പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. അന്തോഖ്യൻ മെത്രാൻ - ദൈവത്തെ വഹിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥമുള്ള തെയോഫോറോസ് എന്ന് ഈ പേരിന്റെ ഗ്രീക്ക് രൂപാന്തരം.പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച അന്തോഖ്യൻ സഭയിൽ ഏവോദോസ്യോസിന്റെ പിൻഗാമി-ട്രോജൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് ബന്ധനസ്ഥനായി-റോമിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ത്രാലസ്, മഗ്നേഷ്യ, എഫേസ്യ, റോം, ഫിലാഡൽഫിയ, സ്മിർണ്ണാ എന്നീ സഭകൾക്കും പോളിക്കാർപ്പോസിനുമായി എഴ് ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു അനാഫറയും ലഭ്യമാണ്.

112 A.D. 69 - 115 - സ്മിർണായിൽ ജനിച്ചു. സ്മിർണായിൽ ബിഷപ്പ് ആയി. രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

113 A.D. 283 - 349 - കൈസര്യായിലെ മെത്രാൻ. പ്രസിദ്ധ സഭാചരിത്രകാരൻ. സുവിശേഷത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കം, സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം, സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം, കുസ്തന്തീനോസിന്റെ ജീവിതം എന്നീ കൃതികൾ രചിച്ചു.

പ്രാപിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്'' എന്നു തെർത്തുല്യൻ മോണ്ടാനിസം[114] സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം രണ്ടു പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

[St. Perpetua Passion 6 – 11 – 13] [115]

St. Dyonisius of Alexandria[116]

''പരിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷികൾ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനോടൊരുമിച്ചിരുന്ന് തന്റെ രാജ്യം അവകാശിക്കുന്നു'' എന്ന് A.D. 251-ൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ കാണുന്നു.

''പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ സുഖകരമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. നീതികെട്ടവരും ദുഷ്ടന്മാരും അന്ത്യ ന്യായവിധിയുടെ കാലംവരെ പിലപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിഷമ സ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(St. Justin Martyr Dial. C. Tryp-5) [117]

''ഉയിർപ്പുവരെ ആത്മാക്കൾ സന്തോഷമായി കാത്തിരുന്ന ശേഷം ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടിൽ വന്നുചേരുന്നു''.

[Irenaius C. Hair. V. XXX 12] [118]

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പൗരസ്ത്യ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അപ്രസിദ്ധന്മാരുടെ ധാരാളം ഓർമ്മകൾ ഉള്ളതായും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മകൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന രീതിയിൽ നടത്തി വന്നിരുന്നതായും കാണാം.

വിശുദ്ധന്മാരെ പൊതുവായി ഓർക്കുന്ന പെരുന്നാൾ. അതിൽ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഷ്ഠാനവും ഉപദേശവും സഭ നടത്തിയിരുന്നു.

[Brightman Liturgies Eastern & Western]

---

114 A.D. 2 - ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മൊണ്ടാനസ് ഉണ്ടാക്കിയ ഉണർവ്വ് പ്രസ്ഥാനം. വി. സെറാപ്പിയോൻ ഇതിനെതിരെ പ്രതികരിച്ചു. സഭ ഈ ഉണർവ്വ് പ്രസ്ഥാനത്തെ നിരാകരിച്ചു.

115 A.D. 155 -നോടടുത്ത് ആഫ്രിക്കയിൽ കാർത്തേട്ടിൽ ജനനം. 193-ൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അഭിഭാഷകൻ, നിരവധി കൃതികൾ രചിച്ചു. യവന തത്വചിന്തയെ തിരസ്ക്കരിച്ചു. 220-നോടടുത്ത് നിര്യാതനായി.

116 A.D. 248 - 265 - ഓറിഗന്റെ ശിഷ്യൻ. മഹാൻ എന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെടുന്നു. അക്രൈസ്തവനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഓറിഗന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ക്രിസ്തുമതാനുയായി ആയി, പിന്നീട് മെത്രാനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്.

117 A.D. 100-165-പാലസ്തീനിലെ നിയോപ്പോലീസിൽ ജനിച്ചു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഇദ്ദേഹം വിശ്വാസ സമർത്ഥനപരമായ ധാരാളം ലേഖനങ്ങൾ രചിച്ചു. ഒടുവിൽ രക്തസാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചു.

118 സ്മിണാ സ്വദേശി. ലയോൺസിലെ മെത്രാൻ, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ.

ചില പ്രത്യേക വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മകൾ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വർക്ക് അവരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ സഹായങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനായി ആഘോഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

[Ibid I 48, 57, 73, 74, 76, 78, 93, 94, 169, 230, 264, 330, 331, 388, 395, 406, 415, 419].

പരേതരായ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുംവേണ്ടി സഭ പൊതുവെ പ്രാർത്ഥിച്ച്കൊണ്ടിരുന്നു.

[Ibid I; 23, 57, 129, 373, 387, 388, 407.]

പരേതരുടെ സ്മരണയ്ക്കായും വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥസഹായത്തിനായും പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ആരാധനകളും ശുശ്രൂഷകളും സഭ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു.

[Ibid I. 21, 22, 128, 129, 387, 388]

St. Cyril of Jerusalem A.D. 348[119]

"അതിന്ശേഷം നമുക്കു മുൻപായി മരിച്ചുപോയ പരേതരുടെ ഓർമ്മയും നാം നടത്തുന്നു. ആദ്യമായി പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്പൊസ്തോലന്മാരെയും രക്തസാക്ഷികളെയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും മദ്ധ്യസ്ഥതയാലും ദൈവം നമ്മുടെ യാചന സ്വീകരിക്കുന്നതിന്വേണ്ടി നാം ഓർക്കുന്നു. അനന്തരം നിര്യാതരായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെയും മേൽപട്ടക്കാരെയും എല്ലാ പരേതരെയും ഓർത്ത് അവർക്കുവേണ്ടി പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മഹാപരിശുദ്ധബലിയോടുകൂടെ നാം ആർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിങ്കൽ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്നുവോ ആയവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് വളരെ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു."

St. Augustine[120]

വിശ്വാസികളായ പരേതർ രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് വിശ്വാസികളിൽ വച്ച് അതിവിശുദ്ധന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും. രണ്ടാമത്തേത് സാധാരണന്മാരായ വിശ്വാസികൾ. ഒന്നാമത്തവരുടെ മാഹാത്മ്യസ്ഥിതിയ്ക്ക്വേണ്ടി ബലികളും ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകളും വഴി ദൈവത്തിന് നാം നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ

---

119 A.D.313-386. പാലസ്തീൻ സ്വദേശി. യെരുശലേം മെത്രാൻ. 381 ലെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സിനഡിൽ പങ്കെടുത്തു. അറിയോസിനും മക്കദോനിയോസിനും എതിരെ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. നിരവധി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി. കൂദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള 5 പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയം.

120 A.D.354-430. വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ ജനിച്ചു. വിജാതീയ പിതാവും ക്രിസ്തീയ മാതാവും (മോണിക്ക). സാഹിത്യകാരൻ. 15 വർഷം അധാർമ്മികജീവിതം നയിച്ചു.373 ൽ മാനസാന്തരം, സ്നാനം. 395 ൽ ഹിപ്പോയിലെ മെത്രാൻ. 'കൺഫെഷൻ' എന്ന ആത്മകഥയും 'സന്യാസ നിയമങ്ങളും' ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്.

ഗണക്കാർക്കുവേണ്ടി ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നു.

മാർ അപ്രേം *A.D. 300*[121]

''പാപംചെയ്തു മലിനപ്പെട്ട രൂബേൻ മോശയുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും കർമ്മാദികളാലും വിമോചനവും പുണ്യവും പ്രാപിച്ചെങ്കിൽ വിശുദ്ധ സ്നാനത്താൽ മുദ്രിതരായ വിശ്വാസികൾ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷകൾ മൂലം എത്ര അധികം പുണ്യം പ്രാപിക്കും.'' ''സിംഹത്തിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ തേൻമൂലം ശിംശോൻ സന്തോഷവും ശക്തിയും പ്രാപിച്ച് ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാകുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാനയാൽ ജീവനുള്ളവരും പരേതരും ആനന്ദിച്ച് ഭീകരാഗ്നിയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്.'' ''വെട്ടിയ വൃക്ഷക്കുറ്റി ജലത്തിന്റെയും വായുവിന്റെയും സഹായത്താൽ വീണ്ടും കിളിർത്ത് ഇലയും കായും പുറപ്പെടുവിക്കുമെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിൽ നിദ്രകൊണ്ട പരേതർ ദൈവപുത്രന്റെ ശരീരമാകുന്ന വി. കുർബാനയുടെ ശക്തിയാൽ ജീവസമൃദ്ധിയും ആനന്ദവും പ്രാപിക്കും''. ''ദൈവത്തിൽ നിന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ച ഏലിയാ വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായെങ്കിൽ കർത്താവേശുമിശിഹായുടെ യാഗമാകുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പുരോഹിതന്മാർ പരേതരെ ഓർക്കുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ ഗുണം കിട്ടുന്നതാണ്''. ''മനസ്സോടെ മരണം പ്രാപിച്ചെങ്കിലും മരിച്ചവർക്കു ഉയിർപ്പ് നൽകുന്നവനായ ദൈവപുത്രാ! പാതാളത്തിലെ മൃതന്മാർ നീ മൂലം ആശ്വാസം പ്രാപിക്കണമേ. നിന്റെ സഹായത്താൽ അവർ പ്രകാശമണവറയിൽ ചെന്നുചേരണമേ. നിന്റെ കരുണയാൽ അവർ പാപക്കറയിൽ നിന്നു നിർമ്മലീകരിക്കപ്പെടണമേ.'' ''കർത്താവെ! നിന്റെ ആരാധകന്മാർക്ക് നീ നല്ല പ്രത്യാശയായിരിക്കണമേ. നീ അവർക്ക് അനുയാത്രയും സങ്കേതവും ആയിക്കൊണ്ട് അവരെ അപകടസ്ഥാനം കടത്തി ജീവന്റെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് അടുപ്പിക്കണമേ''.

മാർ ഇസഹാക്ക് *A.D. 600*[122]

''മരിച്ചുപോയവരുടെ ഇഷ്ടന്മാരേ! അവർക്ക് പ്രയോജനമില്ലാത്ത കരച്ചിലും വിലാപവും നടത്താതെ, വിവേകത്തോടെ അവർക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. അത് മൂലം ജീവനുള്ളവർക്കും പരേതർക്കും ഫലവും സഹായവും ഉണ്ടാകും.''

---

[121] A.D.306-376. 'പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ' എന്ന വിശേഷിക്കപ്പെടുന്ന. സന്യാസനേതാവായ ശെമ്മാശൻ. അധ്യാത്മിക കവി. വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ. നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തു. നിസിബീസ് വിദ്യാപീഠത്തിൽ മുഖ്യഗുരു. 5-ാം തുബ്ദേനിൽ നാം ഓർക്കുന്നു. ഏഴ് സ്വരങ്ങൾ ചേർന്നവരികൾ ചേർന്ന ചതുഷ്പദികൾ- വൃത്തം-ഇല്ലാത്ത ആരാധനക്രമങ്ങൾ സഭയിൽ ഇല്ല.

[122] സുറിയാനി കവി. ആമീദിൽ ജനിച്ചു. അന്തോഖ്യൻ പുരോഹിതൻ. 2000 ൽ അധിക മെമ്രാകൾ രചിച്ചു.

“മരിച്ചുപോയവന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി, കർത്താവിന്റെ തിരുശരീ രരക്തങ്ങളാകുന്ന വി.കുർബാന, അപ്പംകൊണ്ടും വീഞ്ഞ്കൊണ്ടും അണയ്ക്കുക. അവന് കൃപയാൽ പാപപരിഹാരം സിദ്ധിക്കും”.

ഉറഹായിലെ മാർ യാക്കോബ് *A.D. 310*[123]

“വിവേകമില്ലാത്ത ശിശുവിനും ബോധരഹിതനായ രോഗിക്കും വേണ്ടി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന മൂലം അവനിൽ ദൈവകൃപ വ്യാപരിച്ച് ഉദ്ദിഷ്ടാനുഭവം ഉണ്ടാക്കുന്നു. മരണം മൂലം ഇഹത്തിൽ നിന്ന് കടന്നുപോകുന്ന വിശ്വാസികൾക്കും സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാദി കർമ്മങ്ങളാൽ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നു”.

സ്റൂഗിലെ മാർ യാക്കോബ് *A.D.650*[124]

“ഗാഗുൽത്തായിലെ ദൈവപുത്രന്റെ യാഗം മരിച്ചവർക്കും ജീവനുള്ളവർക്കും വേണ്ടിയായിരുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ വി. കുർബാനയും പ്രാർത്ഥനയും ധർമ്മവും പരേതർക്കും ജീവനുള്ള വർക്കും വേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നതു വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്യു ന്നതാണ്”.

മാർ സേവീറെ മൂശെബർക്കീപ്പാ *A.D. 870*[125]

“മരണം പ്രാപിക്കുന്ന പ്രായപൂർത്തിയുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി മാത്രമല്ല, പ്രായപൂർത്തി വരുന്നതിന് മുൻപും ചിലപ്പോൾ ഗർഭത്തിൽ വച്ചും മരണം പ്രാപിക്കുന്ന ശിശുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും കർമ്മങ്ങൾ നട ത്തേണ്ടതാണ്. പരേതർക്കുവേണ്ടി കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുന്നത് സ്നേഹമില്ലായ്മകൊണ്ടാണ്; അത് ശിക്ഷാർഹവുമായിരിക്കും”.

---

123 A.D. 640-708. എഡേസായിലെ മെത്രാൻ. സുറിയാനി പണ്ഡിതൻ, വേദ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, മല്പാൻ; ദാർശനികൻ, എൽദേബോഗ്രാമത്തിൽ ജനനം. 684 ൽ മെത്രാൻ. സുറിയാനി, ഹീബ്രു-ഗ്രീക്ക് ഭാഷകളിൽ നിപുണൻ. ചരിത്രകാ രനും വേദവ്യാഖ്യാതാവും സുറിയാനി വ്യാകരണ ശാസ്ത്രജ്ഞനും ആയിരു ന്നു. ഗ്രീക്ക് കൃതികൾ സുറിയാനിയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. മെത്രാൻ ഭരണം വിട്ട് 11 കൊല്ലം ഒരു ദയറായിൽ അദ്ധ്യാപകൻ. പഴയനിയമഗ്രന്ഥ ങ്ങളെ അദ്ധ്യായങ്ങളാക്കിത്തിരിച്ച് വ്യാഖ്യാനം രചിച്ചു. സുറിയാനി ഭാഷക്ക് വ്യാകരണവും ഉച്ചാരണനിയമവും ഉണ്ടാക്കി. സ്വരലിപി ആയ ‘പുള്ളികൾ’ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനയാണ്.

124 A.D. 449-521. യൂഫ്രട്ടീസ് നദീതീരത്ത് ഹൗറായിൽ ജനനം. ഉറഹായിൽ പഠനം. സെറൂഗിലെ മെത്രാൻ. 763 കാവ്യപ്രസംഗങ്ങൾ രചിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാ വിന്റെ വീണയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കിന്നരവും എന്ന് വിശേഷിപ്പി ക്കപ്പെടുന്നു. 12 മാത്രകൾ വീതമുള്ള വൃത്തത്തിൽ അപേക്ഷകൾ രചിച്ചു.

125 ബെസ്റാമാഗിൽ മെത്രാൻ. മൂശെ ബർകീപ്പാ എന്ന് പേരുണ്ട്. A.D. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചു.913 ൽ നിര്യാതനായി. വേദവ്യാഖ്യാനം, മാമ്മൂദീസ, കുർബ്ബാന, മൂറോൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ രചിച്ചു. ആണ്ടടക്കമുള്ള ഞായർ-പെരു ന്നാളുകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങൾ രചിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുർബ്ബാന വ്യാഖ്യാനം മാർക്കറ്റിൽ ലഭ്യമാണ്.

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു കാതോലിയ്ക്കാ[126]

"പരേതരും ജീവനുള്ളവരും ജനിപ്പാനുള്ളവരുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വി. സഭ പ്രാർത്ഥനകളും വിശുദ്ധ ബലിയും ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പുണ്യകർമ്മത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും സഹകരിക്കാത്തവരും ക്രിസ്തുവിനോട് ബന്ധമുള്ളവരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ."

നർസി മൽപ്പാൻ[127]

"ആദിമുതൽ മരിച്ച്പോയവർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലികൊണ്ട് പാപമോചനവും മുക്തിയും കിട്ടിയെങ്കിൽ പരേതർക്കുവേണ്ടി സഭയാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങളും പരേതർക്കു ഗുണം ചെയ്യുന്നതാണ്."

പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരുമായ അനേകം പിതാക്കന്മാർ ഈ അഭിപ്രായത്തെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സുവ്യക്തം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിസ്തരഭയം നിമിത്തം അവയെ വിടുന്നു.

പരേതന്മാരുടെ വിഭാഗങ്ങൾ

പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ജീവിച്ച് കടന്നുപോയിട്ടുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ഗണത്തിൽ സ്ഥിതിവ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയവർ ഉള്ളതായി കാണാം. 1. അബ്രഹാം, മോശ, മൽക്കിസദേക്ക്,ദാവീദ്, ഏശായ മുതലായി പഴയനിയമത്തിലും, ശ്ലീഹന്മാർ, അറിയിപ്പുകാർ, സഹദേന്മാർ മുതലായി പുതിയനിയമത്തിലും മഹാപരിശുദ്ധന്മാരും ജീവിതകാലത്തും അതിന്ശേഷവും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തിരു

---

126 A.D. 1226–1286. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്ക. യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയുടെ ശാഖയായ മെലാസ് നദീതീരത്ത് മെലിത്തീനി നഗരത്തിൽ ജനനം. എബ്രായവംശജൻ അഹറോൻ പിതാവ്- മാതാവ് അറബിവംശജ. ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. അബ്ദുൽ ഫറജ് എന്ന അറബി നാമം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. 12–ാം വയസ്സിൽ ദയറായിൽ ചേർന്നു. സുറിയാനി അറബി, ഹീബ്രു, ഗ്രീക്ക് എന്നീ ഭാഷകളിലും വേദശാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, സാഹിത്യശാസ്ത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലും നിപുണൻ. 1264 ൽ സിലീഷ്യയിലെ സീസിൽ വച്ച് തിഗ്രീസിന്റെയും കിഴക്കിന്റെയും കാതോലിക്കാ ആയി. 31 പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു. സഭാചരിത്രം, വേദശാസ്ത്രം, യുക്തിശാസ്ത്രം, നീതിശാസ്ത്രം, ധനതത്വശാത്രം, ഊർജ്ജതന്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, പ്രാണിശാസ്ത്രം, തത്വജ്ഞാനം, ജോതിശാസ്ത്രം, ആത്മീയ പഠനം എന്നിവയാണ് പ്രമേയങ്ങൾ. ഹൂദായ കാനോൻ അദ്ദേഹം രചിച്ചു.സൽഗാ, മ്നാറസ്കുദിശാ എന്നിവയുടെ കയ്യെഴുത്ത് പ്രതികൾ മലങ്കരയിൽ സുലഭം. മൂസലിലെ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ താമസിച്ചു. ഇവിടെ ദിവംഗതനായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം രചിച്ച 'ഔസർ റോസെ' എന്ന കൃതിയുടെ പ്രാചീന പകർപ്പ് തൊഴിയൂരിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

127 നെസ്തോറിയൻ വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ. എഡേസായിൽ 437 ൽ സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ 471 ൽ നിസിബീസിൽ നെസ്തോറിയൻ സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. പഴയ നിയമവ്യാഖ്യാനം രചിച്ചു. 'പരിശുദ്ധാത്മ കിന്നരം' എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.പൗരസ്ത്യ കൽദായ സഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി അച്ചുകൂടം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ന്നവരുമായ സിദ്ധന്മാർ. 2. നീതിയായി ജീവിച്ച് വിശ്വാസത്തോടും ഒരുക്കത്തോടും കൂടി ലോകം വിട്ട ഉത്തമന്മാർ. 3. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും പല തെറ്റുകളും ചെയ്ത് വഷളായി ജീവിച്ചിട്ട് മരണം അടുത്തപ്പോൾ അനുതപിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കും വിമോചനത്തിനും വേണ്ടി യാചിച്ച്കൊണ്ട് കടന്ന്പോയവർ. 4. ദൈവത്തെയും തന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും ലംഘിച്ച് വഷളായി ജീവിച്ച് മാനസാന്തരപ്പെടാതെ മരിച്ച്പോയവർ ഇങ്ങിനെ നാലു വിധത്തിൽ പരേതാത്മാക്കളെ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ നാലാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ധനവാന്റെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും വിഭാഗക്കാർ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് പറുദീസായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായും ഗണിക്കാം. പറുദീസായും പാതാളവും പരേതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടു വ്യത്യസ്താനുഭവങ്ങളാണ്; എങ്കിലും സ്ഥലം ഒന്ന്തന്നെയായിരിക്കാം. ഒന്നാംഗണത്തിൽപെട്ടവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായ രണ്ടും മൂന്നും ഗണത്തിൽപെട്ടവർ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തും ആണെന്നും, ശുദ്ധീകൃതരാകുന്നവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെടുമെന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് വിരോധമായി-മരണകരമായ-അക്ഷന്തവ്യപാപം ചെയ്ത് മാനസാന്തരപ്പെടാതെ മരിച്ചുപോയിട്ടുള്ളവർ ഉയിർപ്പ്വരെ തങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ നരകാനുഭവത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായി യാതനകൾ അനുഭവിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.[128] എങ്കിലും ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും വിഭാഗക്കാർ പരേതലോകത്ത് ആനന്ദപറുദീസായിൽ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് ശുദ്ധീകരണത്തിലും മഹത്വീകരണത്തിലും, കർത്താവിന്റെയും അവരുമുൾപ്പെട്ട സഭയുടെയും കർമ്മാദികൾ മൂലം ഉയിർപ്പ്വരെ വളർന്ന്കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നാണ് മറ്റ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

Justine Martyr

[എത്ര യോഗ്യനായിരുന്നാലും] മരിച്ചാൽ ഉയിർപ്പിന് മുൻപ് അവന്റെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നവർ ക്രിസ്ത്യാനികളുമല്ല, യഹൂദന്മാരുമല്ല.

Terttullian A.D. 200

എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ആത്മാക്കൾ മരണാനന്തരം പാതാളത്തിൽ-പ്രേതലോകത്തിൽ-പോകുന്നു. ഉയിർപ്പ്വരെ അവർ അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യും. എന്നാൽ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ പാതാളത്തിൽ തന്നെ ഉപരിയായും സുഖമായും സ്ഥിതിചെയ്യും. ഇതിന് അബ്രഹാമിന്റെ മടി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു ഓറിജന്റെ അഭിപ്രായവും.

---

128 ബെസ്ബുർക്കാന എന്ന കത്തോലിക്കാ ഉപദേശത്തിൽ ഇതിന്റെ സ്പർശം കാണുന്നുണ്ട്.

Lactantius A.D. 306[129]

മരണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ ആത്മാക്കളുടെ മേൽ അന്ത്യവിധി പ്രസ്താവിക്കുമെന്ന് ആരും ചിന്തിക്കേണ്ടാ. ഗുണമോ ദോഷമോ ആയ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ പ്രധാന ന്യായാധിപൻ വിസ്താരം നടത്തുന്ന സമയം വരെ അവർ ഒരു പൊതുവായ സ്ഥലത്തു സൂക്ഷിക്കപ്പെടും.

Hillary A.D. 350[130]

മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്ത് ആനന്ദമോ ശിക്ഷയോ അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഓരോ ആത്മാവും അജ്ഞാതമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് വസിക്കുന്നതാണ്.

മാർ അപ്രേം

പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും വാസസ്ഥാനം പുനരുത്ഥാനം വരെ പറുദീസായാകുന്നു.

സ്രൂഗിലെ മാർ യാക്കോബ്

ഇടയൻ ആടുകളെ വേർതിരിക്കുന്നത്പോലെ അവസാനം കർത്താവ് നീതിമാന്മാരെയും പാപികളെയും തിരിച്ച് അവരവർക്കുള്ള നിത്യാവകാശം കൊടുക്കുന്നത്വരെ വിശ്വാസികളായ പരേതർ, കർത്താവ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, പറുദീസായിൽ ആയിരിക്കും.

മാർ യാക്കൂബ് ബർസ്ലീബി *A.D. 870*

വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നമ്മെക്കൂടാതെ അവർ പൂർണ്ണരാകാത്തതിനാൽ ദൈവം നമ്മുടെ സഹായത്തെ മുൻകണ്ടു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പൂർണ്ണത വരെ അവർ വളർന്ന്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. ഉയിർപ്പ്വരെയാണ് വളർച്ച. അതുവരെ വിശ്വാസികളെല്ലാം കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് പറുദീസായിൽ ആണ്. അതിസിദ്ധന്മാരെ ന്യായവിധിക്കു മുൻപ് സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെങ്കിൽ ദുഷ്ടന്മാരെ നരകത്തിലും അയക്കണം! ഈ അഭിപ്രായം യുക്തമല്ല.

---

129 A.D. 240-320. ഒരു ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസ സംരക്ഷകൻ. അർനോബിയസിന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ ഡയോക്ലീഷൻ, നിക്കോമെഡിയായിൽ വാഗ്മിത്വ കലാധ്യാപകനായി നിയമിച്ചു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഈ ഉദ്യോഗം നഷ്ടമായി.പിന്നീട് കോൺസ്റ്റന്റയിൽ ചക്രവർത്തി തന്റെ മകൻ ക്രിസ്പിനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിച്ചു. ഇദ്ദേഹം രചിച്ച ഡിവിനേ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് ജീവിതത്തോടുള്ള ക്രിസ്തീയ മനോഭാവം വെളിവാക്കുന്നു. ഇത് ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

130 A.D. 315-368. പാശ്ചാത്യസഭയുടെ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന് ഇദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു. അറിയോസിനെതിരെ പോരാടി. വിവാഹിതനായിരുന്നു. പാസിയേഴ്സിലെ മെത്രാനായി സഭാജീവിതം നയിച്ചു. വി. ത്രിത്വം, സുന്നഹദോസുകൾ, എന്നിവയാണ് മുഖ്യകൃതികൾ. അക്രൈസ്തവനായി ജനിച്ച അദ്ദേഹം അന്വേഷണത്തിലൂടെ യേശുവിനെ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. പീഡകൾ സഹിച്ചു. എങ്കിലും ജീവിതാവസാനംവരെ സമാധാന പൂർണ്ണം ആയിരുന്നു.

പരിശുദ്ധന്മാർ

വിശ്വാസികളുടെ മരണാനന്തരസ്ഥിതി വളരെ ഉൽകൃഷ്ടമാണെന്നും അവരും ജീവനോടിരിക്കുന്നവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവശരീരമായ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണെന്നും, ഇവർ ക്രിസ്തുമൂലമുള്ള ജീവനും വളർച്ചയും പ്രാപിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പരേതന്മാരിൽ പരിശുദ്ധന്മാരും ഉണ്ടെന്ന് നാം സുദൃഢമായി അറിയുന്നു. അവർ ഇഹത്തിൽ വച്ച്തന്നെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്താൽ വിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചു; കർത്താവു അവരിലും അവർ കർത്താവിലും വസിച്ചിരുന്നു. കർത്താവും ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസും മറ്റു പിതാക്കന്മാരും സാക്ഷിക്കുന്ന പ്രകാരം മരണാനന്തരവും പരേതന്മാർ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന് സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അവർ ജീവിച്ചിരുന്നകാലത്ത് അവർ മൂലം വിശ്വാസികൾക്ക് പല സഹായങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രകാരം അവർ പരേതലോകസ്ഥിതരായിരിക്കുമ്പോഴും വിശ്വാസികൾക്ക് പല സഹായങ്ങളും ഉണ്ടാകാമെന്ന് സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ വിശ്വാസികൾ അവരുടെ ഓർമ്മദിവസങ്ങളെ ആദരിക്കയും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുനാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾ ഈ ഉപദേശത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല വിശ്വാസപൂർവ്വം പരിശുദ്ധന്മാരിലും ശുദ്ധിമതികളിലും സർവ്വോപരി ദൈവമാതാവിലും ആശ്രയിക്കുന്ന ഭക്തജനത്തെ അപഹസിക്കപോലും ചെയ്യുന്നു.[131] ഇവരുടെ ഈദൃശപ്രവൃത്തികൾ സത്യത്തിനും ന്യായത്തിനും വേദപ്രമാണങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാം.

‘‘ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിലുള്ള ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ’’ [തീമോ 2:5] എന്ന വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ട് കർത്താവൊഴികെ മറ്റൊരു മദ്ധ്യസ്ഥനും പാടില്ലാ എന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാരെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാക്കിക്കൂടാ എന്നുള്ളതിന് ഒരു വാക്യംപോലും കാണിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യവുമല്ല. ‘‘ഏകമദ്ധ്യസ്ഥൻ’’ എന്നു പറയുന്ന വി.പൗലോസ് തന്നെ തീമോത്തെയോസിനെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കുന്നു [തീമോ 2:1-4]. തനിക്ക്വേണ്ടിയും തന്റെ ക്രിസ്തീയവേലയ്ക്ക്വേണ്ടിയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തണമെന്ന് എല്ലാ സഭകളോടും വ്യക്തികളോടും ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി പല സ്ഥലത്തും കാണുന്നു. എങ്കിലും മരിച്ചുപോയ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥത പാടില്ലെന്ന് അവർ ശഠിക്കും. എന്നാൽ അവർ തനിയ്ക്കു ജീവനുള്ളവരാകുന്നു എന്ന് പിതാവും പുത്രനും റൂഹായും ഉറപ്പായി സാക്ഷിക്കുന്നു. അതിനെതിരായി സംസാരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല പൈശാചികവുമാകുന്നു. ആകയാൽ ദൈവവും തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വിശുദ്ധന്മാരുടെ മഹാത്മ്യവും ഏത്നിലയിലെന്നു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

---

[131] പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളായ സി. എസ്. ഐ. മാർത്തോമ്മാ, എന്നീ സഭകളും പെന്തക്കോസ്തു വിഭാഗങ്ങളും ഈ വകുപ്പിൽപെടുന്നു.

1. ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ കാക്കുന്നു.

[ശമുവേൽ 2:9]

2. ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ വിസ്മരിക്കാതെ എന്നും സംരക്ഷിക്കും. [സങ്കീ. 28]

3. വിശുദ്ധന്മാർ കർത്താവിന്റെ തൃക്കൈയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തന്റെ തൃക്കാൽക്കൽ ഇരുന്നു കേൾക്കും. [ആവർത്ത. 33:3]

4. അവരുടെ ആത്മാക്കളെ താൻ കാക്കുന്നു. [സങ്കീ. 97:10]

5. നീതിമാന്മാരുടെ മരണം കർതൃദൃഷ്ടിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു.

[സങ്കീ.116:15]

6. വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ചില പ്രധാന അധികാരവും ബഹുമാനവും ഉണ്ട്.

[സങ്കീ.149:6-9]

7. വിശുദ്ധന്മാർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരിച്ചാലും തന്റെ ആലോചനക്കാർ. (ഉല്പത്തി 18:17; ലൂക്കോ. 9:30-31)

8. വിശുദ്ധന്മാർ കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് അന്ത്യനാളിൽ വിധി നടത്തും (സങ്കീ.149:6-8;മത്താ.19:28; ലൂക്കോ.22:30;1 കോരി.6:2)

9. വിശുദ്ധന്മാരോടൊരുമിച്ച് കർത്താവു അവസാനം വരും.[വെളി.7:9]

10. സാത്വികന്മാരും രക്തസാക്ഷികളുമായ വിശുദ്ധ പരേതർ ദൈവമുമ്പാകെ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

[വെളി. 5:8; 6:9, 8:4; 15:3]

ദൈവത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് പുണ്യവാന്മാരായി ജീവിക്കുന്ന സിദ്ധന്മാരിൽ കർത്താവും തന്റെ ശക്തിയും വസിക്കുന്നു. അവരുടെ മരണശേഷവും, അവരുടെ ദേഹത്ത് നിന്നും അവരിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞാലും അവരുടെ ഉപയോഗസാധനങ്ങളിൽ നിന്നും, ആ ശക്തി പോകുന്നില്ല. അവ വഴി അത്ഭുതങ്ങളും വിശ്വാസികൾക്കു സഹായവും ഉണ്ടാകും.

ഉദാ:-

1. മോശയുടെ വടി [പുറപ്പാട് 4:2-4; 17; സംഖ്യ 20:9-11]

2. ഏലിയായുടെ മേലങ്കി [2 രാജാ. 2:8; 13; 14] ഏലിയായിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോന്ന ഈ വസ്ത്രത്തിന്റെ ശക്തി എവിടെ നിന്ന്?

3. ഏലീശാ വെട്ടി ജലത്തിലിട്ട കോല് (2 രാജാ. 6:67) മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നവർ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായ പഴയനിയമത്തിലെ വിശുദ്ധന്മാരാണ്.

ഇനി പുതിയനിയമത്തിലെ വിശുദ്ധന്മാരെക്കുറിച്ച് ആരായാം.

4. പൗലോസിന്റെ ചില ഉപയോഗസാധനങ്ങൾ.

‘‘ദൈവം പൗലോസ് മുഖാന്തിരം അസാമാന്യങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വല്ല തുവ്വാലയൊ, വസ്ത്രശകലമൊ കൊണ്ടുപോയി രോഗികളുടെ മേൽ വയ്ക്കുകയും രോഗങ്ങൾ വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുപോലെ പിശാചുക്കളും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു. [അപ്പോ. പ്ര. 19:11-12]

സജീവനായ പൗലോസിൽ ശക്തിയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥൻ അപേക്ഷ കേൾക്കുവാനും സകല അപേക്ഷകൾക്കും ഉത്തരം നൽകി സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാനും പ്രാപ്തനായി ഉള്ളപ്പോൾ, നിർജ്ജീവമായ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും രോഗശമനത്തിനും ഭൂതബഹിഷ്കരണത്തിനും കൊടുത്തയയ്ക്കുന്ന വി.പൗലോസ് തെറ്റിപ്പോകുന്നു എന്നോ? സകല പ്രാർത്ഥനയും കേൾക്കുവാനും രോഗവും ഭൂതോപദ്രവവും പരിഹരിപ്പാനും സർവ്വശക്തനായ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ കർത്താവുണ്ടെന്ന് പഠിച്ചിരിക്കെ, കർത്താവിനെയോ തന്റെ ഭക്തനായ പൗലോസിനെയോ മാത്രം ആശ്രയിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന നിർജ്ജീവവസ്തുവിനെ ആശ്രയിച്ചതു ശരിയോ? കൊടുത്തയച്ച ആളും കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിച്ചവരും മാനുഷികമായി തെറ്റുചെയ്യുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ നിർജ്ജീവസാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും അനുഭവം ഉണ്ടാകുമോ? വി.പൗലോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന വി.ലൂക്കോസ് ഇവയ്ക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയാണ്. ആ നിലയിലാണ് അപ്പൊസ്തോല പ്രവൃത്തി ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

സ്ഥൂല[132] പദാർത്ഥങ്ങൾ വഴി മാത്രമല്ല; വിശുദ്ധന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മ സാധനങ്ങളിൽകൂടിയും ശക്തി പുറപ്പെടാമെന്ന് വി.ലൂക്കോസ് കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5. പത്രോസിന്റെ നിഴൽവഴി ശക്തി.

‘‘ശെമവൂൻ വരുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴലെങ്കിലും തട്ടുവാനായി രോഗികളെ കട്ടിലുകളിൽ കിടത്തി തെരുവുകളിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചവരായ പുരുഷന്മാരുടെയും സത്രീകളുടെയും സംഖ്യ ഏറ്റം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു

[അപ്പോ. പ്ര. 5:14].

ഈ വാക്യംകൊണ്ട് കാണുന്നത് യറുശലേം നിവാസികളും പരിസരവാസികളും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ശക്തിയെയും അവർ മൂലം രോഗികൾക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെയും കണ്ടറിഞ്ഞതിനാൽ അവിടവിടെയുള്ള രോഗികളെയും ഭൂതബാധിതരെയും കൊണ്ടുവന്ന് അഭിമുഖമായി അവരിൽനിന്ന് സുഖംപ്രാപിച്ച് വന്നതിനും പുറമെ ജനങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം നിമിത്തം പത്രോസിന്റെ അടുത്ത്ചെല്ലുവാൻ

[132] സൂക്ഷ്മം x സ്ഥൂലം = കാണാവുന്ന, പദാർത്ഥമയമായ.

സാധിക്കാതെ വന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം തെരുവീഥിയിൽകൂടി കടന്ന്പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴലടിച്ചാലും ഗുണം കിട്ടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വഴിയരികിൽ കിടത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴലടിച്ചവർ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തുവന്ന് എന്നുമാണ്. സ്ഥൂല പദാർത്ഥങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങളോ മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങളോ ആണെങ്കിൽ കാണുകയോ സ്പർശിക്കയോ ചെയ്ത് ഒരു അനുഭവമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ നിഴൽ ദേഹത്ത് തട്ടിയാൽ കാര്യമായ യാതൊരനുഭവവും (feeling) ഉണ്ടാകാനില്ല. ആ നിഴൽ ആരുടെയെല്ലാം മേൽ തട്ടിയോ അവർ സുഖം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. രോഗികൾക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവം അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടാമെങ്കിലും നിഴലിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അതോ, തന്റെ നിഴൽ ആരുടെയെല്ലാം മേൽ തട്ടിയെന്നുപോലുമോ അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. അദ്ദേഹം അറിയാതെത്തന്നെ ആ നിഴൽ ശക്തി പ്രവർത്തിച്ചതായി ഗ്രഹിക്കാം. രോഗികളിൽ പ്രജ്ഞയില്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകാം. ആകയാൽ പത്രോസിന്റെ സ്പർശന ശക്തിയില്ലാത്ത നിഴൽപോലും, അദ്ദേഹവും നിഴലേറ്റവരും അറിയാതെതന്നെ ഫലം നൽകുന്നതായി വിചാരിക്കാം. ഏകമദ്ധ്യസ്ഥനും സർവ്വശക്തനുമായ കർത്താവുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ ശക്തിപ്രാപിച്ച പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, നിസ്സാരമായ നിഴലിനെ ആശ്രയിച്ച്വന്ന ജനതതിയെ എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിരോധിച്ചില്ല? അദ്ദേഹത്താൽ കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെടാത്ത ആ നിഴലിന് ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ അത്മൂലം എങ്ങിനെ രോഗികൾക്കും ഭൂതഗ്രസ്ഥർക്കും സുഖംകിട്ടി? വേദാന്ധന്മാർ[133] ചിന്തിക്കട്ടെ.

പരിശുദ്ധന്മാർ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാലും ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവനും കർത്താവിനെയും തന്റെ പ്രമാണങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ച് ജീവിച്ചതിനാലും, തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചതിനാലും അവർ തന്റെ സ്വന്തമായിത്തീർന്നു. താൻ അവരിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവരിൽ തന്റെ ശക്തികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. താൻ മൂലം നടന്നവ മാത്രമല്ല, അതിലുപരിയായ അത്ഭുതങ്ങളും അവർ മൂലമുണ്ടാകുമെന്ന് താൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട് [യോഹ. 14:12]. ഇത്കൊണ്ടാണ് വിശുദ്ധന്മാരിൽ ശക്തികൾ വ്യാപരിക്കുന്നത്. ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ച് വായിച്ചാൽ, മനഃപൂർവ്വം ഹൃദയം അടച്ചുകളയാത്തവർക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടാം.

ഇങ്ങിനെ ദൈവത്താലും തന്റെ പുത്രനാലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ യഥാർത്ഥ പരിശുദ്ധന്മാരാണ്. അവരുടെ വിവേകതയുള്ള ആത്മാവ് പരിശുദ്ധമാണ്. അതോടൊന്നിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ശരീരവും അതിലെ അസ്ഥിപഞ്ജരവും[134] പരിശുദ്ധമാണ്. ദൈവാത്മനിവാസം മൂലം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സജീവന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദേഹത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങളിലും അവരുടെ വചനത്തിലും അത്ഭുതകരമായ ശക്തിയു

---

133 വേദപുസ്തകവാദികൾ എങ്കിലും വേദസത്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ.

134 അസ്ഥിക്കൂട് , പഞ്ജരം = കൂട്

ണ്ടാകുമെന്ന് നാം കണ്ട്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ആത്മാവ് അതിനെ നൽകിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് പോയാലും അത് വസിച്ചിരുന്നതും മണ്ണിൽ ലയിക്കുന്നതുമായ ദേഹാവശിഷ്ടത്തിലും ശക്തിയുണ്ടാകും. വിശുദ്ധ വേദത്തിൽ നാം ഇങ്ങിനെ വായിക്കുന്നു: "എന്നാൽ ഏലീശാ മരിച്ചു; അവർ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. പിറ്റെ ആണ്ടിൽ മോവാബ്യരുടെ പടക്കൂട്ടങ്ങൾ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. ചിലർ ഒരു മനുഷ്യനെ അടക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു പടക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ട് അയാളെ ഏലീശാവിന്റെ കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. അവൻ അതിൽ വീണ് ഏലീശാവിന്റെ അസ്ഥികളെ തൊട്ടപ്പോൾ ജീവിച്ചു കാലൂന്നി എഴുന്നേറ്റു" [2 രാജാ. 13:20-21].

അന്ന് ഏലീശാ മരിച്ച് ശരീരംവിട്ട് അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിൽ അഥവാ ആത്മീയ പറുദീസായിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത് വിശ്രമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ജീർണ്ണിച്ച് പൂഴിയിൽ ചേരുന്നു. ഒരു സംവത്സരമായതുകൊണ്ട് മാംസം മുഴുവനും അഴുകി മണ്ണിൽ ലയിച്ച് അസ്ഥിമാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കണം. അതിനു ജീവചൈതന്യമൊ വളർച്ചയൊ ഇല്ലാതെ ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ മോവാബ്യർ ഇസ്രായേലിനോട് യുദ്ധത്തിന് വന്ന് പട്ടണത്തെ നിരോധിക്കുന്നു. പടയെ ഭയന്ന് ആരും പട്ടണത്തിനു വെളിയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല. പട്ടണവാസികളുടെ ശ്മശാനഭൂമി പട്ടണത്തിനു വെളിയ്ക്കാണ്; പരേതരെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി സംസ്ക്കരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യവുമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പട്ടണത്തിൽ ഒരാൾ മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. പട്ടണത്തെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് കിടക്കുന്ന പടയെ പേടിച്ച് വെളിക്കു കടക്കുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല. മരിച്ചയാളിന്റെ ആളുകൾ ശവം അഴുകി ദുർഗന്ധം പിടിക്കുന്നതുവരെ സൗകര്യം നോക്കികൊണ്ടിരുന്നു. പട്ടാളക്കാർ ആരും കാണാതെ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി ശവം സംസ്ക്കരിക്കുന്നതിനാണ് അവർ നോക്കിയിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ പട്ടാളക്കാരാരും അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമയത്ത് മൃതശരീരവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ശ്മശാനത്തിലേയ്ക്ക് ചെന്നു. അവിടെ ഒരു പുതിയ കുഴി തോണ്ടുവാൻ ആരംഭിക്കവെ ദൂരെനിന്ന് പടവരുന്നതായി കണ്ടിട്ട് ഭയവിഹ്വലരായി. പുതിയ കുഴി തയ്യാറാകുന്നതുവരെ താമസിക്കുന്നത് അപകടകരവും. എന്നാൽ സ്വജനത്തിൽ ഒരാളെ അനാഥാവസ്ഥയിൽ ദുഷ്ടജന്തുക്കൾക്കു ആഹാരമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് കഷ്ടവുമാണെന്ന് അവർ ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. ഉടൻതന്നെ അടുത്ത് ഒറ്റക്കല്ലുകൊണ്ട് മൂടിയിരുന്ന അല്പം പഴക്കം ചെന്ന ഒരു കല്ലറകണ്ട് അതിന്റെ മൂടിനീക്കി, പരിഭ്രമത്തോട്കൂടി അതിനുള്ളിൽ നോക്കി. കുറെ അസ്ഥികൾ മാത്രം അതിൽ കണ്ടു. ശവം അതിനുള്ളിൽ വച്ചിട്ട് പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് അവർ ഓടുകയും ചെയ്തു. ശവം ചുമന്നുകൊണ്ടുവന്നത് നാലുപേരായിരിക്കണം. ഇവർ ഓടി പട്ടണത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരാൾകൂടി അവരുടെ പിന്നാലെ ഓടി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത്ഭുതപരവശരായി ആരാഞ്ഞതിൽ അത് മറ്റാരുമല്ല, തങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയ ശവശരീരം തന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലായി. വിസ്മയപൂർവ്വം സംഗതികൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കണം: നിങ്ങൾ എന്നെ കല്ലറയിൽ വച്ചപ്പോൾ അതിൽ കിടന്നിരുന്ന അസ്ഥികളിൽ എന്റെ ദേഹം സ്പർശിച്ചു. ഉടനെ എനിക്കു ജീവനുണ്ടായി; എന്റെ തളർച്ചയും

ക്ഷീണവും മാറി. ആകയാൽ ഞാനും പടയെ പേടിച്ച് നിങ്ങളുടെ കൂടെ ഓടിവരികയാണ്.

ആ മൃതൻ എന്തുകൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെ ഉയിർത്തു? പ്രവാചകൻ അവിടെയില്ല; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് പരേതലോകത്തോ കർത്താവിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിലോ ആയിരിക്കണം. ജീർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥിപഞ്ജരം മാത്രം അവിടെയുണ്ട്. അതിനു ചൈതന്യമോ പ്രജ്ഞയോ ഇല്ല. ആ കല്ലറയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടവന് വിശ്വാസവും ഇല്ല. അത് ഏലീശാപ്രവാചകന്റെ പുണ്യാവശിഷ്ടമാണെന്നും അതിന്റെ ശക്തിമൂലം താൻ ഉയിർക്കുമെന്നുമുള്ള ബോധം അവനുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ശവശരീരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥികളിൽ സ്പർശിച്ചയുടൻ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു തന്റെ വാഹകന്മാരോടൊപ്പം ഓടിപ്പോന്നു.

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ നിർജ്ജീവമായ അവശിഷ്ടത്തിനും ശക്തിയുണ്ടെന്നും, അചേതനങ്ങളായ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിലും അവിചാരിതമായിട്ടും തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരിലും അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും കൂടി പ്രതിഫലിക്കത്തക്കവണ്ണം ആ ദൈവീകശക്തിയെ പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതിന് സർവ്വേശ്വരന് കഴിയുമെന്നും അത് അവരുടെ സ്വന്തശക്തിയല്ലെന്നും, എങ്കിലും ആയത് ദൈവം അവർക്കു നൽകിയതിനാൽ അവർക്കു അഭിമാനമുണ്ടെന്നും വിശ്വാസികൾ മനസ്സിലാക്കണം.

6. പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കയും അവരുടെ നാമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ കർത്താവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നു.

കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടന്മാരും തനിക്ക്വേണ്ടി ജീവൻ സമർപ്പിച്ചവരും ആയ ശുദ്ധിമാന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും തന്നാൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ബഹുമാനത്തിന് കുറവുവരുത്തുകയാണെന്ന് വിചരിക്കുന്നത് മൗഢ്യവും ദൈവഹിതത്തിനു വിരുദ്ധവുമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. കർത്താവു പറയുന്നു; ‘‘നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെയും സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരു ദീർഘദർശിയെ ദീർഘദർശിയെന്ന നിലയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവന് ദീർഘദർശിയുടെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു. ഒരു പുണ്യവാനെ പുണ്യവാനെന്ന നിലയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു പുണ്യവാന്റെ പ്രതിഫലവും ലഭിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും ശിഷ്യനെന്നനിലയിൽ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു ഒരു പാത്രം പച്ചവെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്താൽ അതിന്റെ ഫലം പോലും അവനു നഷ്ടമാകയില്ലെന്നു ഞാൻ സത്യമായും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു’’ [മത്തായി 10:40-42]. ഈ വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടും മുമ്പു നാം കണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റു വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടും പരിശുദ്ധന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നവർ കർത്താവിനെയാണു ബഹുമാനിക്കുന്നതെന്നും, പരിശുദ്ധന്മാരുടെ നാമത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു വല്ലതും ചെയ്താൽ പരിശുദ്ധന്മാർക്കു ചെയ്തതുപോലുള്ള പ്രതിഫലം ഉണ്ടെന്നും വിശദമായിട്ടുണ്ട്.

ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവർക്ക്വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിൽ ആർക്കും എതിരഭിപ്രായമില്ല. എന്നാൽ പരേതരായ വിശുദ്ധ

ന്മാരെപ്രതി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നത് ചിലർക്ക് "ഇഞ്ചി തിന്ന മർക്കടനെപ്പോല"[135] ശുണ്ഠിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. പരേതരായ വിശുദ്ധന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമതിയിൽ നിന്ന് മരണത്തോട്കൂടി തള്ളപ്പെടുന്നതായി വി.വേദത്തിൽ കാണുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആകയാൽ ഈ എതിരഭിപ്രായത്തിനുള്ള നിദാനം ഏറ്റം അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നു.

വി.വേദത്തിൽ നിന്ന് പുണ്യവാന്മാർ മരിച്ചാലും കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് ജീവിക്കയാണെന്നും, അവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്ത്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ലോകത്തിൽ വച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നപ്രകാരം തന്നെ അവിടെയും അതു തുടർന്ന്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മശക്തിമൂലം ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളും ഭാവികാര്യങ്ങൾ പോലും അവർ അറിഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇഹത്തിൽ വച്ച് അന്യരെ സഹായിച്ച്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രകാരം ആത്മലോകത്തും ദൈവാരാധനയ്ക്ക്പുറമെ ലോകത്തിന്റെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും ക്രിസ്തുസഭയുടെ ക്ഷേമത്തിന് വേണ്ടിയും തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥസഹായമർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ സഹായത്തിന്വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹകരണവും സഹായവും കൂടാതെ ക്രിസ്തുസഭയിലെ സാക്ഷാൽ അംഗമായിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മജീവിതവും അസാദ്ധ്യമാണ്. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും വെവ്വേറെയായി അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഓരോരുവനും മാത്രം, സഭയാവുകയില്ല. നമുക്കു ചുറ്റും വലിയൊരു സാക്ഷിസമൂഹമുണ്ട്. വി.പൗലോസ് പറയുന്നു: "ആയതുകൊണ്ട് മേഘങ്ങൾ പോലെ ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന ഈ സർവ്വസാക്ഷികളോടു[136] കൂടിയവരായ നാം സകല ഭാരങ്ങളേയും സദാ നമ്മുടെ അടുക്കൽ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന പാപത്തെയും നീക്കിക്കളഞ്ഞ് ക്ഷമയോട്കൂടി നമുക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പോരാട്ടത്തിലേയ്ക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യണം" [എബ്രായ 12:1]. പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രയാണം ചെയ്ത പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പട്ടിക പ്രസ്താവിച്ചശേഷമാണ് ഈ സർവ്വസാക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവർ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു സേവിച്ച് തന്നെപ്രതി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരാണെന്ന് അവിടെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ അന്ത്യവാക്ക്-വാഗ്ദത്തം-പ്രാപിച്ചില്ല. നാമും വരുവാനുള്ളവരുംകൂടി ഒരുമിച്ച് അത് പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം മുമ്പ്കൂട്ടി കരുതി എന്നാണ് ആത്മജ്ഞനായ വി.പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. "വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരായ ഇവരാരും വാഗ്ദത്തഫലം പ്രാപിച്ചില്ല. അത് നമ്മെക്കൂടാതെ അവർ പരിപൂർണ്ണരാകാതിരിപ്പാനായിട്ട് ദൈവം നമ്മുടെ സഹായത്തിൽ മുൻകൂട്ടി കടാക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു" [എബ്രായ 11:39-40].

---

[135] മർക്കടൻ = കുരങ്ങൻ

[136] രക്തസാക്ഷികൾ ആയി മരിച്ചവർ ആണ് ഈ സാക്ഷികളിൽ പലരും.

ആകയാൽ രക്ഷ ഓരോരുത്തർക്കും വെവ്വേറെ പ്രത്യേകമായിട്ടല്ല; പൊതുവായി എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുമിച്ചാണ്. ആ സമൂഹത്തിൽ ഓരോരുത്തരും, സമുദ്രതീരത്തെ മണൽത്തിട്ടപോലെ, വ്യക്തിത്വം സംരക്ഷിച്ച്കൊണ്ട് ഒരുമിച്ച് സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ സഭയെന്നത് മുൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്പോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരകർമ്മങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് ദൈവം കാണിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവപുത്രത്വം സ്വീകരിച്ചും, തന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ യഥാവിധി അനുഷ്ഠിച്ചും, തന്റെ സജീവമായ ശരീരം ഭക്ഷിച്ചും, തന്നോട് യോജിച്ച് ശിരസ്സായി തന്നെ അംഗീകരിച്ചും യോഗ്യമായ നിലയിൽ തന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങാളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. ഈ സമൂഹത്തിൽ പരിശുദ്ധന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും ദൈവമാതാവും എന്ന്വേണ്ട എല്ലാ വിശ്വാസികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ദൃശ്യമായ സഭയും അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അദൃശ്യ സമൂഹത്തോട് ചേർന്നിരിക്കയാകുന്നു. വി.പൗലോസ് വീണ്ടും പറയുന്നു: ''നിങ്ങളാകട്ടെ സെഹിയോൻ പർവ്വതത്തെയും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണമായ സ്വർഗ്ഗീയ ഊർശ്ലേമിനെയും അനേകായിരം മാലാഖമാരുടെ കൂട്ടങ്ങളെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെടുന്ന ആദ്യജാതന്മാരുടെ സഭയെയും സകലത്തിന്റെയും ന്യായാധിപതിയായ ദൈവത്തെയും പൂർണ്ണരായ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുവിനെയും ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തെക്കാൾ[137] അധികമായി സംസാരിക്കുന്ന അവിടത്തെ രക്തസേവനത്തെയും[138] ആകുന്നു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നത്'' [എബ്രാ. 12:22-24]. ഈ വിധത്തിൽ സംഘടിതമായി ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയ്ക്കോ അതിലെ അംഗങ്ങൾക്കോ പരേതരായ വിശുദ്ധന്മാരോടു എങ്ങിനെ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകാതിരിക്കും? ''പരിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടായ്മയിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു''[139] എന്നു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാർ നിഷ്കർഷയോടെ എഴുതിചേർത്തിരിക്കുന്നതും ആ സംഗതിയുടെ അതിയായ പ്രാധാന്യം നിമിത്തമല്ലയോ?

രക്ഷയ്ക്ക് അവശ്യം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതും സംക്ഷേപമായി കൂട്ടിചേർത്തു സഭയെ പഠിപ്പിച്ചും സഭ പഠിച്ചും വിശ്വസിച്ചും പോരുന്ന കാതലായ സംഗതികളെ തന്നിഷ്ടമായി ചിലർ നീക്കംചെയ്യുന്നതും ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിനും ഉപദേശത്തിനും എതിരായി പഠിപ്പിക്കുന്നതും ശാപകരമല്ലയോ? ശിക്ഷാർഹവും ശാപകരവുമായ ഉപദേശങ്ങളെ എല്ലാവിധത്തിലും ത്യജിക്കയും നിരോധിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതു വിശ്വാസികളുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു.

ആകയാൽ നമ്മുടെ പരേതർ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്പോലെ നാമും ക്രിസ്തീയസ്നേഹം മൂലം അവർക്ക് വേണ്ടി

---

137 അകാരണമായി തന്നെ നിഗ്രഹിച്ചതിന്റെ പേരിൽ സഹോദരനായ കായേനോട് പ്രതികാരം ചെയ്യരുതേ എന്നാണ് ഹാബേലിന്റെ രക്തം മധ്യസ്ഥത അർപ്പിക്കുന്നത്.

138 ഹാബേലിന്റെ രക്തം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് സ്വന്തം സഹോദരന് വേണ്ടിയാണ്. കർത്താവിന്റെ പുണ്യാഹരക്തം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് രക്തബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത കൊലപാതകർക്ക് വേണ്ടിയാണ്.

139 ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ ഉദ്ധരണിയാണിത്.

പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കർത്താവിന്റെ ബലിയർപ്പിക്കയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് ശാപ കരവും ശിക്ഷാർഹവുമായിരിക്കും.

പരിശുദ്ധന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും കർത്താവിനോടൊരുമിച്ച് സജീവമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവർ മുൻപ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രകാരം സഭയ്ക്ക്വേണ്ടിയും അതിലെ അംഗങ്ങൾക്ക്വേണ്ടിയും അവിടെയും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവിനോട് ഏറ്റം അടുത്തിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവ് സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കും. അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതമൂലം നമുക്ക് സഹായവും ലഭി ക്കും.

അവരുടെ ദേഹാവശിഷ്ടങ്ങളിലും[140] ദൈവശക്തി വസിക്കു ന്നു. അവ വഴിയായും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ വഴിയായും വിശ്വാ സികൾക്ക് അനുഗ്രഹവും സഹായവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ് എന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ.

(പ്രോട്ടസ്റ്റണ്ട് സഭയിൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെയും ലൂഥറൻ സഭയുടെയും കലണ്ടറുകളിൽ നവംബർ 1-ാം തിയ്യതി എല്ലാ പരിശു ദ്ധന്മാരുടെയും നവംബർ 2-ാം തിയ്യതി എല്ലാ വാങ്ങിപ്പോയവരുടെയും ഓർമ്മ കാണുന്നുണ്ട് എന്ന സത്യം മലങ്കരയിലെ എല്ലാ ക്രൈസ്തവ സഭകളും ഓർക്കേണ്ടതാണ്-എഡിറ്റർ)

****

140 വിശുദ്ധൻമാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ പള്ളികളിലും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുന്ന തിന്റെ സാംഗത്യം ഇതാണ്, ദേവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനത്തിൽ സഹ ദേന്മാരുടെ അസ്ഥികൾ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. പല ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളു ടേയും പട്ടംകൊട ക്രമത്തിൽ കശ്ശീശമാർക്ക് സ്ലീബായും എവൻഗേ ലിയോനും, ഐക്കണും നൽകുന്നതോടൊപ്പം തിരുശേഷിപ്പ് പേടകവും നൽകുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉയിർപ്പ് ഞായറാഴ്ച്ചയുടെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഈ 'ഗ്ലൂസ്ക്കോമോയും' വഹിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ ആണ്ട് തക്സായുടെ മൂല ഭാഷയിൽ നിഷ്ക്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.